XXXI. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. MÁJUS 29.

Ludas Matyi

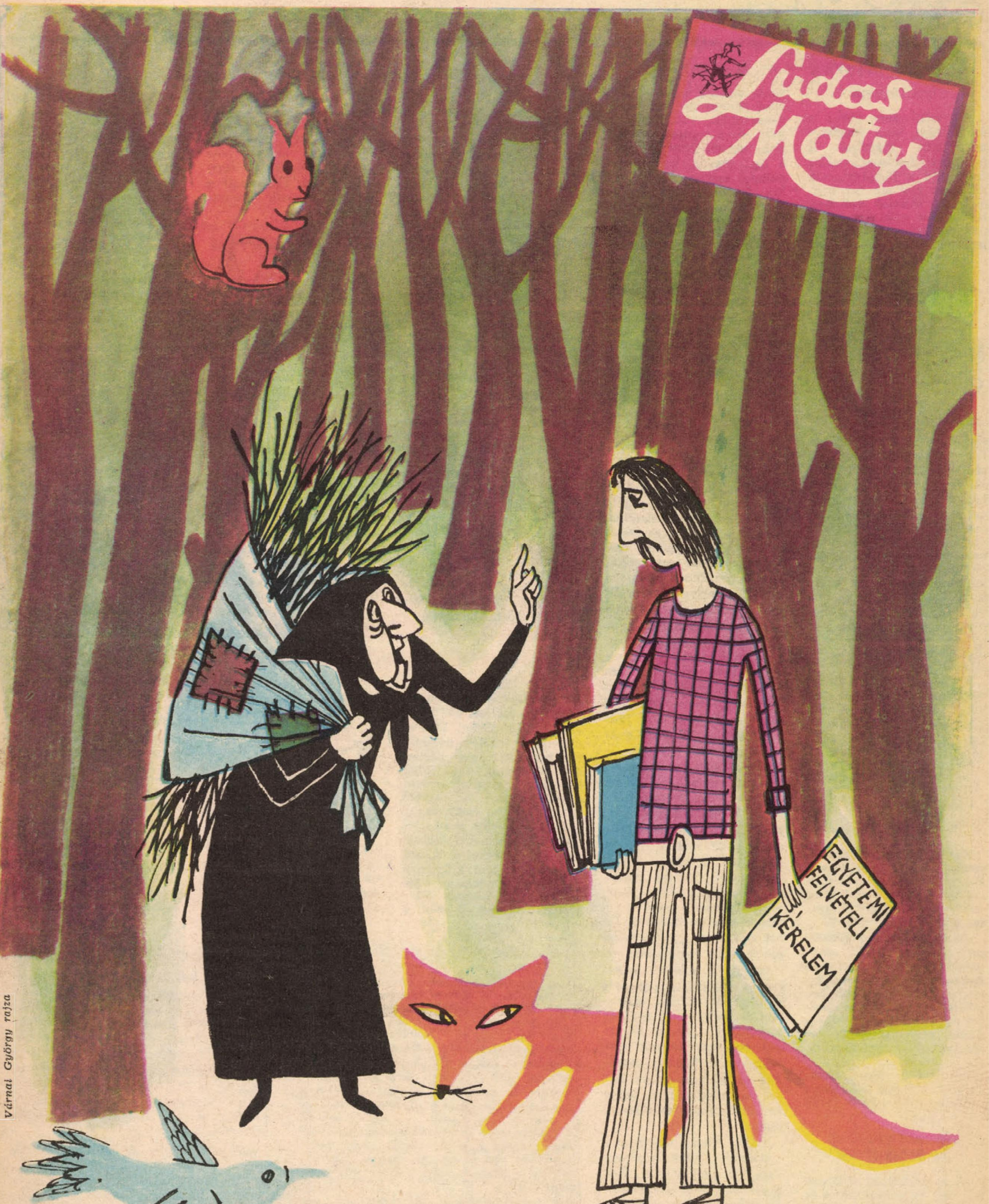
EGYETEMI
FELVÉTELI
KÉRELEM
Várnai

Várnai György rajza

— Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál, a fiam az egyetem rektora…

KEDVES LUDAS!

EZ IS HIÁNYZIK — AZ IS HIÁNYZIK

FÜGGÖNYSÍN

Két esztendeje járom a vasboltokat, hogy függönytartó sínt vásároljak. A házgyári lakásokba előre beszerelik a függönytartót, ám csak egy sín fut benne, a sötétítő számára. Ilyen, több mint két és fél méteres síndarabot lehetetlenség beszerezni. Van ugyan az üzletekben komplett függönytartó, de a szerkentyűre magára nincs szükség, luxus lenne a benne futó sín miatt megvenni, s a hosszúsága sem megfelelő. Gondommal nem vagyok egyedül, hisz akik házgyári lakásba költöznek, előbb-utóbb megkezdik a kálváriajárást a sín után. Vagy talán mégis akadna valahol ebben a mi kies fővárosunkban függönytartó sín, csak én nem akadok nyomára? Még ez is elképzelhető!

Azt hiszem, nagy népszerűségre számíthatna, ha valaki kitalálná a Mi hol kapható? — kislexikont. Egy példányra én is előfizetnék

Átányi H. László
1119 Budapest
Szakasits út 23.

GUMIABRONCS

Kérem, legyenek segítségemre, hogy „Agrosztroj" kis traktoromhoz be tudjak szerezni két darab 600x 16 colos körmösterepmintás külső gumiabroncsot.

Az én eddigi próbálkozásaim nem hoztak eredményt, pedig Ceglédtől Debrecenig minden szaküzletet bejártam. A múlt hetekben megnyílt Kecskeméten az Alföld első mezőgazdasági áruháza, ott is kerestem, de ott sem kaptam.

Szűcs Ferenc
5310 Kisújszállás
Vásár út 62.

FÜGGŐKAPCSOLÓ ÉS BIZTOSÍTÉK

Ha az embernek szüksége van egy függőkapcsolóra és néhány biztosítékra (6/500), elmegy a KERAVILL-hoz, hogy megvegye. De csak venné, mert nincs. Közlik, hogy ez a fajta biztosíték hónapok óta hiánycikk. Valamint a kapcsoló is. Az ember nem hisz a fülének és nem adja fel. Megy tovább, üzletről üzletre. Van, ahol zordan és röviden eltanácsolják, van, ahol — jobb híján — tanácsot adnak, hogyan bütykölje meg a régi rosszat, hogy használható legyen. Ám az ember óvatos és nem bütyköl, inkább ül a sötétben, mert azt olvasta az újságban, hogy az elektromos készülékek nem tartoznak a „Csináld magad" mozgalom keretébe. De mit tegyen, ha elunja a sötétben való üldögélést? Rákényszerül, hogy mégis bütyköljön, s veszélyeztesse életét? Miért kell hónapokig hiánycikk-listán lenni ilyen apró, de fontos dolgoknak?

Rózsási Imréné
1107 Budapest
Szállás u. 17.

GYEREKÁGY

Tudom, hogy hiánycikk a gyerekágy, így már régóta járom az játéküzleteket, hogy a gyerek megszületése után ágy nélkül ne maradjon. Szinte mindennapos kérdezősködő voltam a Móricz Zsigmond körtéri játéküzletben, mindvégig nemleges válaszokat kapva. Még szimpatikus is volt a fiatal eladó, mivel a megszokott „tessék talán holnap benézni" helyett egyszerűen csak ennyit válaszolt: „Sajnos, nem tudjuk, mikor hoznak gyerekágyat."

Május 9-én a 4-es villamossal utaztam, s láttam, hogy a Lenin körúti játéküzletből gyerekágyat hoznak ki. Én is bementem az üzletbe, de sajnos, előttem vitték el az utolsó ágyat. Gondoltam, ha ide szállítottak, talán a Móricz Zsigmond körtéri üzletbe is vittek néhány darabot. De ott a kedves fiatalember azt mondta, hogy nincs.

Május 12-én újból betértem az üzletbe, s meglepett az eladónő válasza, miszerint babaágy csak péntek-szombaton (május 9—10-én) volt, de hétfőre már elfogyott, s közölte mindjárt azt is, hogy ne számítsak rá, hogy kapok, mivel kb. félévenként szállítanak csak.

Vajon kinek higgyek, a „kedves" fiatalembernek, vagy az eladónőnek? Volt gyerekágy 9-én vagy nem? Hová fektessem megszületendő gyermekemet?

Igaz, van két fotelunk, összetolva talán az is megteszi rövid ideig. És azután?

B. Gy.-né
Budapest
Lágymányosi lakótelep

PROTEKCIÓ EPSZILON ERIDANIBÓL?

A tudomány krónikásának szíve nagyot dobbant a gyönyörűségtől, amikor ez év május 4-én egyik napilapunk hírrovatából értesült arról, hogy a NASA, az amerikai Űrhajózási Hivatal kutatói ibolyántúli lézersugarakkal próbálnak összeköttetést teremteni a világűrben valahol esetleg élő, értelmes lényekkel. 1972 óta kering 725 km-re a Föld felszínétől a Kopernikus nevű mesterséges hold, amelynek fedélzetéről ezek az ibolyántúli lézersugarak folyton folyvást pásztázzák a világmindenséget. Itt lent pedig elektromotorok forgatják körbe-körbe a radarteleszkópokat aban a reményben, hogy a tőlünk 11 fényév távolságra levő, csodálatosan szép névre keresztelt „Epszilon eridáni", a „Tau ceti" vagy az „Epszilon indi" térségből visszaintegetnek az értelmes élőlények. Szovjet és amerikai tudósok — így a hír — egyetértenek abban, hogy nem lehet kizárni a Földön kívüli élet lehetőségét. Márpedig ennek a három szépnevű csillagrendszernek jellemző tulajdonságai hasonlítanak a Nap rendszeréhez. Eddig sajnos, még semmi fényjelzés vagy kiáltás nem hallatszott a rádióteleszkópok közvetítésével.

De ami késik, nem múlik! Nem adom fel a reményt! Máris írtam a NASA-nak, hogy ablakom elé is telepitsenek egy ilyen radarteleszkópot, de ne késlekedjenek szalagon vagy lemezen elküldeni az Epszilon eridánik, a Tau cetik vagy az Epszilon indik intenzív nyelvtanfolyamának anyagát. A protekció, a telefonjavítás, a pohár víz, papir és golyóstoll szavakat keresném meg elsőnek. És miután ez év januárjában három hétig, májusban a mai napig, lassan két hete rossz a telefonom, nem lennék rest még ezt a nyelvet sem megtanulni. És az ablakomba telepitett radarteleszkóp vagy talán a Kopernikus műhold segítségével felüzenném e sok fényévre levő égitestekre és megkérném az ott lakó értelmes lényeket, szóljanak néhány jó szót érdekemben a Budapesti Telefonközpontban, a Hibabejelentőben. hátha az ő közbenjárásukra hamarább kijavitanák a telefonomat. És ha ez megtörténne, nem 11 fényévnyire, hanem a tőlem mindössze csak húsz méter távolságra lévő. a szomszéd házban lakó értelmes lényeket szükség esetén meg tudnám kérni arra, hogy adjanak egy pohár vizet, könyvet, golyóstollat vagy ceruzát, vagy netán zárják be az ablakomat, mert becsap az eső.

Szendei Ádám

KÖLCSÖN-TÉVÉ

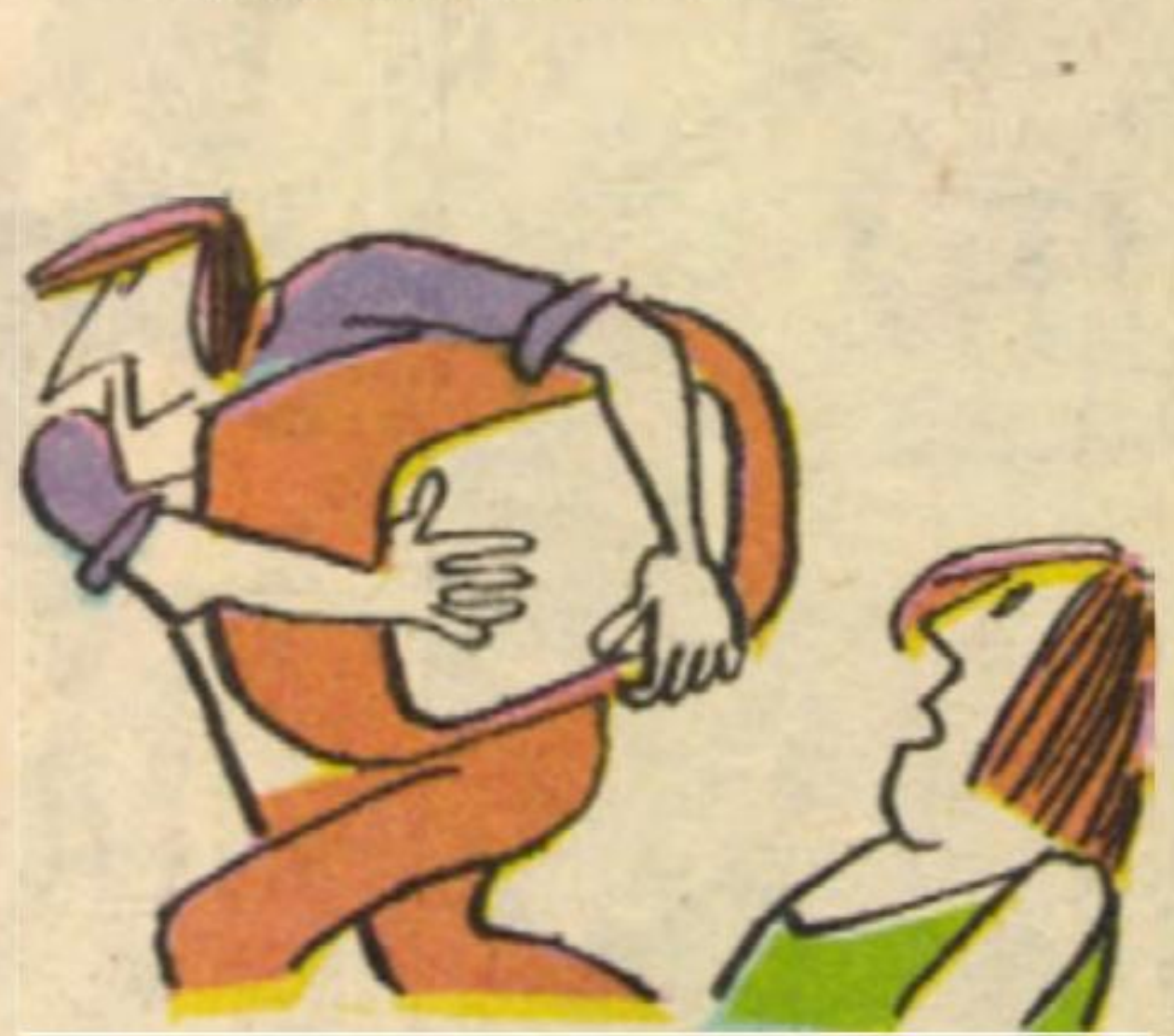

Tavaly január 3-án kétéves szerződést kötöttem az Iparcikk Kölcsönző Szolgálattal egy Orion 1550-es televízió készülék bérlésére, melynek havi bérleti díja 200 forint. A készülék többször elromlott, végül novemberben a szerelő megállapította, hogy javíthatatlan. Április 8-án, saját költségemen beszállítottam a készüléket a József Attila lakótelepi kölcsönző üzletbe, gondoltam, így hamarabb, simábban elintéződik minden, hiszen a készülék önmagáért beszél. (Kép egyáltalán nem volt amikor bekapcsolták.) Minden előzetes tájékoztatás és magyarázat nélkül megszüntették a szerződésemet, amely 1976. január 3-án járt volna le.

Én úgy tudom, hogy a kölcsönző vállalat köteles kicserélni a használhatatlan készüléket. Azt hiszem, érthető, hogy nem a saját hibámból bomlott fel a szerződés. Háromgyermekes családanya vagyok, gyermekgondozási segélyen vagyok itthon. Nagyon hiányzik nekünk a televízió.

Zsiga Sándorné
1144 Budapest
XIV., Gvadányi u. 44—46.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A lapjukban megjelent olvasói panaszokra az alábbi tájékoztatással szolgálhatunk:

A tubusos habfürdő összetétele nem változott. A termék színezése igen kis mennyiségű, por alakú zöld festékkel történik, így előadódhat kismértékű színeltérés. A rendelkezésünkre álló mintáknál lényeges szín-differenciát nem találtunk, ennek ellenére módosítjuk a színezés technológiáját, hogy a színeltérés lehetőségét tovább csökkenthessük. A termék színe ugyan nem befolyásolja a rendeltetésszerű felhasználhatóságot, de szükséges kelléke a megjelenésnek, ezért mi is fontosnak tartjuk azt. Az illat és habzóképesség minden vizsgált esetben megfelelő volt.

A pezsgő fürdőtablettával kapcsolatban közöljük, hogy a gyártást állandó ellenőrzés mellett végezzük, melynek során minőségi problémát nem észleltünk.

Petruzsán Ferenc
vezérigazgató
Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat

A Ludas Matyiban megjelent „Túlzott otthoniasság" című cikkel kapcsolatban vizsgálatot tartottunk, s megállapítottuk, hogy a cikkben foglaltak helytállóak. A vasút törekszik mindent megtenni a kulturált utazás biztosítására, a rendelkezésre álló eszközökkel. Sajnálatos azonban, hogy törekvésünk eléggé egyoldalú. A kulturált utazási feltételeket megfelelő tájékoztató nevelő munkával is igyekszünk javítani, melyhez az érdekeltek segítségét is kérjük.

A személydíjazásban előírt bírságolást a rend és tisztaság ellen vétőkkel szemben szigorúbban fogjuk alkalmazni, erre érdekelt dolgozóinkat utasítottuk.

Észrevételüket köszönjük, a kulturált utazás megteremtése és fenntartása érdekében felhasználjuk.

Hepp Pál
ov. h.,
MÁV Debreceni Igazgatóság

MIRÓL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

OPTIMIZMUS

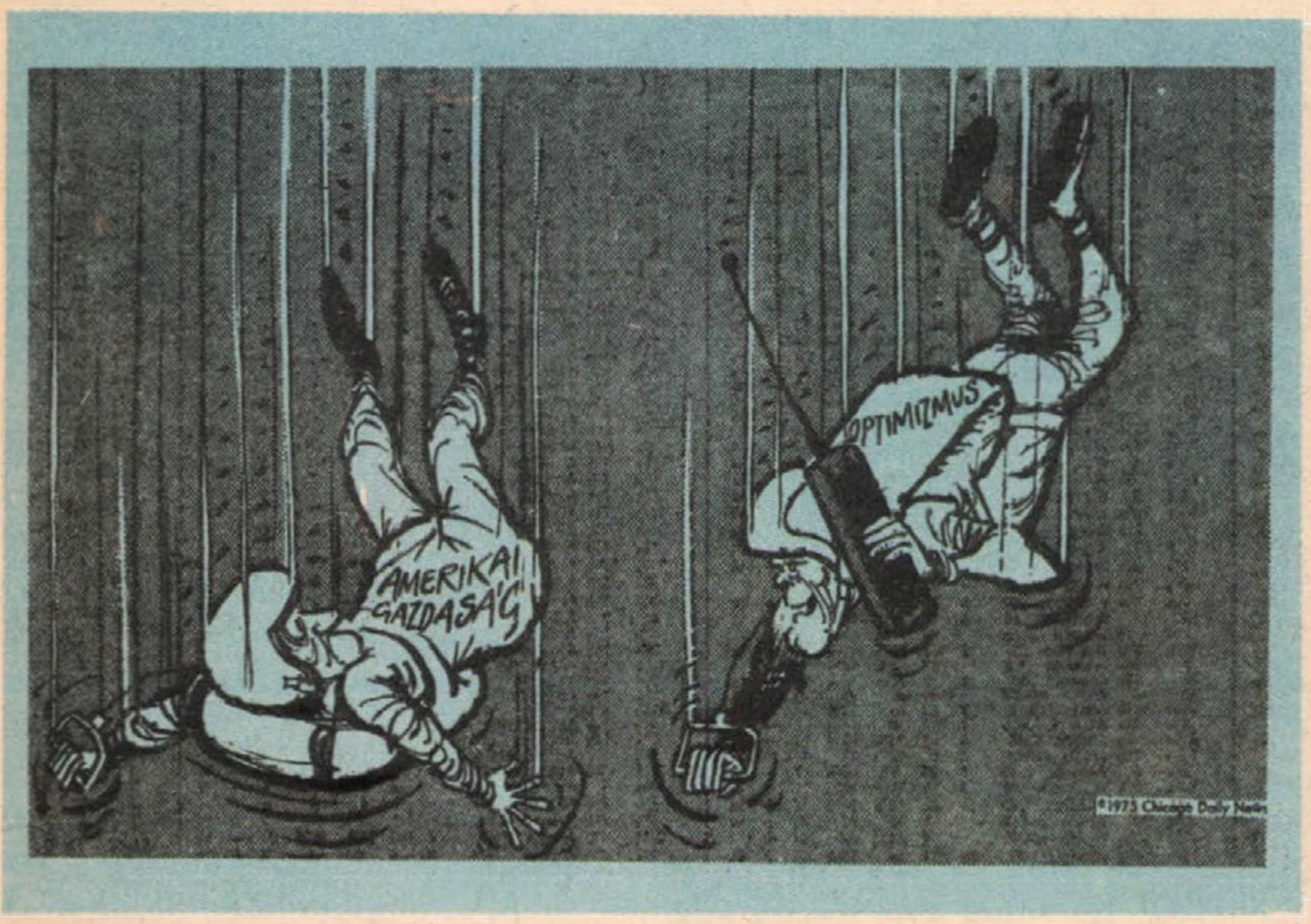

– Egyes híresztelések szerint még kinyílhat az ejtőernyőnk ...
(„Chicago Daily News", USA)

A NEMKIVÁNATOS LÁTOGATÓ

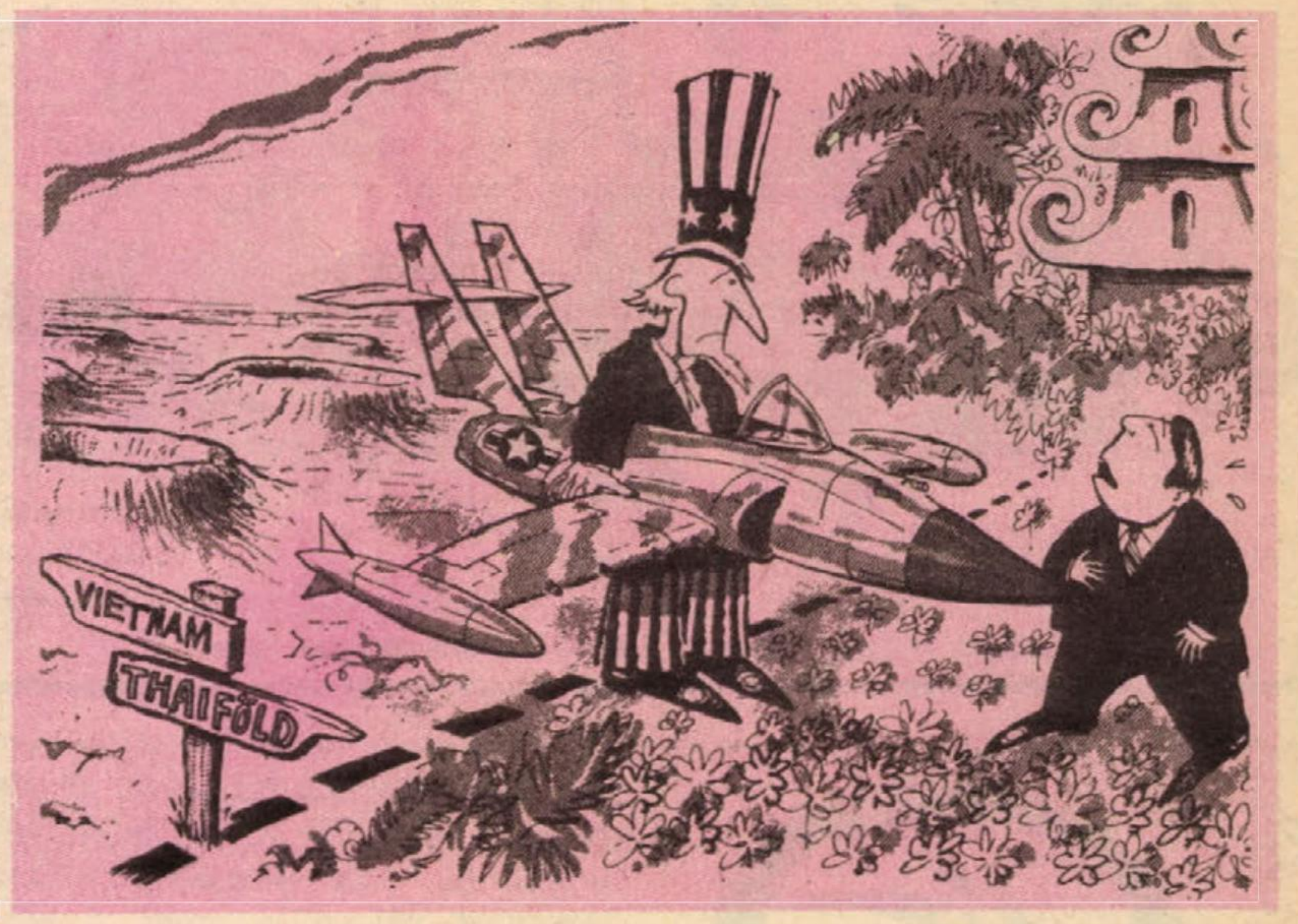

– Kérem, távozzék! Nem engedhetjük meg magunknak a maguk segítségét!
(„Time", USA)

KATASZTRÓFA-FILMEK

Olvasom a Magyarországban, hogy nyugaton divatba jöttek a katasztrófafilmek.

Több millió dolláros költséggel készült az a színes film, amely egy felhőkarcoló égéséről és a mentési munkálatokról szól. Akik látták, azt mondják: lélegzetelállítóan izgalmas alkotás.

Egy másik katasztrófafilm alapötlete egy földrengés. Láthatjuk, hogyan pusztul el Los Angeles, hogyan dőlnek össze a házak és hogyan viselkednek az emberek a katasztrófa idején.

A katasztrófafilmeknek tehát jövőjük van. Igen ám, de egy ilyen film — technikai trükkök, statisztéria stb. — rengeteg pénzbe kerül. Vajon a magyar filmgyártás megengedheti-e magának? Attól tartok, hogy nem. Éppen ezért felajánlok néhány olcsón kivitelezhető katasztrófafilm-témát.

*

Egy pesti polgár, nevezzük Kovácsnak, megtudja, hogy a főnöke — ígéretét megszegve — nem őt, hanem másvalakit küld Londonba.

Mi ez, ha nem katasztrófa?

Hősünkben egy világ omlik össze. Ezt nagyon kis pénzből is meg lehet oldani. Aztán tombolni kezd. Mint az orkán. Mint a hurrikán. Összetör egy kerámia hamutálcát. Látványos és mégis olcsó jelenet, kijön egy harmincasból. Végül bemegy a főnökéhez és ömleni kezd belőle a szó. A főnöke megpróbál menekülni, de nem tud. A szóáradat elől nincs menekvés. Vége.

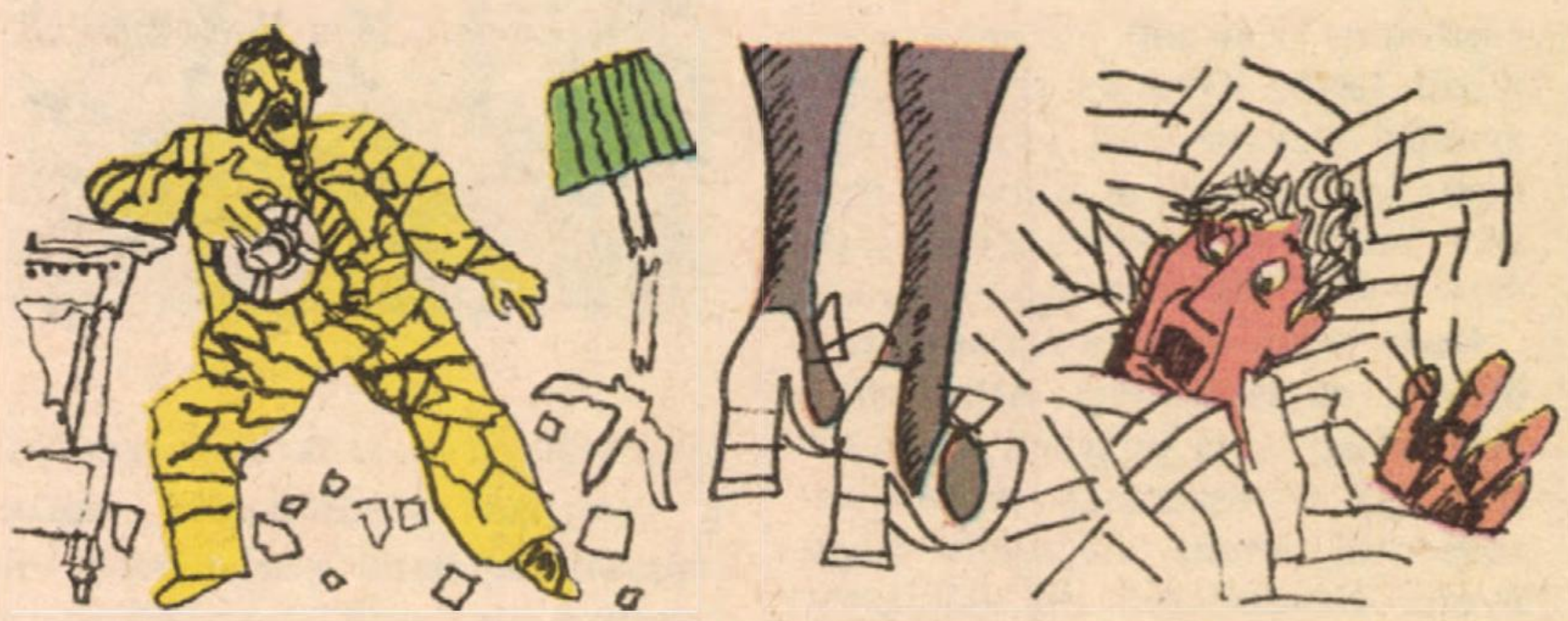

Másik téma.

Egyszerűen berendezett lakás valahol a hetedik kerületben. A főhős hölgyvendéget fogad. Kisvártatva kiderül, hogy a hölgy hiába jött. A főhős azt suttogja: „Ilyen még nem történt velem! Ez katasztrófa!" Szégyenében majd elsüllyed. Mi az hogy „majd"? Ez katasztrófafilm. El is süllyed. Mind annak idején a Titanic. Ehhez a trükkhöz se kellenek dollármilliók, mégis nagyon mutatós. A szíve hölgyének végig kellett néznie, hogyan tűnik el a férfi szeme láttára. Hátborzongató, nem?

A hősnek már a szájáig ér a parketta, de nem látszik az arcán, hogy fél. „Isten veled, drágám!" — suttogja az utolsó pillanatban. „Holnap mondd el az IKV-ban, hogy mi történt..."

Ugye izgalmas? És mindehhez izgalmas aláfestő zene! A nézők sorba fognak állni a jegyekért.

Katasztrófafilm-téma az is, ami egy ismerősömmel történt a múlt hónapban.

Reggel belenyúlt a zsebébe és kiderült, hogy egy vasa sincs. S még csak tizedike volt! Ez az igazi katasztrófa! Ott állt leégve tizedikén. Ez a leégés jól jönne ki színesben, de ha ez túlságosan költséges, akkor fekete-fehérben is elmegy. Mi az, hogy elmegy? Lélegzetelállító. Az ismerősöm lélegzete mindenesetre elállt. Átkutatta a lakást, a szekrényben függő ruhákat, kabátokat és hosszas keresgélés után talált egy százast. Kinn volt a vízből! Megmenekült! A film megtekintését tizennyolc éven aluliaknak nem ajánljuk.

*

Épp most hallom, hogy már nálunk is játszanak katasztrófafilmeket. A feleségem moziból jött és elmondta, hogy a film, amit látott: katasztrofális.

Pedig nincs is benne földrengés, árvíz, tűzvész, szökőár.

Rohanok jegyet venni...

Mikes György

A SÚLYTALANSÁG ELŐNYE

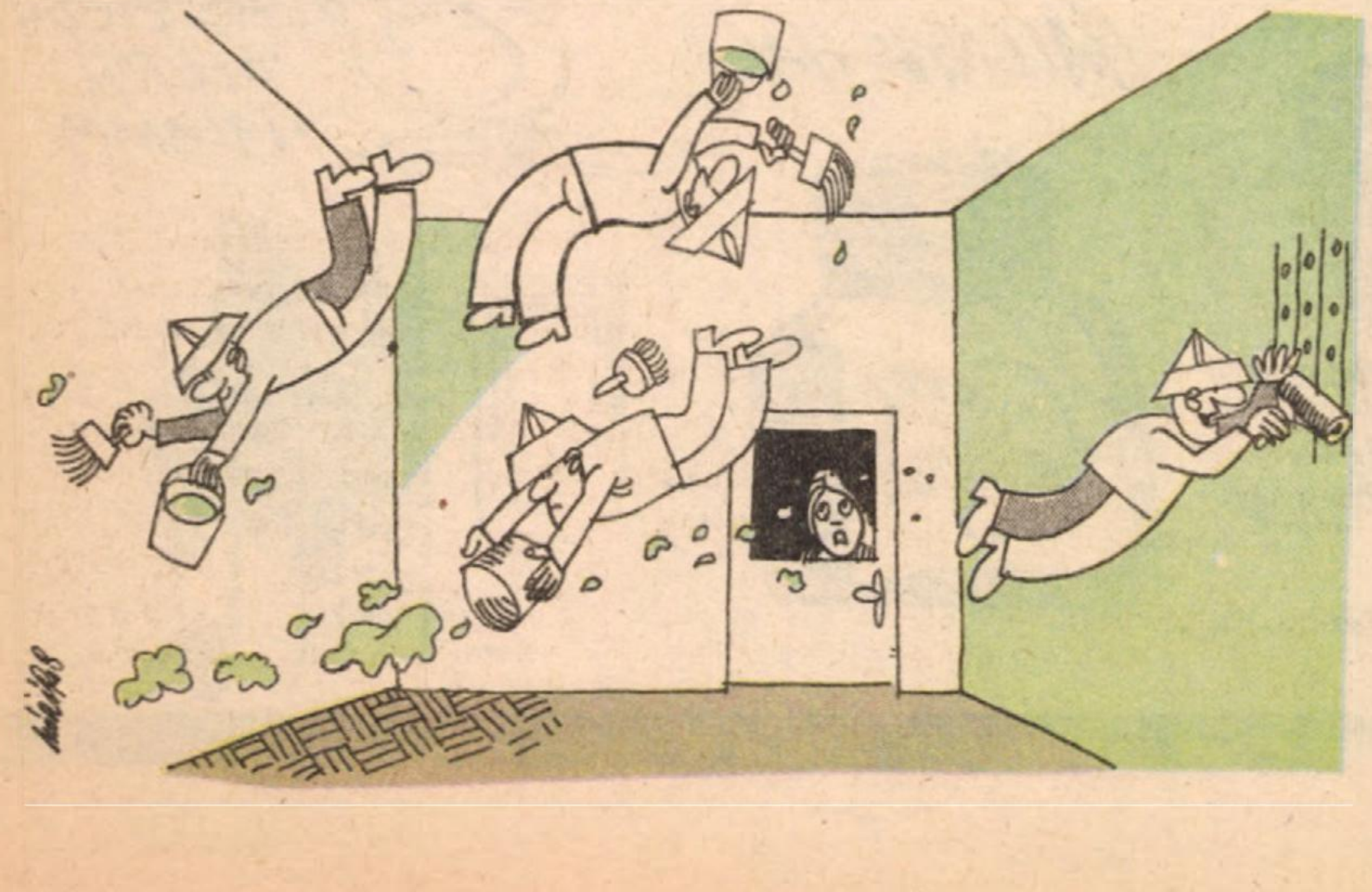

DRÁGA BERUHÁZÁS

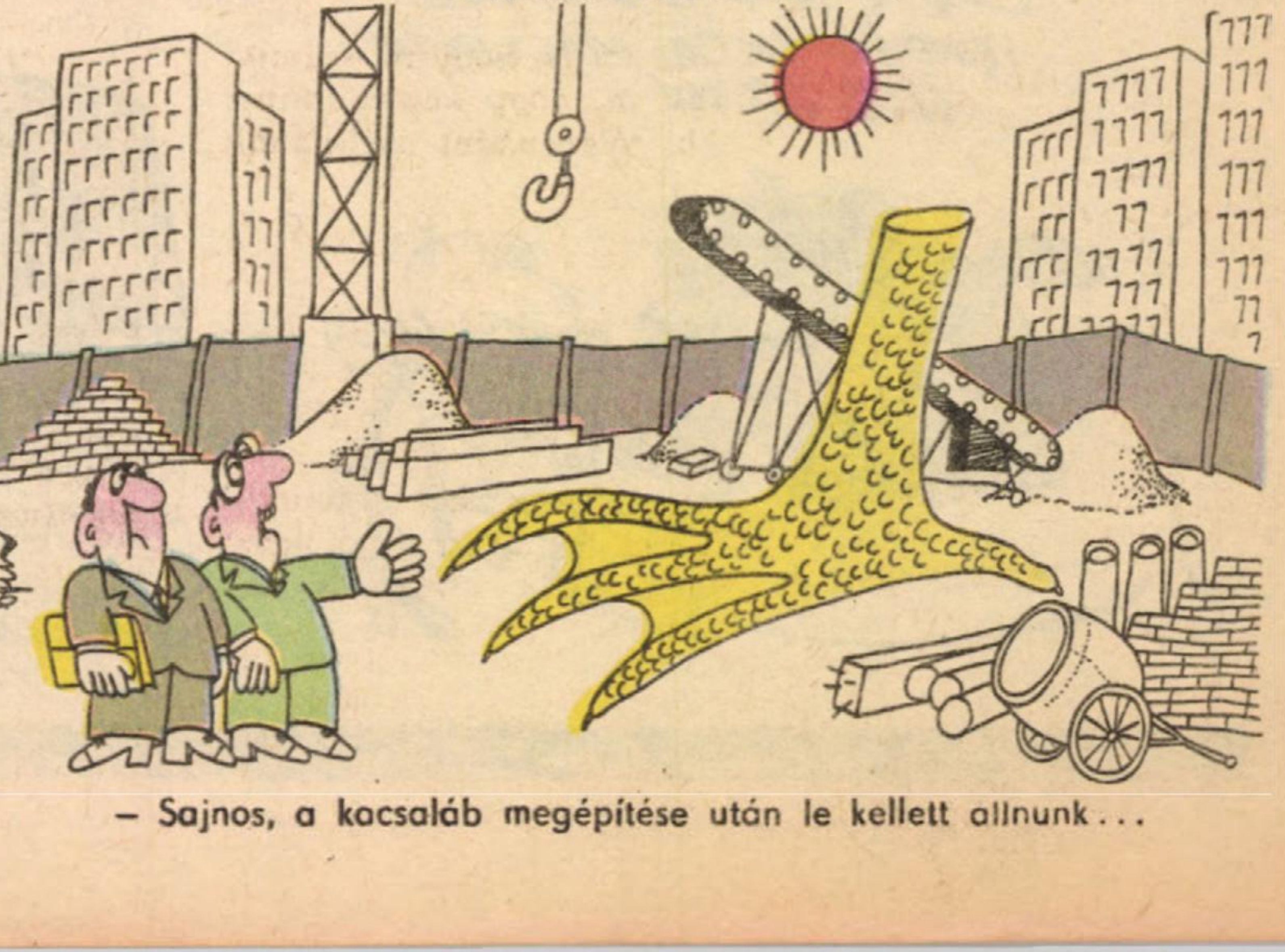

– Sajnos, a kacsaláb megépítése után le kellett állnunk...

ESZMÉNYI BEOSZTOTTAK

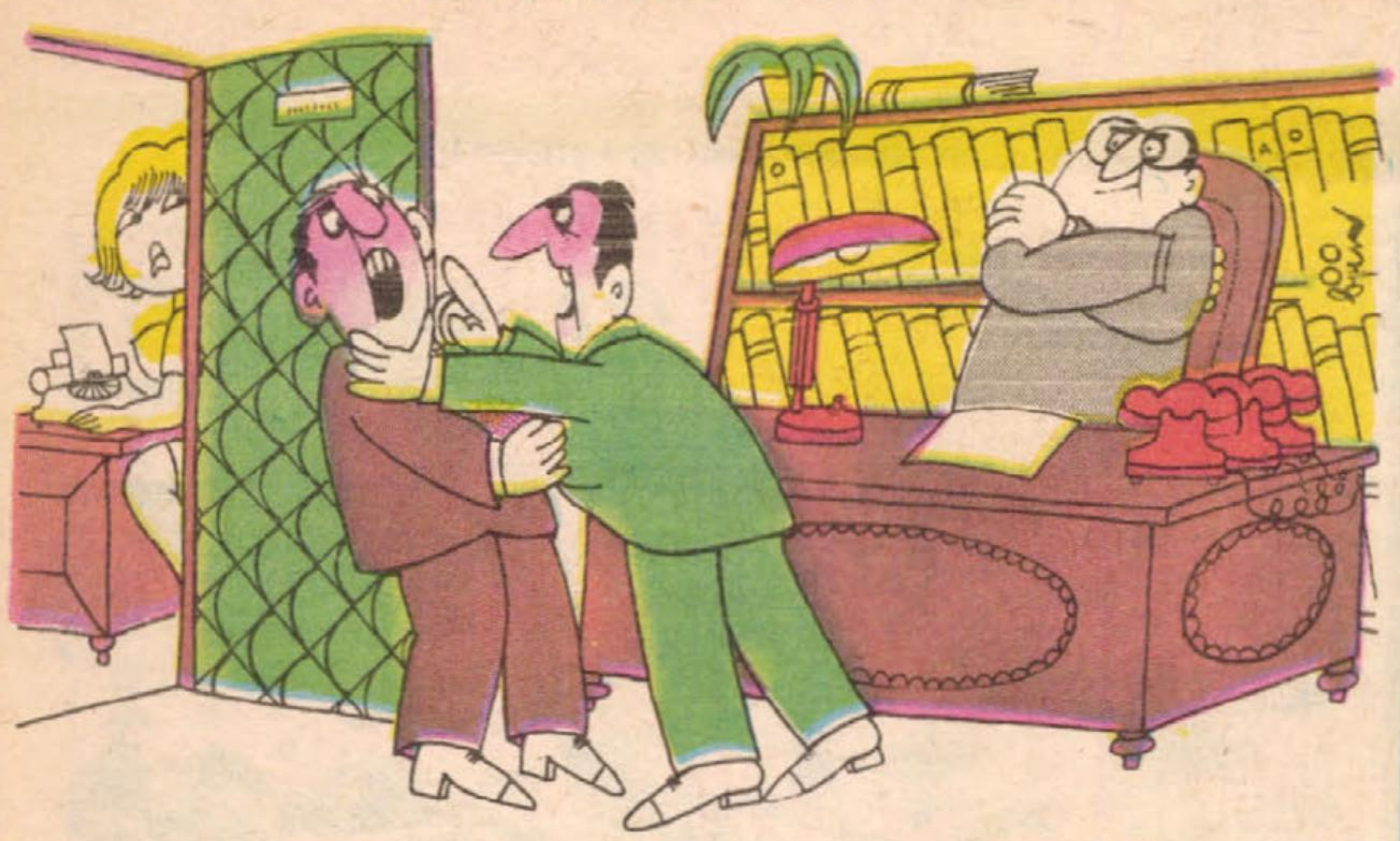

– Én állítottam először, hogy a főnök kartársnak van igaza!

JÓ GYEREKEK

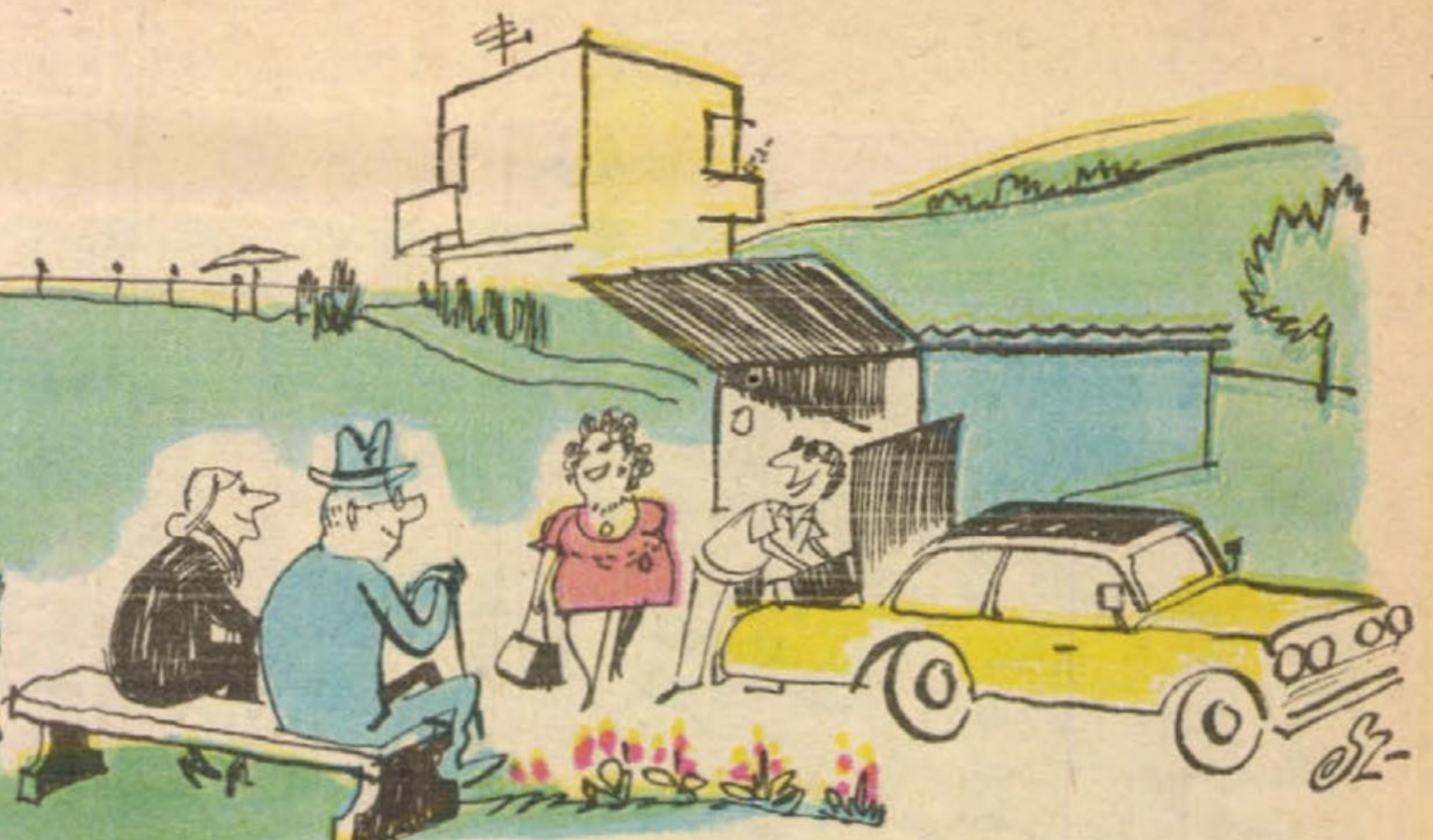

– Egész nyáron külföldön leszünk, addig a garázsban nyaralhatnak anyukáék!

ÚT

Az történt, hogy kirándulni indultam, vasárnapi túrára, amikor az ember jól kilépve halad át a zöld erdőkön, madarak és szúnyogok lakta tájon. És induláskor eszembe jutott, hogy tavaly mit olvastam a lapokban, mit nem, azt, hogy az Erdészet a főváros közönségének nagyobb örömére, tüdejének tágítására, változatos új túrautat nyitott meg, amely is elindul Budakesziről, s elvezet Pesthidegkútig. Nosza próbáljuk ki.

Az út elejét hamar meg is találtam, ott mindjárt egy friss eligazító táblát, mindjárt öreganyámnak szólítottam, hogy helyes útra irányítson. Mondta is a tábla, hogy itt egy pihenőerdő következik, megdicsérte az erdészetet, mely a karbantartás fáradságát vállalta, majd konkrét térképet tolt az orrom elé, mely szerint először elmegyek egy piros úton, aztán rátérek egy sárga útra és kiérek Hidegkútra.

Szépen megköszöntem a felvilágosítást és elkezdtem sétálni a sétaerdőben, mondhatom élvezettel, mert sóderrel hintett ösvény vezetett a kies tájon. Hamarost egy pihenőházhoz érkeztem, aholis megint várt egy tábla, mondtam annak is, hogy öreganyám, mire ugyanazt válaszolta, mint a másik, hogy csak így előre, pirosonsárgán. És vitt-vitt a sárgára hintett ösvény, padok is voltak, de csak siettem tova, a harmadik tábla mellett is elhaladtam, azt is öreganyámnak neveztem, mire egybehangzott az előzőekkel.

A madarak énekeltek, a szúnyogok kedvesen csipkedtek — és akkor egyszerre megszűnt a sárga ösvény, és egy nagy, csúnya, de friss drótkerítés zárta el az utat. Hah, ármány és boszorkányság! Ezt nem tehetik velem a jóságos öreganyók! Keringtem körbe-körbe és bár sárga jelzést nem találtam, de a kerítés mellett a gazban vékonyan csurgott valami piros jelzés lefelé. Gyanús volt, nagyon gyanús. Ugyanis, ha jobban megnézte az ember, a piros jelzések fele belül volt a kerítésen, mintha csak a drót egy utat vágott volna el.

Hogy egyik szavam a másikba ne öltsem, az is történt. Átbújtam a kerítés egy laza pontján, s eljutottam egy többszörösen jelzett csomópontig, aholis megszűnt magányom. Nevezetesen ott bóklászott egy férfitársam, kezében hervadó virágcsokorral, továbbá egy ifjú pár, szitkozódva. A férfi mondotta, hogy most se jobbra, se balra, mert a piros jelzés egy rétbe ful. A fiatal pár a sárgát hiányolta, az útjelzőket minősítette, és én nem éreztem ingert az ellentmondásra.

Benne voltunk tehát egy csapdában. Merthogy kiút ugyan kínálkozott, de veszélyes. Állott ugyanis azon a csomóponton egy létra-tákolmány, amelynek egyik ága felvezetett a kerítés fölé, másik le a másik oldalon, de mindkét szára ingott, holott szellő se rezdült. A férfitárs kezében a csokorral megindult felfelé, majd megijedt a kilengéstől és a csokrot eleresztve, a virágokat széthullajtva visszamászott. A fiatal pár dacosan elindult a tilos erdő tilos sűrűjébe és talán még jóra is fordította a veszélyes kalandot. Én, nem azért mondom, hogy dicsekedjem, de átvergődtem a létrán és a varázslaton tűnődtem, mely a szépen indult utat kínos labirintussá változtatta. Távolodván, filozófiába is átcsaptam, az életre gondolva, mely gyakran kristálytiszta megoldásokat kínál az embernek, hogy aztán egy váratlan kerítés megtorpantsa, útvesztőbe vigye, s örülhet, ha visszavergődik valamilyen járt útra és, bár megrendült lélekkel, de mindent kezdhet elölről.

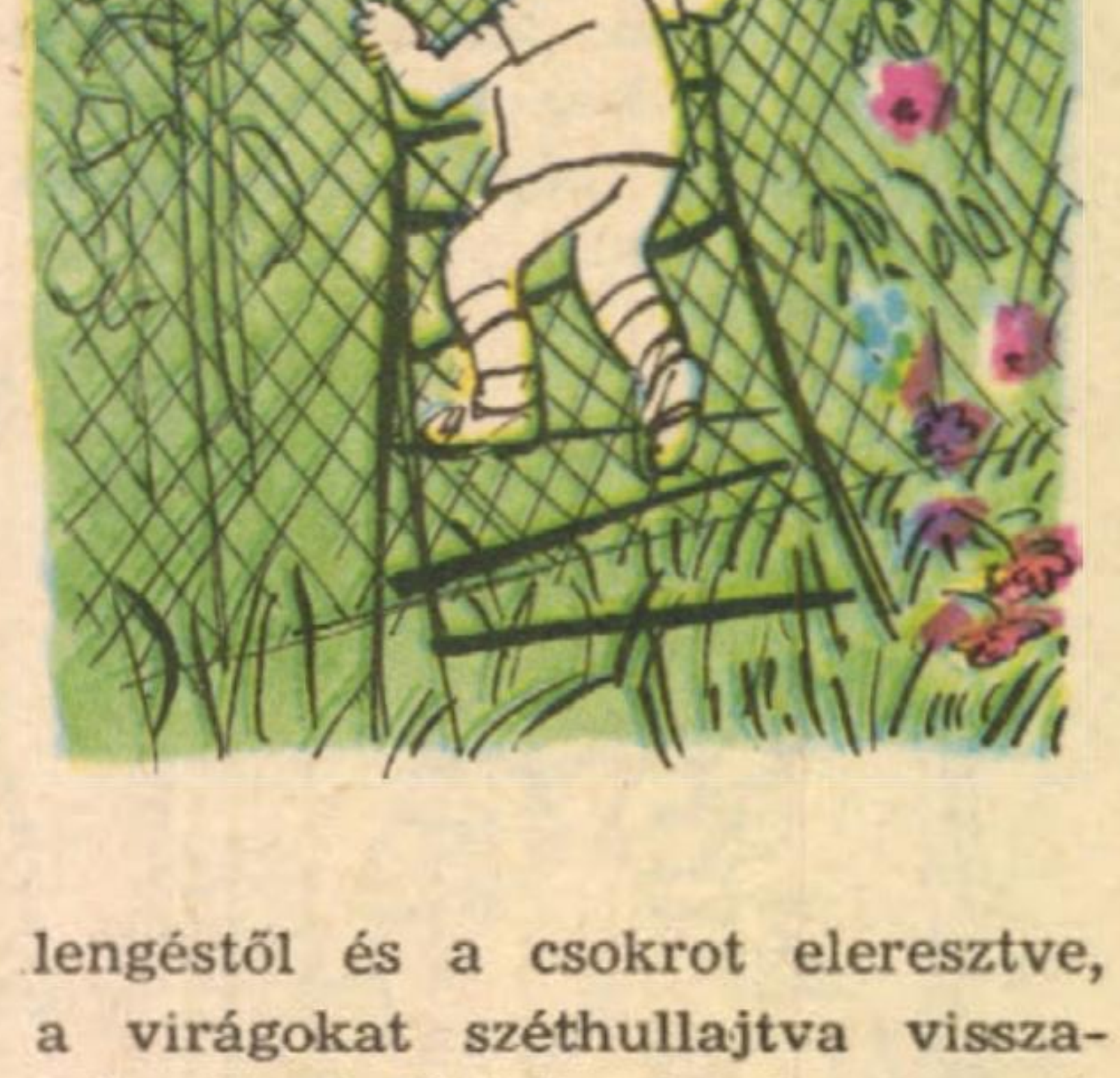

Másnap mindenesetre felhívtam telefonon az illetékes erdészetet. Mondták, hogy remekül karbantartják a sétaerdőt. Egyetértettem. Mondtam, hogy de az út Hidegkútig kellene hogy vezessen. Kérdezték, hogy miért? Mondtam, hogy a sajtó bejelentette. Mondták, hogy hja. Mondtam, hogy azonkívül ők maguk is több táblán beígérték. Mondták, hogy izé. Kérdeztem, hogy mi izé? Mondták, hogy hát tulajdonképpen az vadászterület, be kell keríteni. Illetve, hogy be kellett.

Mindebből pedig két tanulság vonható le.

Az egyik az, hogy valótlant állít a sajtó. Ha félrevezetik.

A másik az, hogy vannak dolgok, amelyekbe bele kell nyugodnunk. Az Erdészet adta, az Erdészet elvette, dicsértessék az Ő neve.

Gombó Pál

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

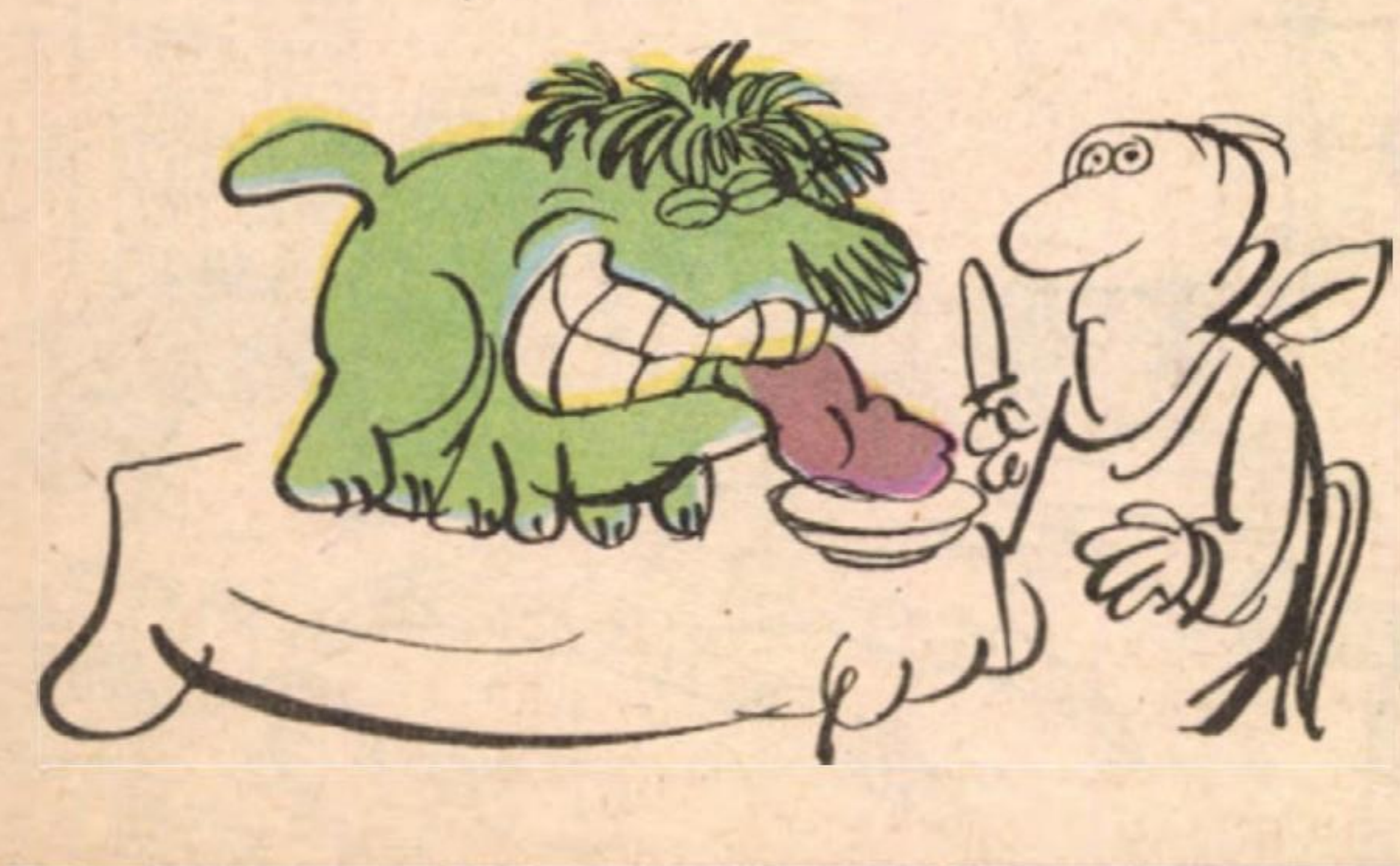

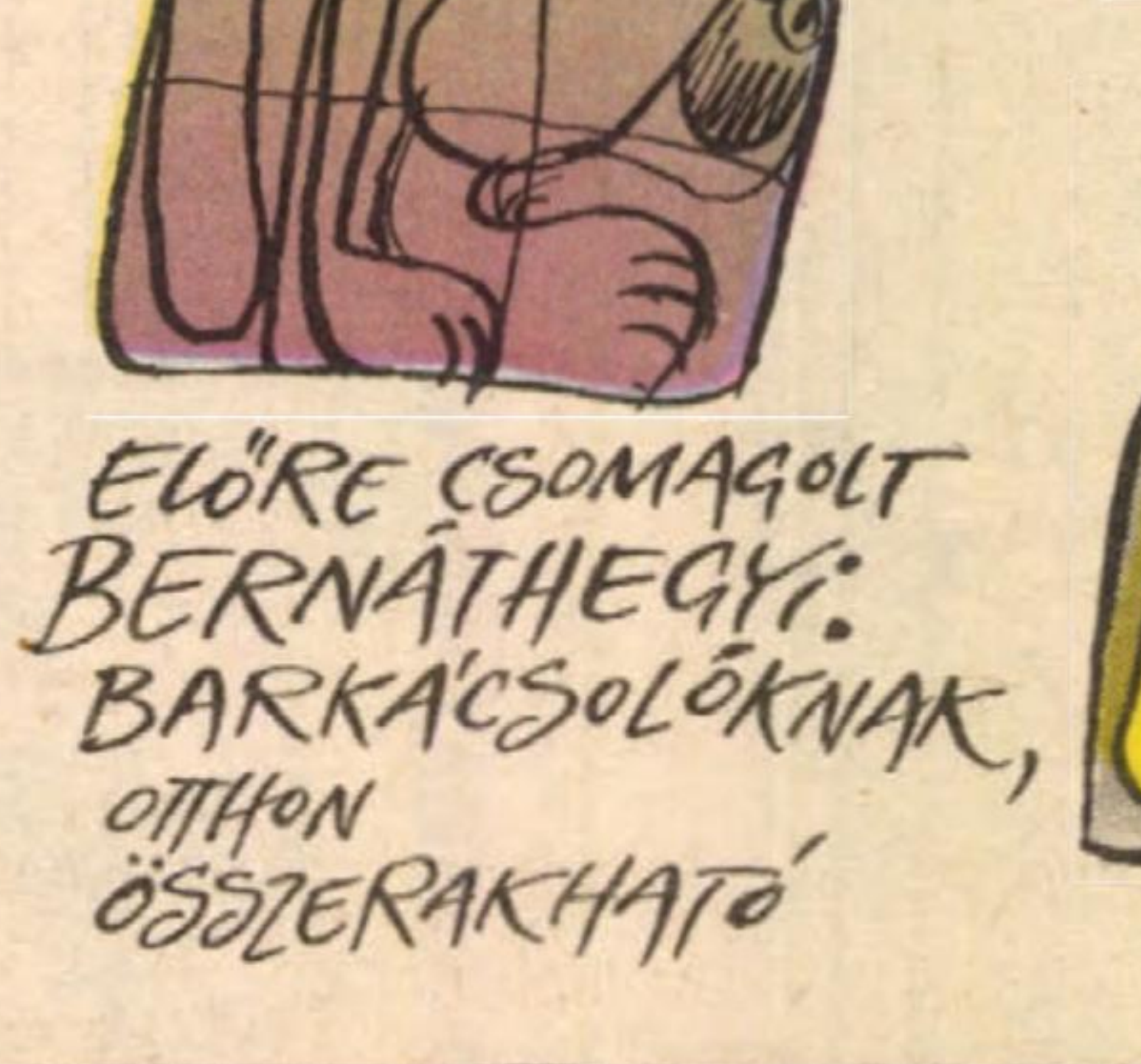
ELŐRE CSOMAGOLT BERNÁTHEGYI:
BARKÁCSOLÓKNAK, OTTHON ÖSSZERAKHATÓ

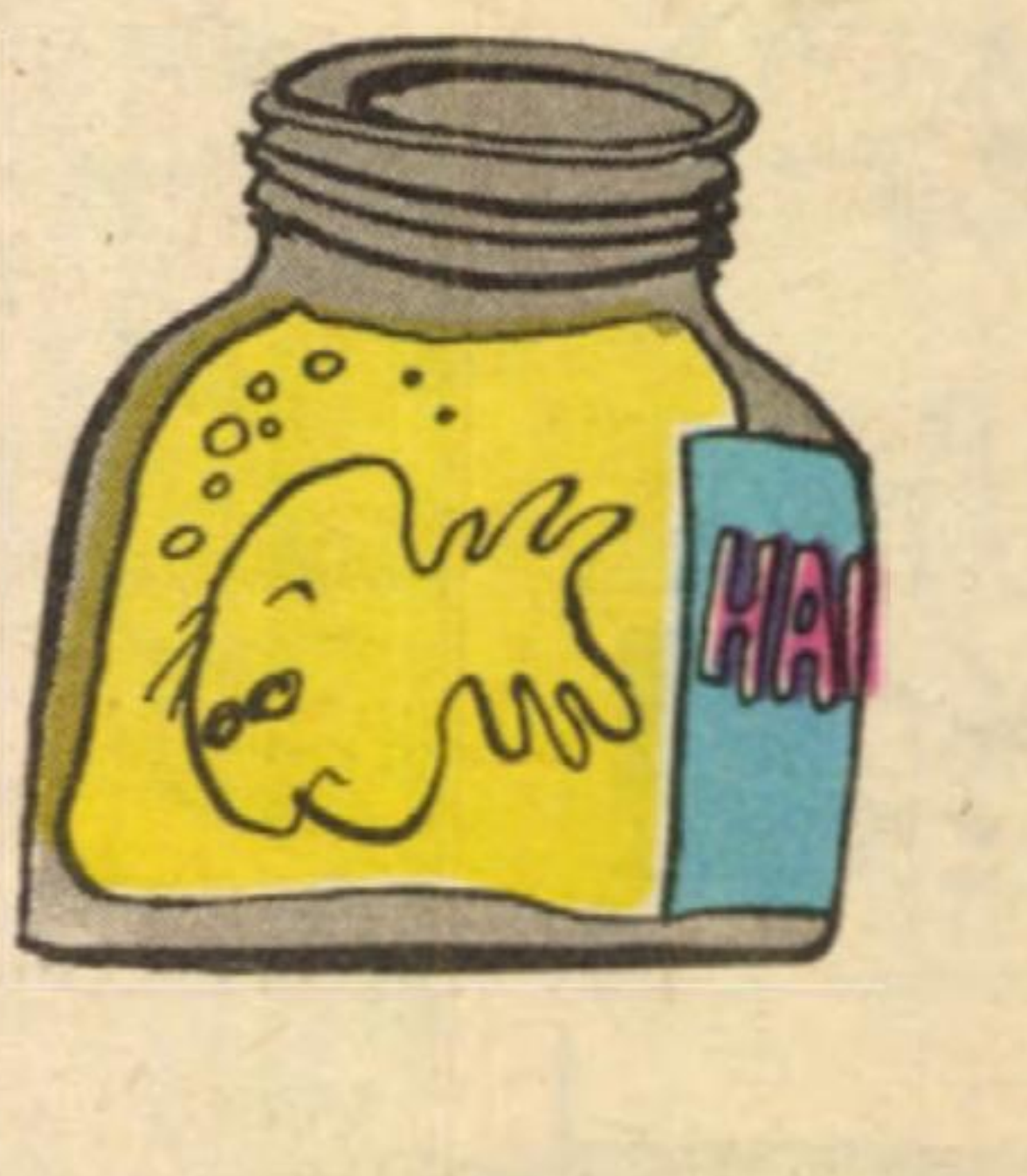

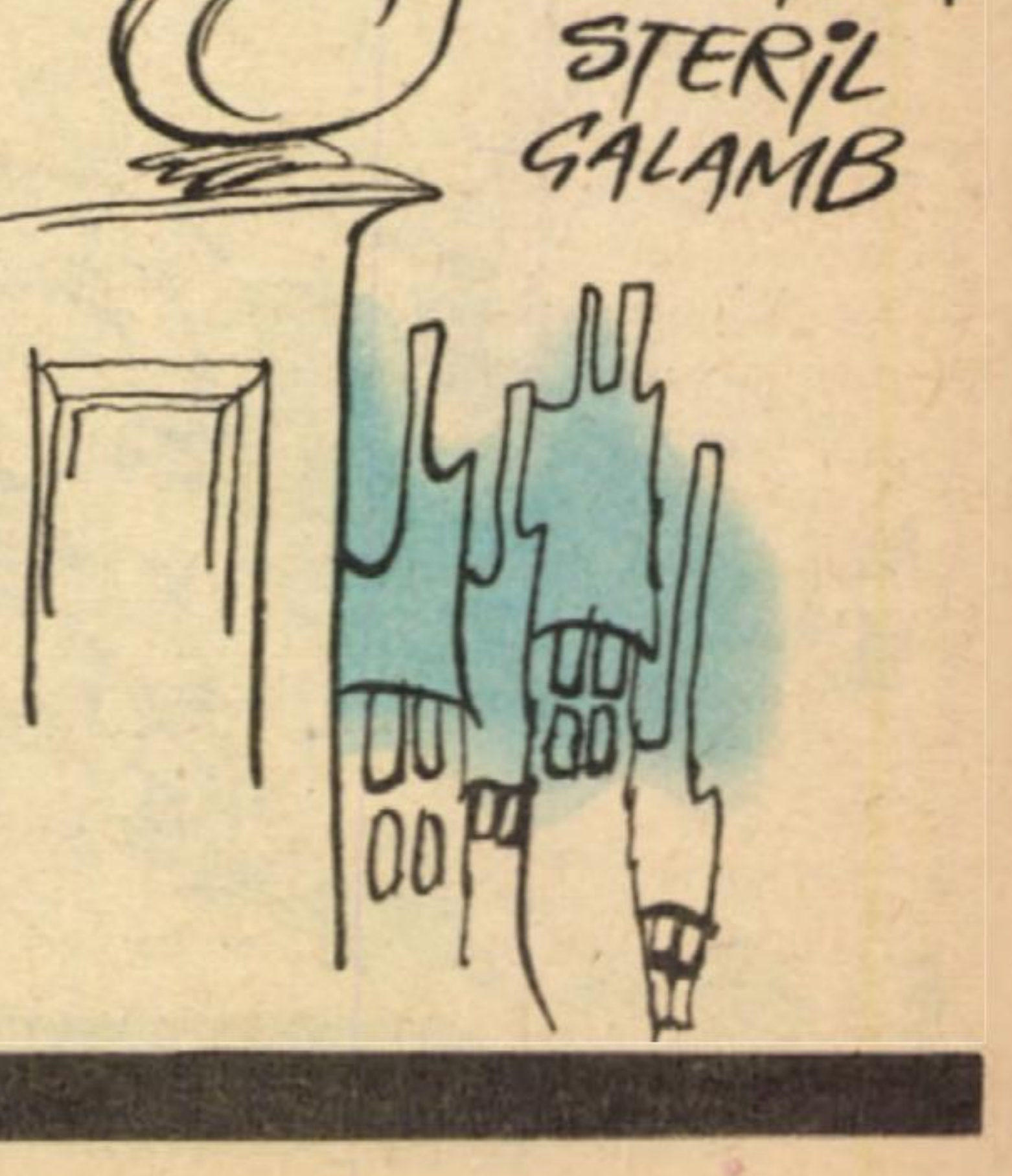

Kedves előfizetők!

Szíves tudomásukra hozzuk, hogy 1975. VII. hó 1-től a LUDAS MATYI előfizetőit a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesitőhivatalok tartják nyilván, s egyúttal gondoskodnak az esedékes előfizetési díjak beszedéséről is.

Az egyéni előfizetők részére a lapot a kézbesitőhivatalok a napilapokkal egy időben kézbesítik.

A LUDAS MATYI vidéki közületi előfizetőit a helyi kézbesitőhivatalok csak 1976. január 1-től veszik nyilvántartásukba, s intézik a díjbeszedéssel kapcsolatos teendőket.

A lap budapesti közületi előfizetői továbbra is a Posta Központi Hirlap Iroda kezelésében maradnak.

GÁTLÁSOS SZÓNOK

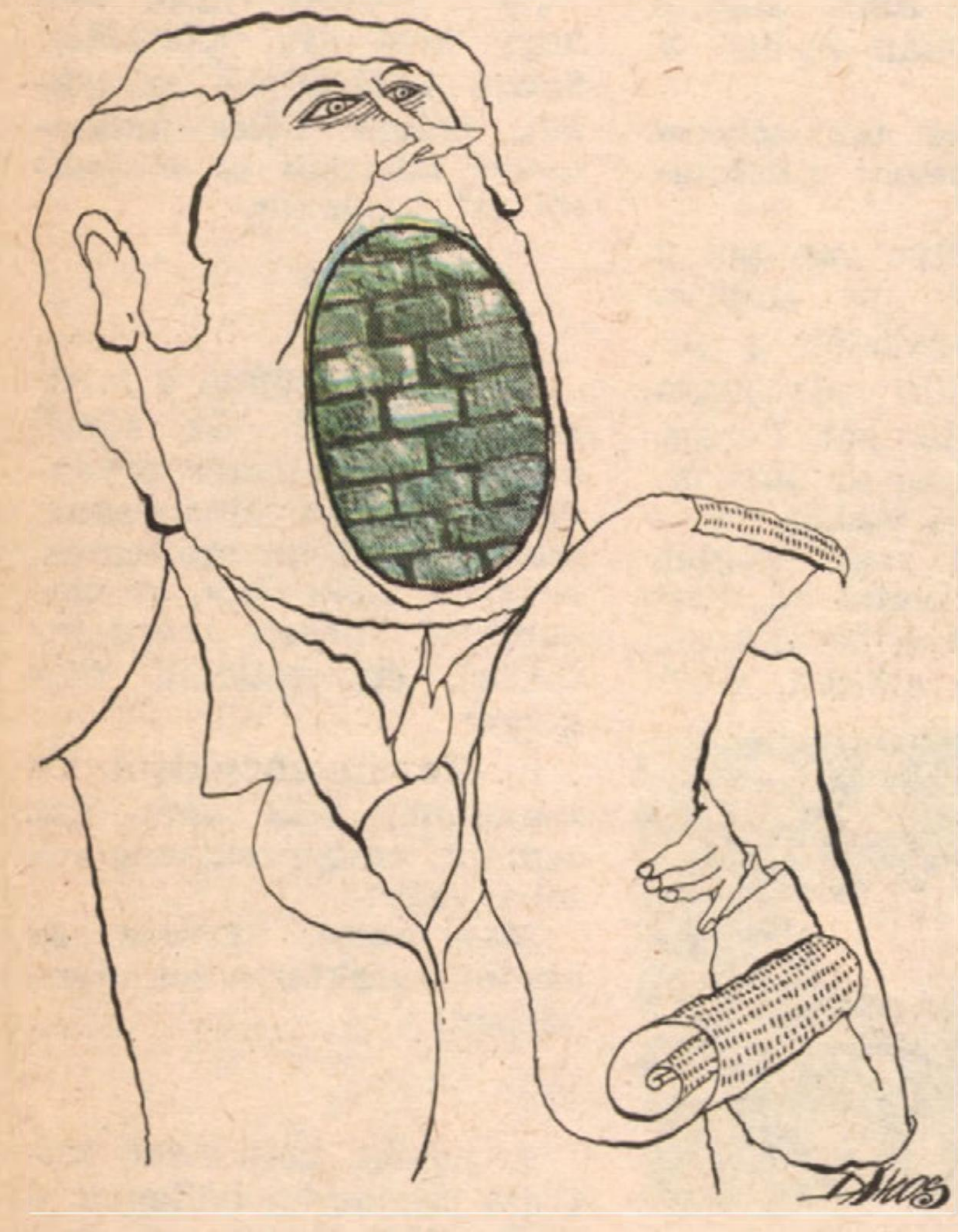

2 VERS

KÖNYVHETI JEGYZET

Szabadtéri könyvsátrakban
Az ég felhőit is lesik,
Hogy egy könyvre hány olvasó,
S vajon mennyi eső esik.

Ha zápor lesz – szólt egy író
Szemöldökét összevonva –
Irodalmi műveknél is
Kelendőbb lesz majd a ponyva.

SZIGORÚAN BIZALMAS

Amiről most meditálok,
Nem elcsépelt régi lemez:
„Állatokról bizalmasan"
Tévé-sorozat címe ez.

Gondolatban felsorolok
Embertársat itt most párat,
Mit mondana vajon róluk
Bizalmasan némely állat?

Hidvéghy Ferenc

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Nem értem, hogyan lehetséges az, hogy a feleségeddel szüntelenül veszekszel, az anyósoddal pedig folyton dicsekszel?

— Tudod, kedves barátom, ő mindig ellenezte a házasságunkat.

FÜLÖP GYÖRGY:

SPECIÁLIS ÖSZTÖNZŐK

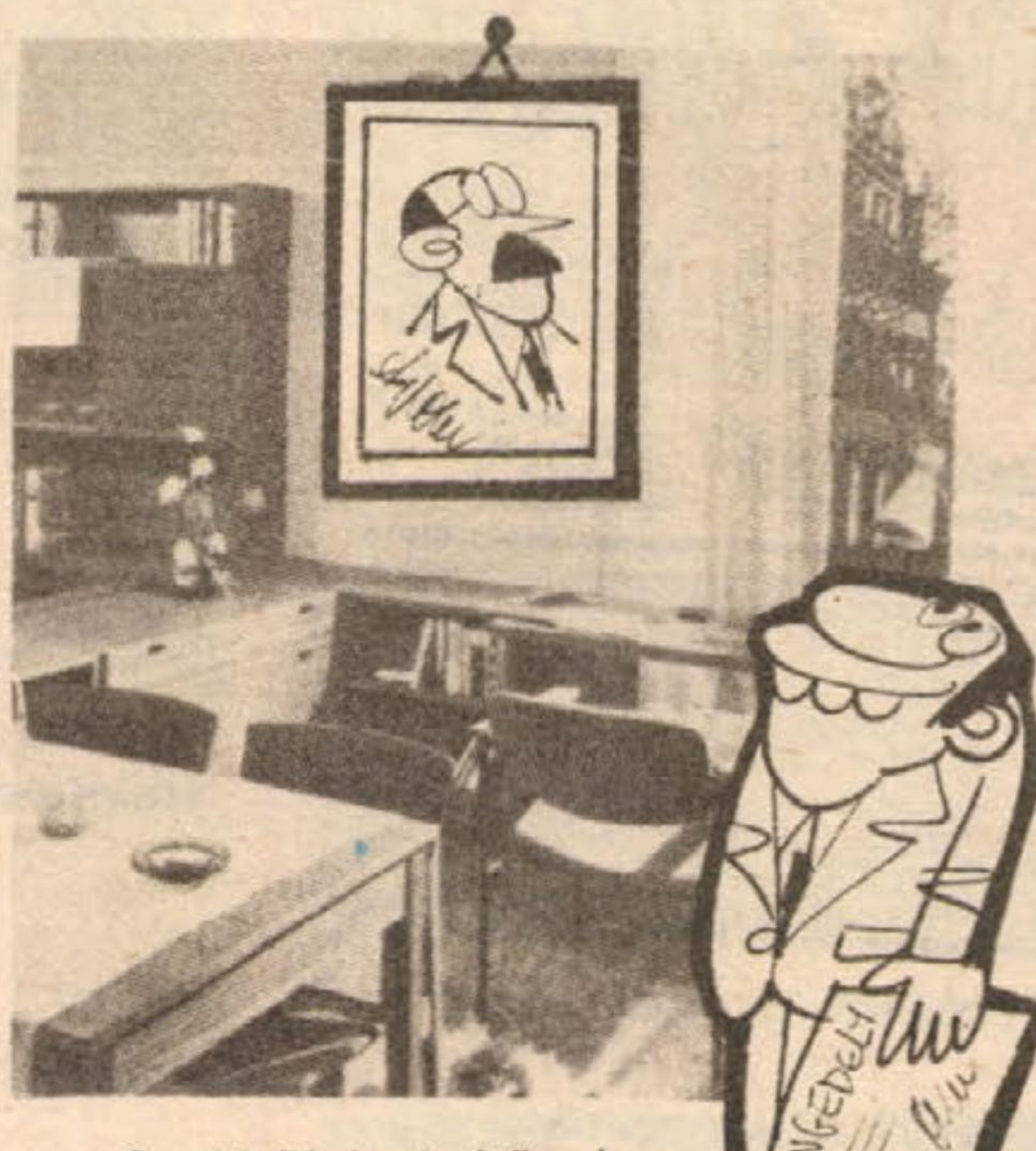

Családiház építőnek a tanácselnök dedikált fényképe, ha engedéllyel építtet.

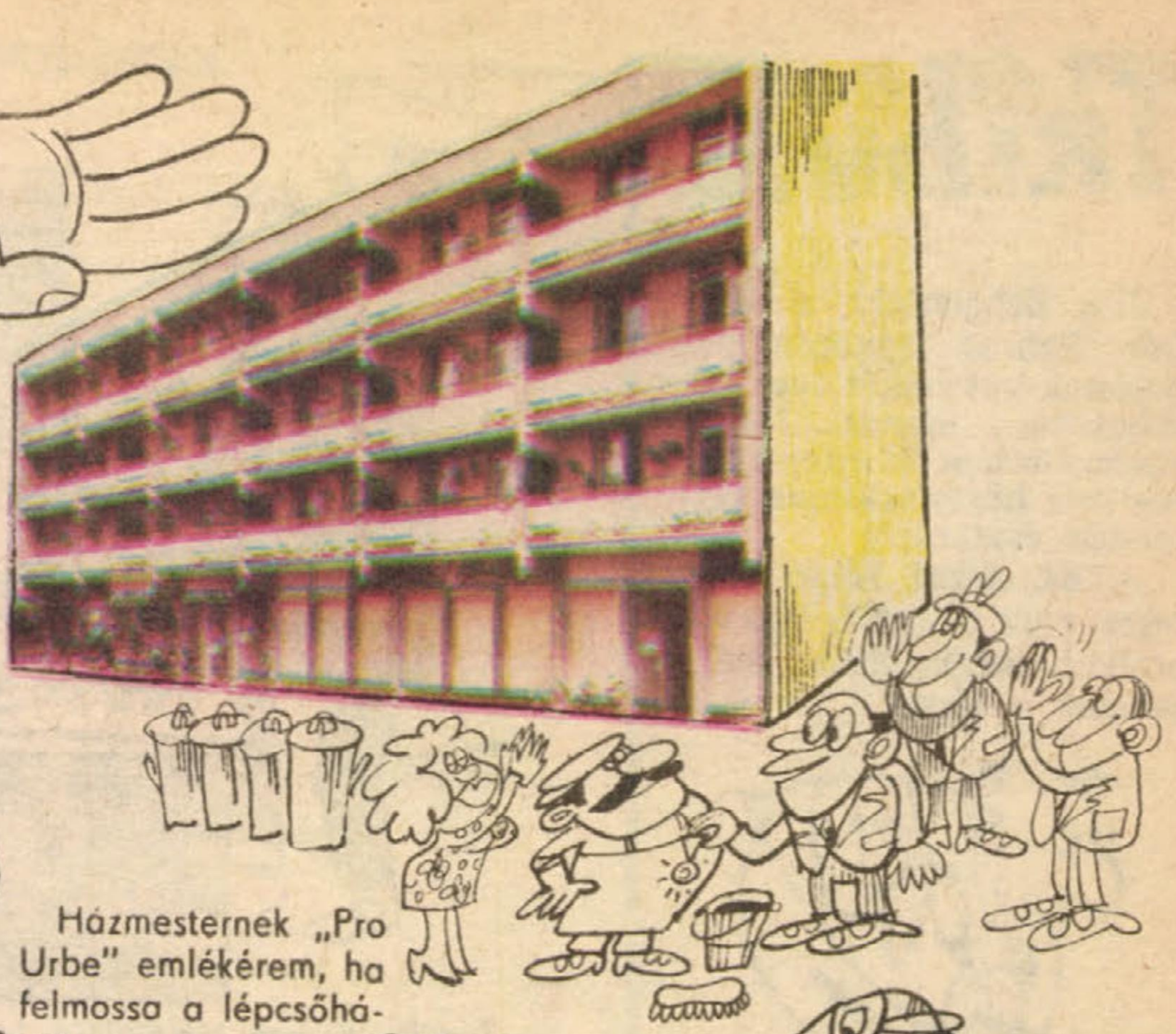

Házmesternek „Pro Urbe" emlékérem, ha felmossa a lépcsőházat . . .

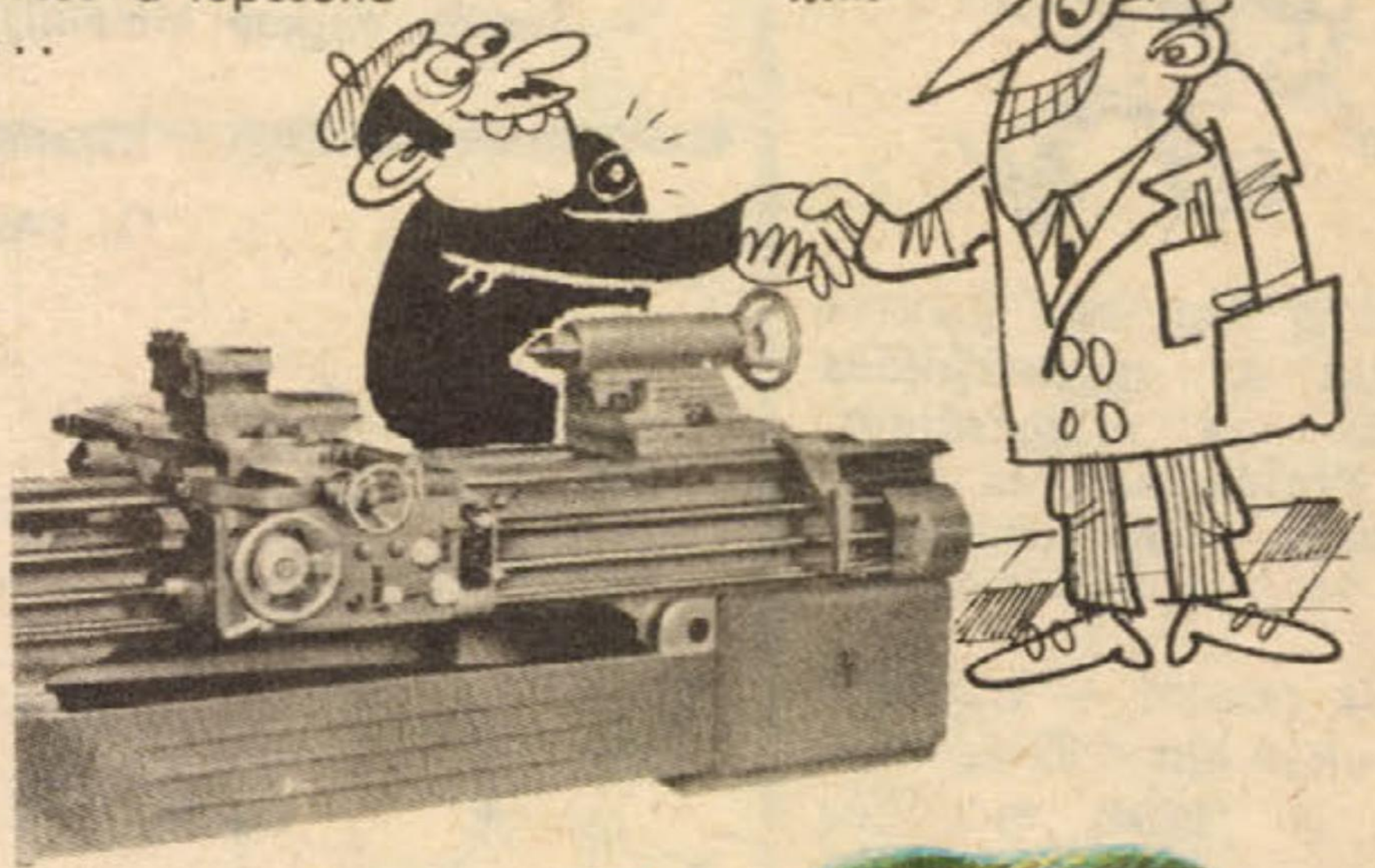

Vándormadárnak törzsgárda-jelvény, ha legalább négy hétig egy munkahelyen marad.

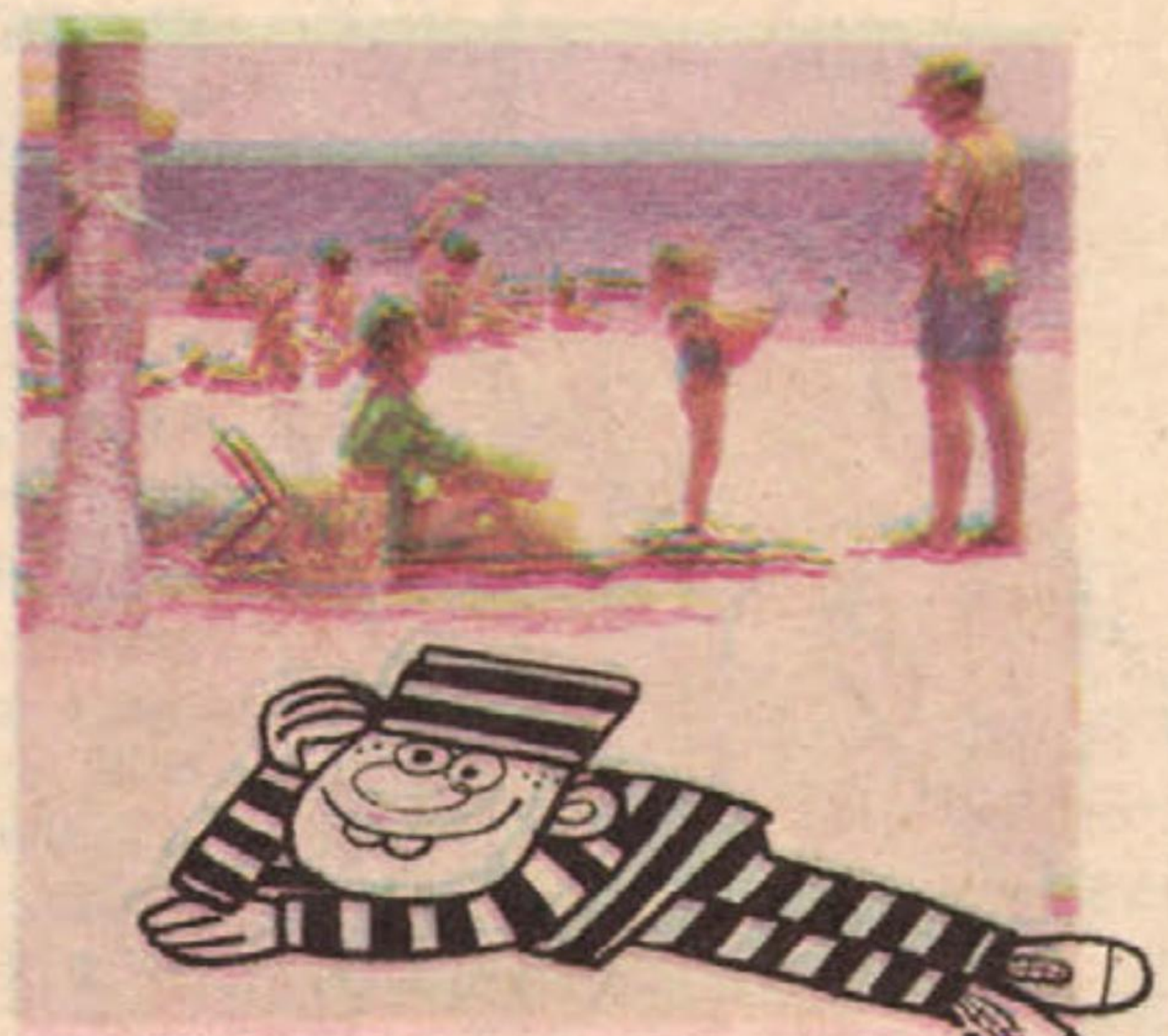

Betörőnek jutalomüdülés, ha jó útra tér.

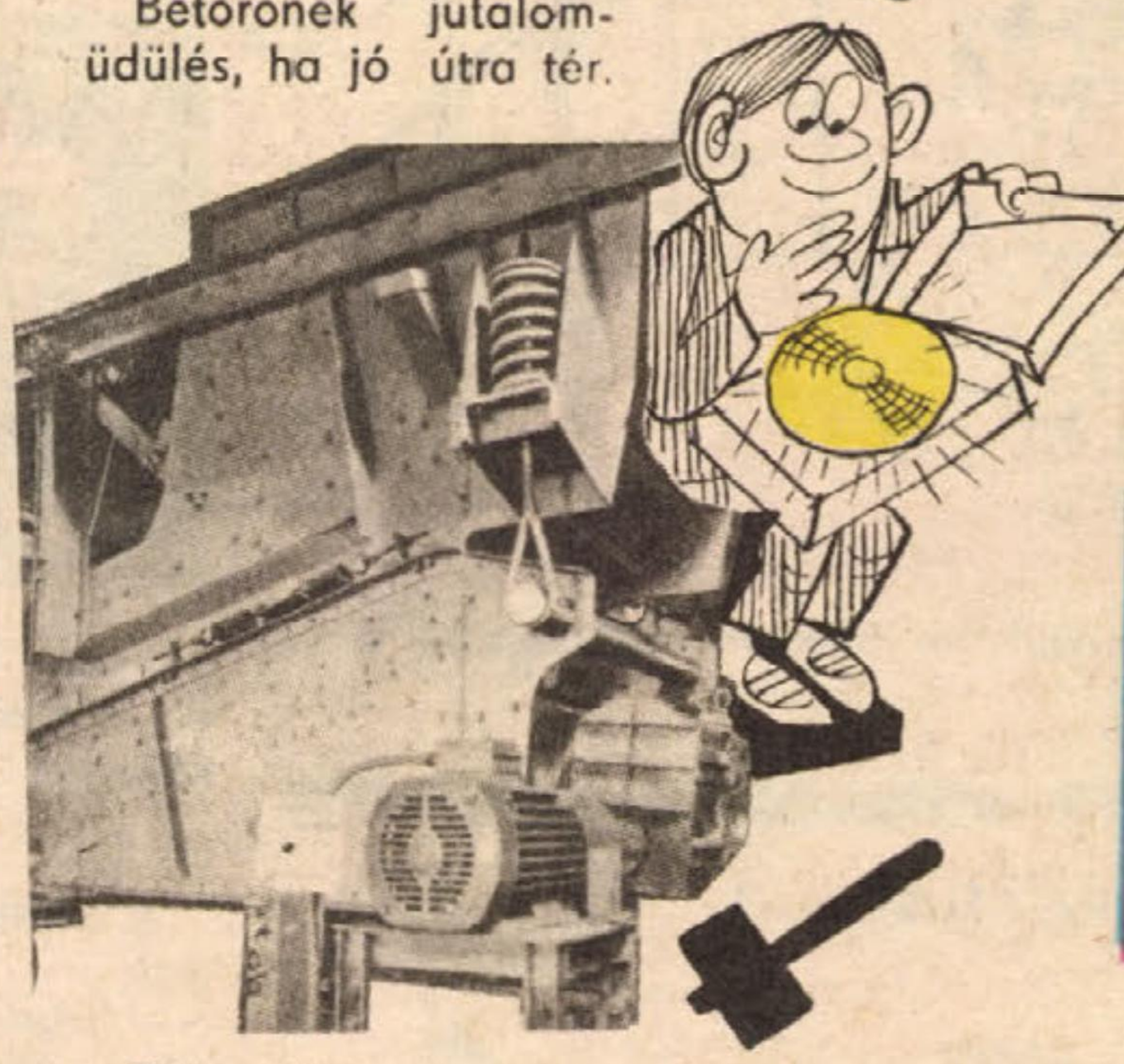

Pályaválasztónak aranylemez, ha lemezlakatosnak megy és nem beat-énekesnek.

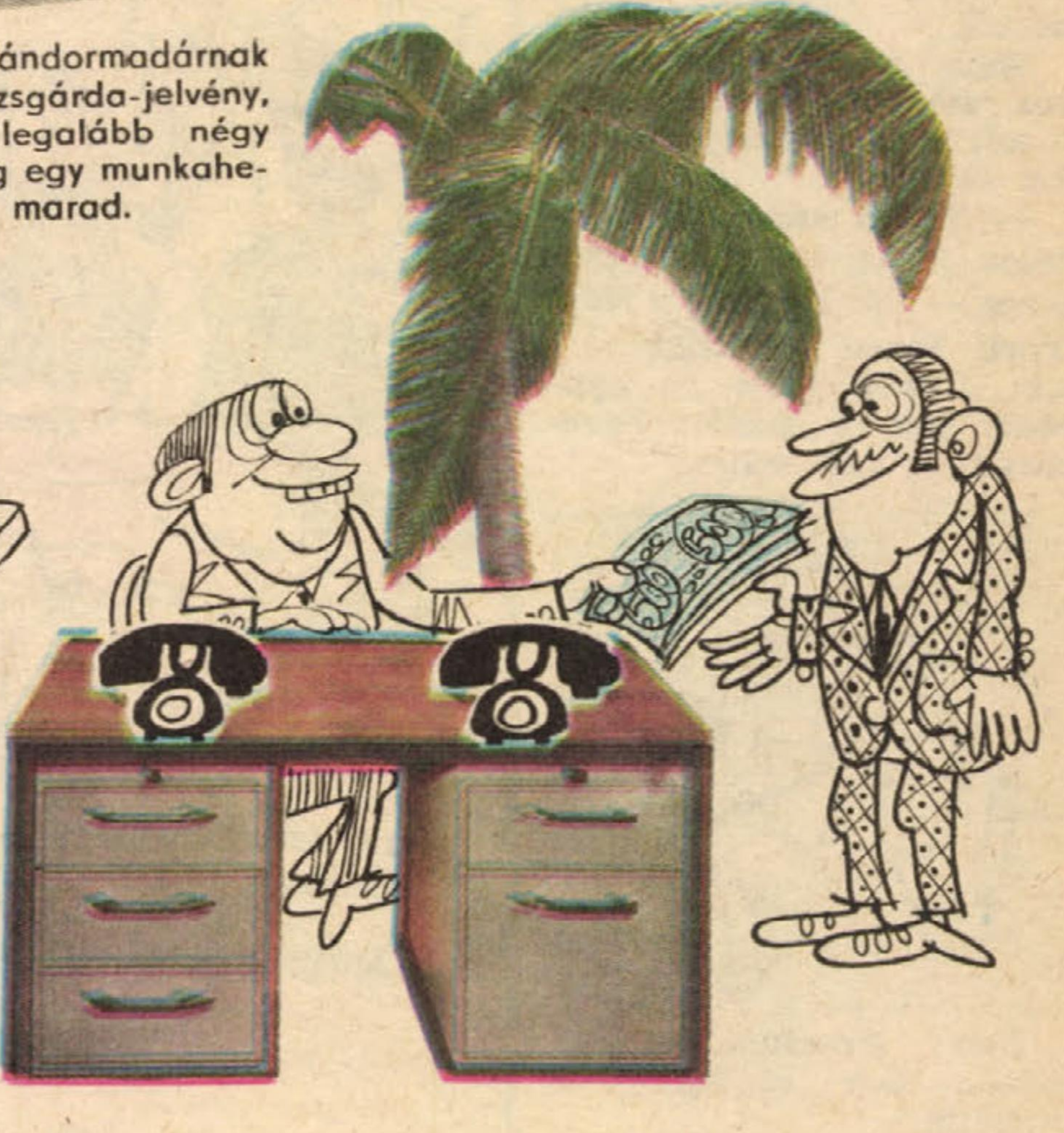

Férjnek hűségjutalom, ha külföldi kiküldetésén nem csalja meg a feleségét.

VIRÁGÁRUS-STAND

— Mennyit kér, néném, ezért a szál rózsáért?

— Amennyit csak lehet.

HIRDETÉS

ELEGÁNS FÉRFI RUHÁBAN JÁR!

KERTVENDÉGLŐ

— Szabad ajánlanom a specialitásunkat? Nagyon finom, friss levegőnk érkezett...

KÉRÉS

— ***Kölcsönadná a három gyerekét elsejéig? Lakásigényléshez kéne.***

SZILÁNKOK

BÜSZKESÉG

— Az én lábamban már 150 000 kilométer van és még nem kellett generálozni.

ÉLELMES MUNKAÜGYIS

— ***A mi üzemünkben 2200-at kereshet, munkaruhát és havi két sikerélményt garantálunk.***

JÓTANÁCS GYALOGOSOKNAK

Várjuk meg, amíg a közlekedési jelzőlámpa zöldet mutat, aztán alaposan nézzünk körül és ne menjünk át a túloldalra.

ŐSZINTE ELADÓ

— ***Milyen célra parancsolja a cipőt?***

— ***Járni szeretnék benne.***

— ***Olyat momentán nem tudok adni. Tessék talán benézni a jövő héten.***

SZERELMESEK

— **Bízzuk a legközelebbi találkozást a véletlenre.**

— **Jó. Holnap négykor véletlenül a Külső Jászberényi út 171/b. előtt vagyok . . .**

SZERÉNY EMBER

— ***Egy kéttalálatos lottónyeremény már megoldaná az anyagi gondjaimat.***

(galambos)

TRIBÜN

Jim Schoenfeld, a Buffalo Sabres jégkorongcsapatának huszonkét éves védőjátékosa mondta Henry Richardról, a Montreal Canadiens harminckilenc esztendős csatáráról:

— Kötelezni kéne, hogy fesse meg a haját. Egy ősz embert mégis kínos megpofozni a jégen.

Francie Larrieux 4:29-re javította az egymérföldes síkfutás női világcsúcsát. Steve Prefontaine, az olimpiai ötezer negyedik helyezettje csak a vállát vonogatta.

— Ez semmi — mondta. — Én akár hat 4:29-es mérföldet is futok megállás nélkül.

Steve nyilatkozata viharos felháborodást váltott ki a női egyenjogúság szószólói között.

— Vajon hány olyan 45 kilós férfit ismer Prefontaine — írta egyikük a New York Times hasábjain —, aki 4:29-re futja az egymérföldet és ráadásul gyermeket is tud szülni?

Bob Knechenberg, a Green Bay rögbijátékosa mesélte:

— Az apám artista volt. Vásárról vásárra járt, ágyúból lövette ki magát. Kora gyermekkoromtól fogva két lehetőséget tárt elém. Azt mondta: „Fiam, vagy egyetemista légy, vagy ágyúgolyó."

Hiába, Amerika a korlátlan lehetőségek hazája.

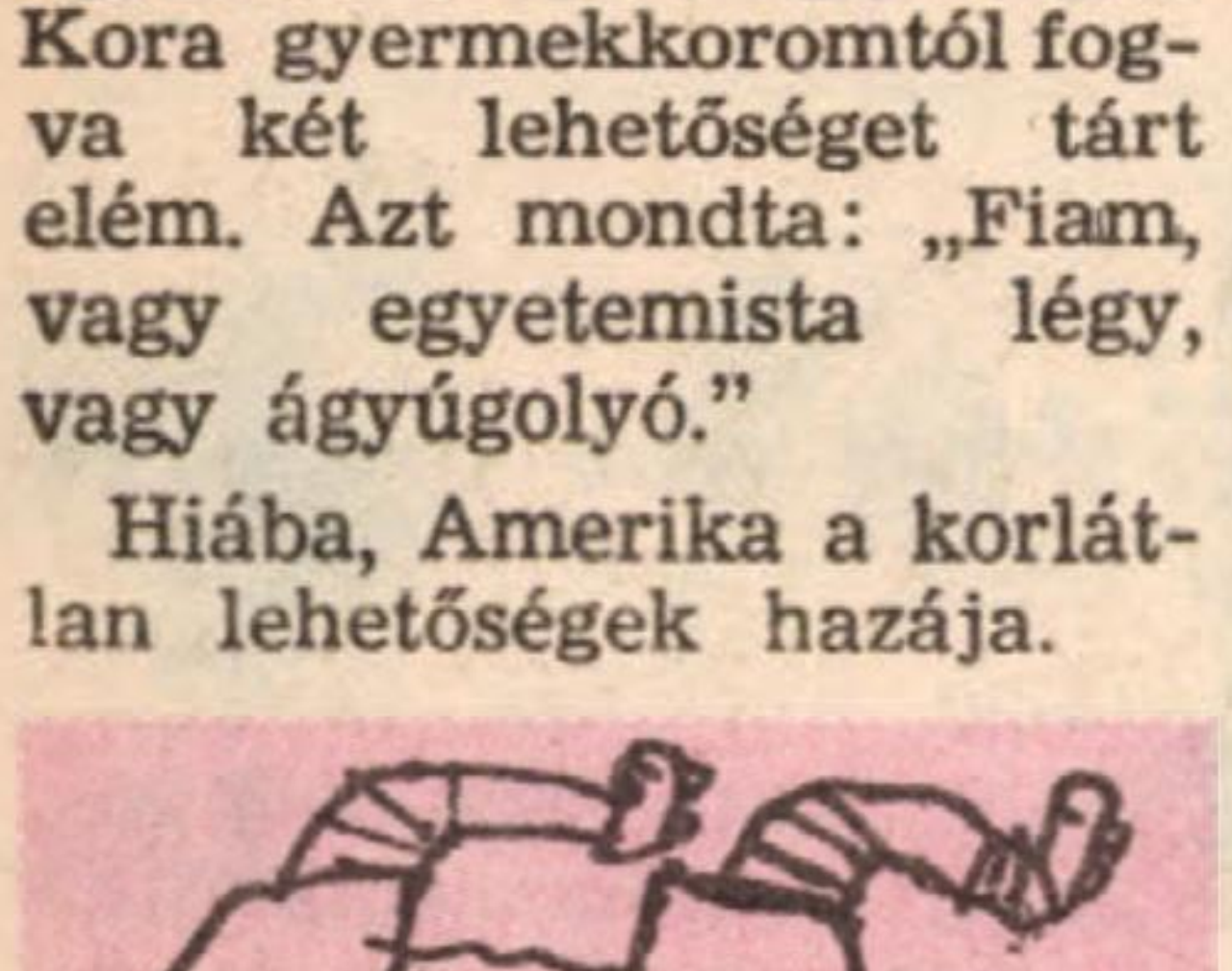

A New York-i Hiltonban rendezték meg az idei nemzetközi játékvásárt. A bejárat mellé hatalmas táblát tettek:

— Gyerekeknek tilos a bemenet!

(p. p.)

IDEGES FŐNÖK

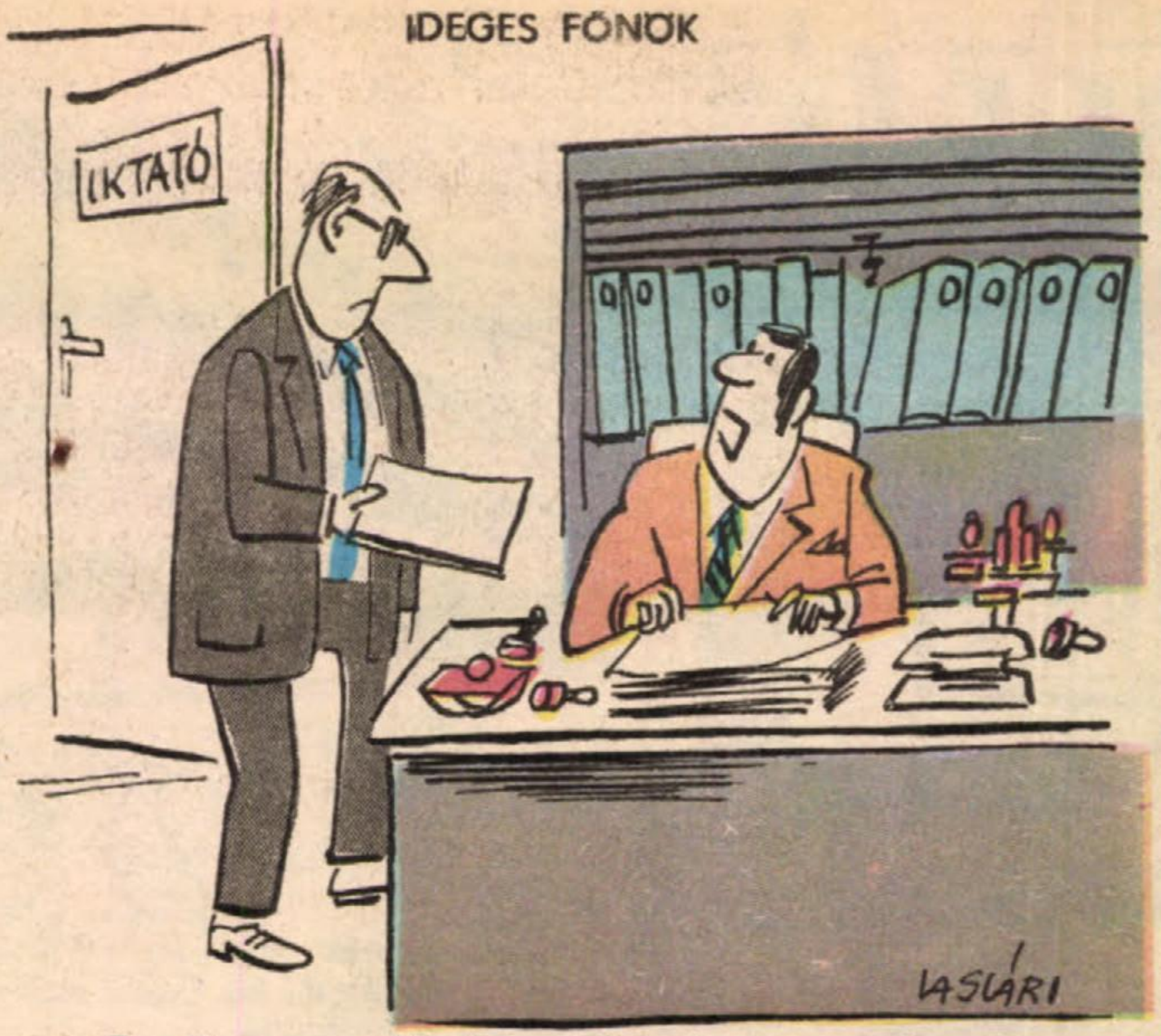

– Tessék engem kímélni, a feleségem gyereket vár.

ÚJ LAKÓTELEP

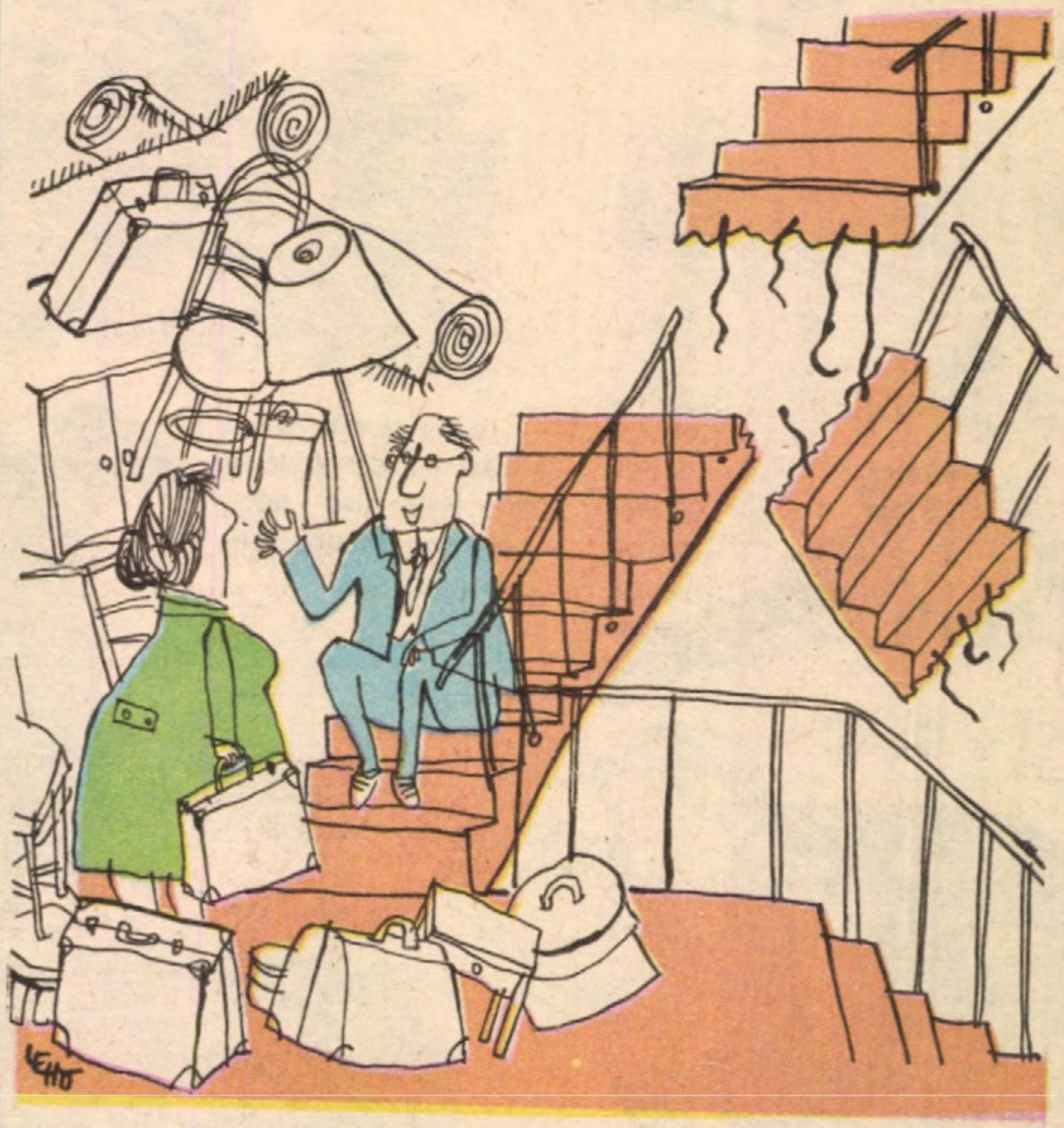

– Nincsen semmi baj, anyukám, majd felvesszük a hibajegyzékbe.

LELKIISMERET-FURDALÁS

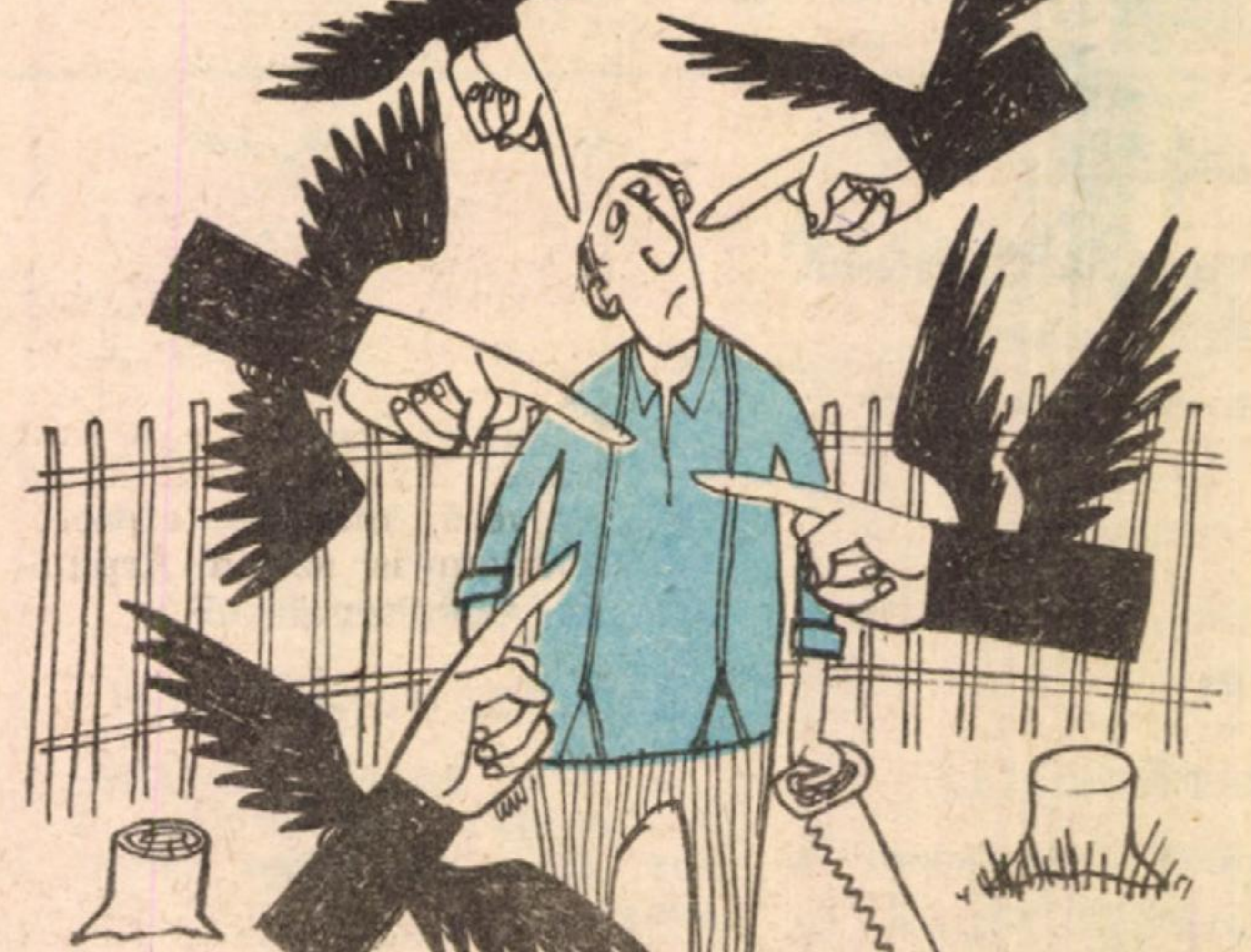

BUDAPESTI HELYZETKÉP

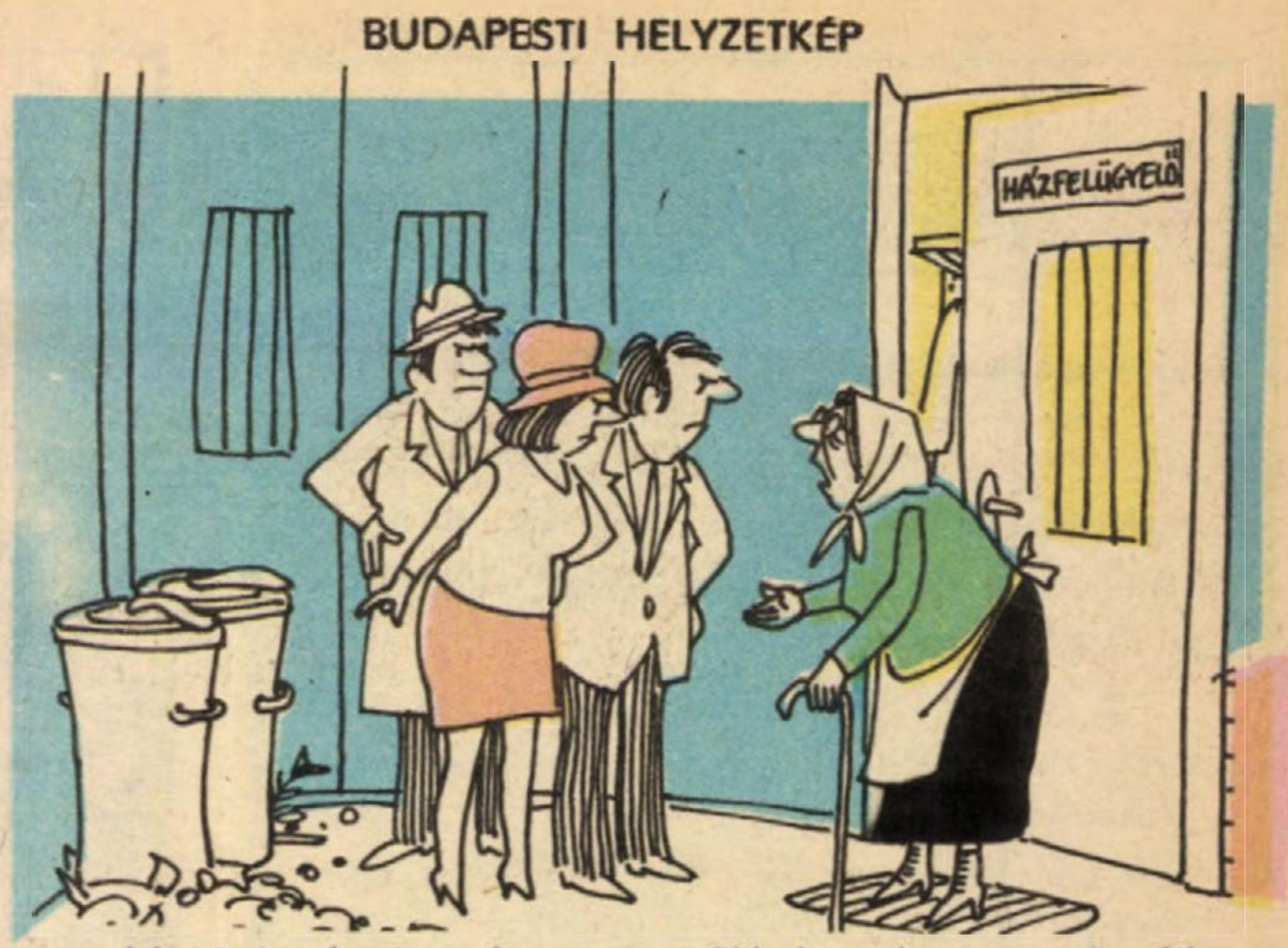

– Majd kitakaríttatok az úttörőkkel, mikor a századik születésnapomon felköszöntenek.

FAY ANDRÁS fabuláiból

Sok fáradsággal sikerült vízbe ugratni a piszkos juhokat, végül azért csak a kolompos után ment a nyáj is.

— Micsoda tekintélyem van! — hencegett a kolompos juh.

— Tekintélye van ám a kolompodnak, te szemtelen! — mérgelődött a juhász és rögtön más juhra kötötte a kolompot. Persze, hogy kifelé már az után lábolt a nyáj a vízből.

Kinevetem azok gőgjét, akiknek a hivatal ad díszt — s nem ők a hivatalnak. Hajlonganak előttük, s elfelejtik, hogy más a hivatal s más a hivatalt viselő személy!

*

A szamár elorditotta magát.

— Aztán eső lesz-e szolgám, vagy szél? — kérdi tőle a juhász.

A füles — nem tudván, hogy időjósnak tartják, olyan képet vágott, mintha épp tüsszenteni szeretne, de nem tud. Végül is bölcs komolyan csak annyit mondott:

— Idő lesz!

Az ember is mindent készebb megvallani, mint saját tudatlanságát, azt, hogy nem ért valamihez. Sokan kétértelmű szavakkal, mások bölcs hallgatással hárítják el magukról ezt a gyanút.

*

Elillant a *majom* a hosszú fogságból. Az atyafi majomsereg először örvendezett. Aztán elbámultak, majd megmérgesedtek, ahogy a szökevény, az emberektől ellesett mozdulatokkal, érthetetlenül makogott.

— Te szerencsétlen! Te majomnak már nem érsz semmit, embernek meg ostoba vagy!

Magyarom! Elvész az eredeti karakter a sok utánzásban!

*

A juhász komondor kutyája csendesen ballagott a nyáj után, mikor az uraság ölebe — kedve szotytyanván megnézni a juhokat — pajzánul ugrált körülötte:

— Ejnye, rokon! Hiszen te csupa csont és bőr vagy!

— Igen, mert a mai világban jobb kenyér a tányérnyalás, mint a hű szolgálat.

A GONDOLKODÓ

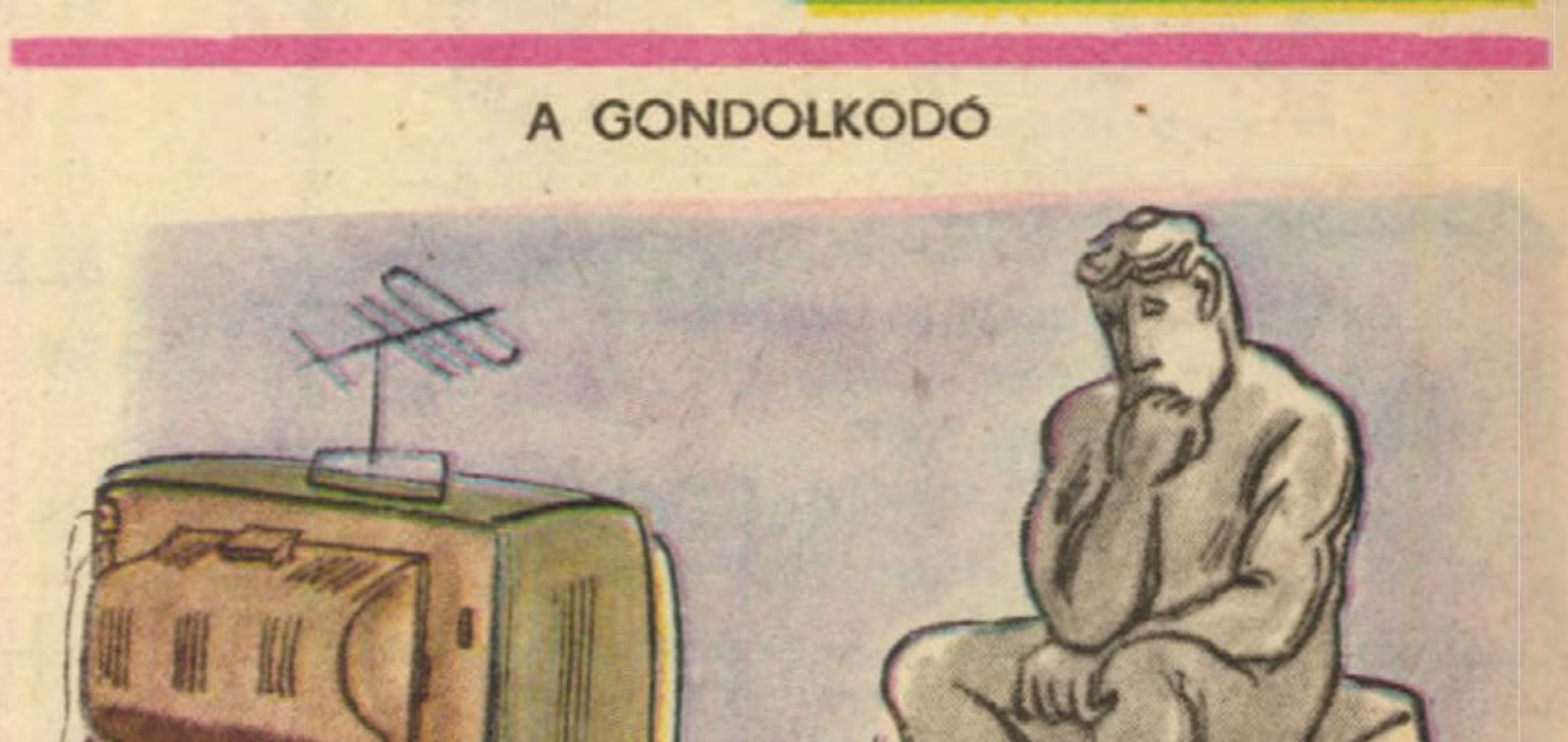

LÉGSZENNYEZÉS

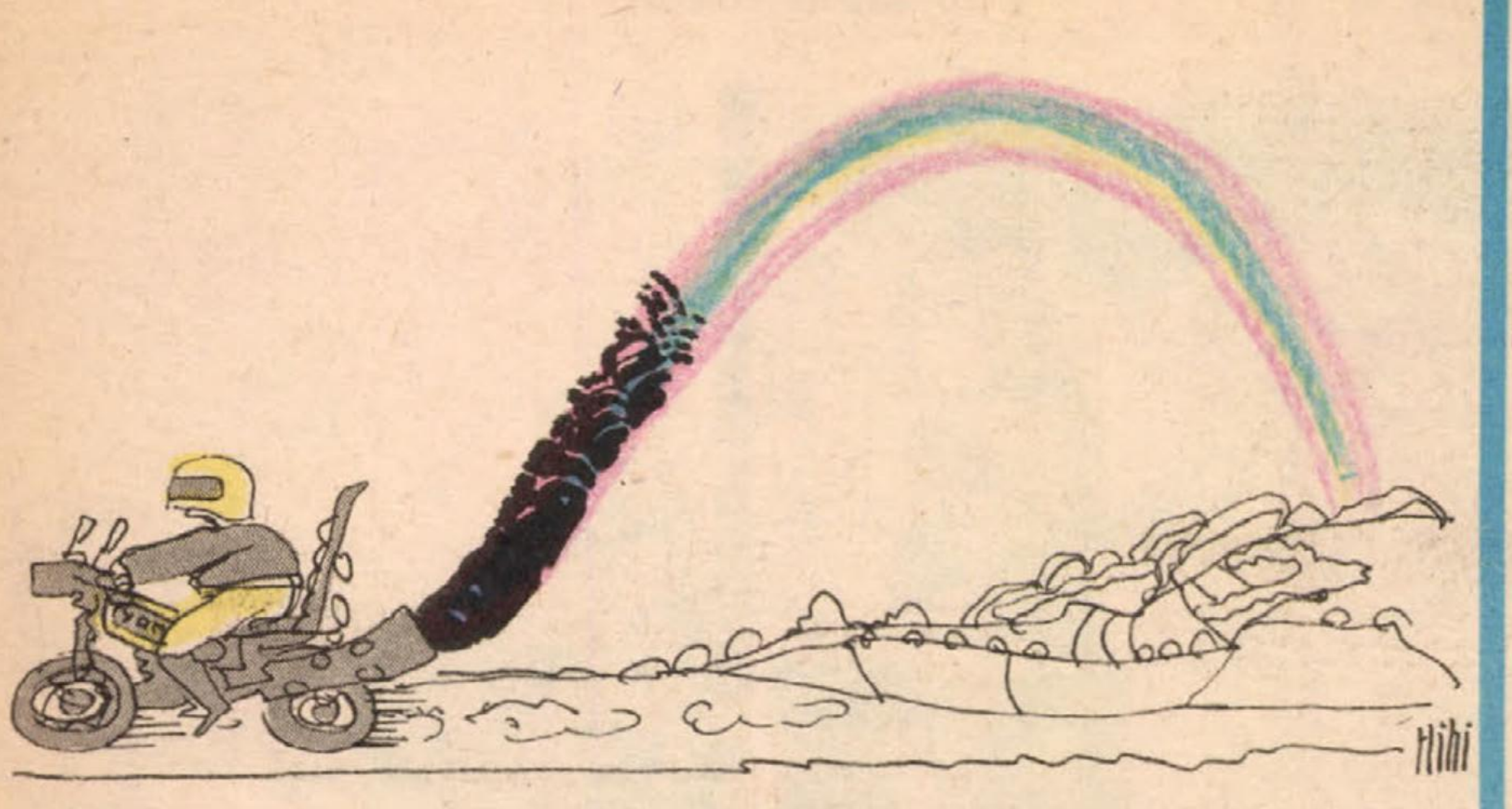

MEGBÍZHATÓ KOLLÉGA

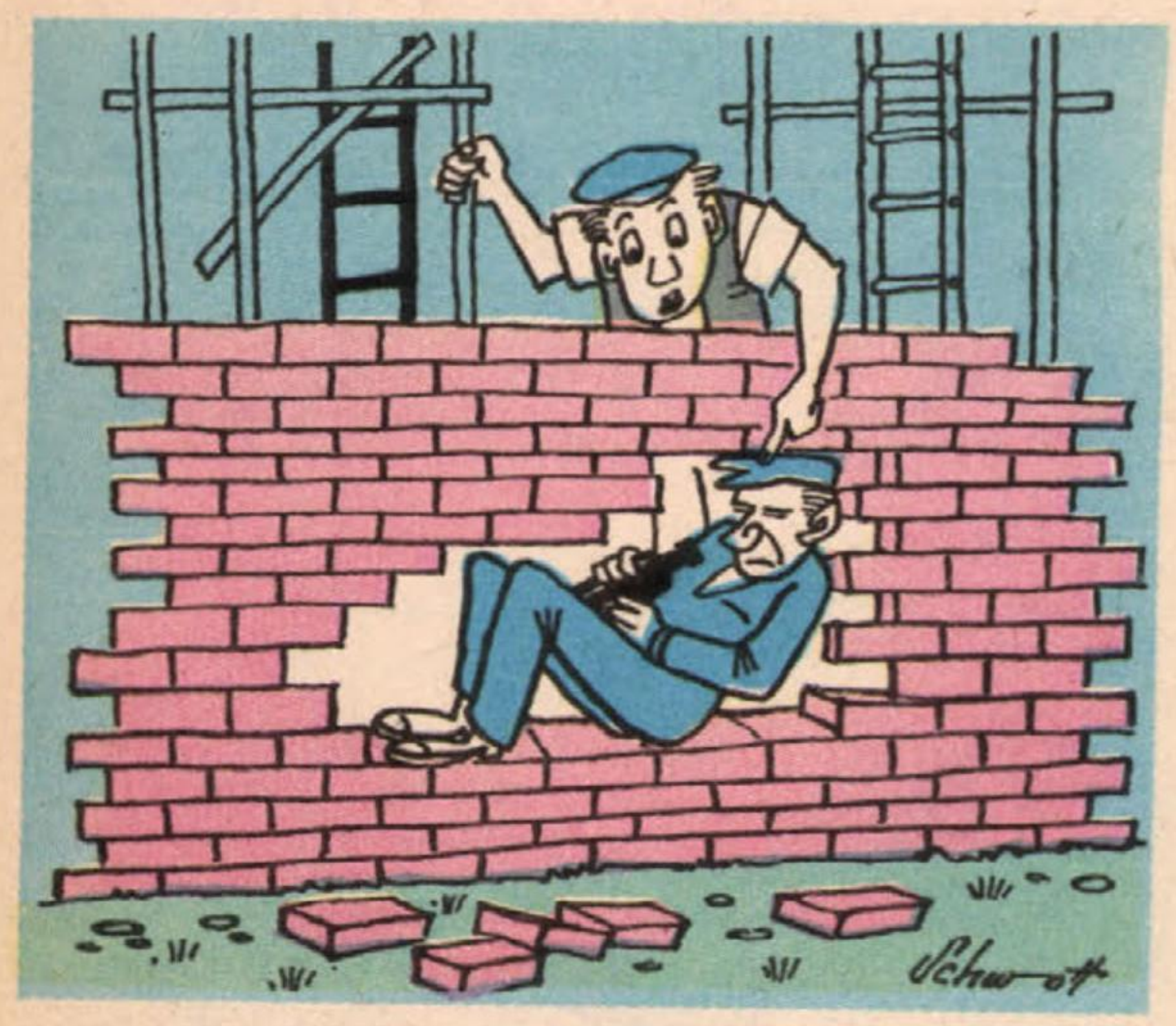

– Ébresztő, öregem! Tíz perc múlva itt a váltás!

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

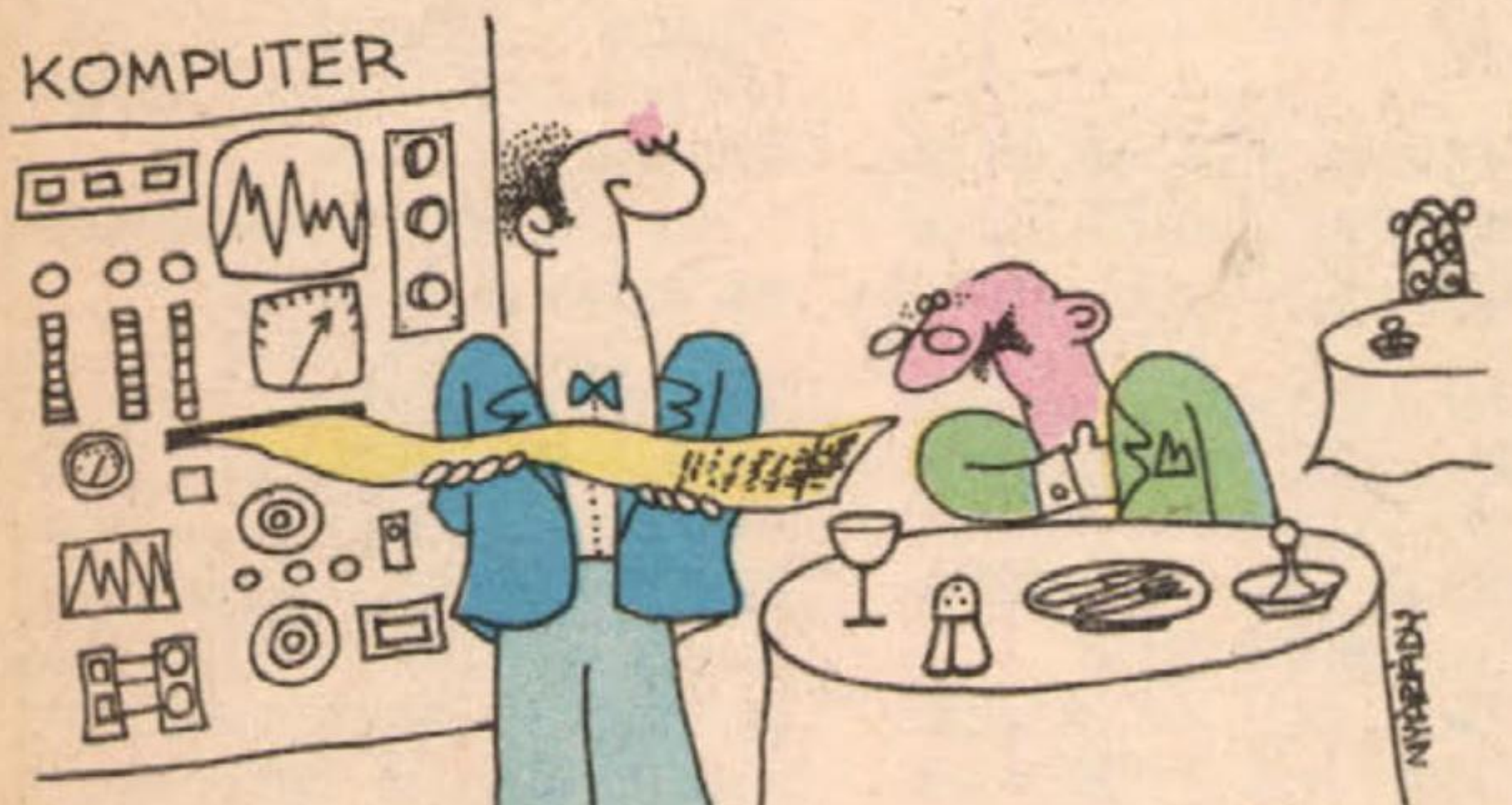

DALSZÖVEGÍRÓ

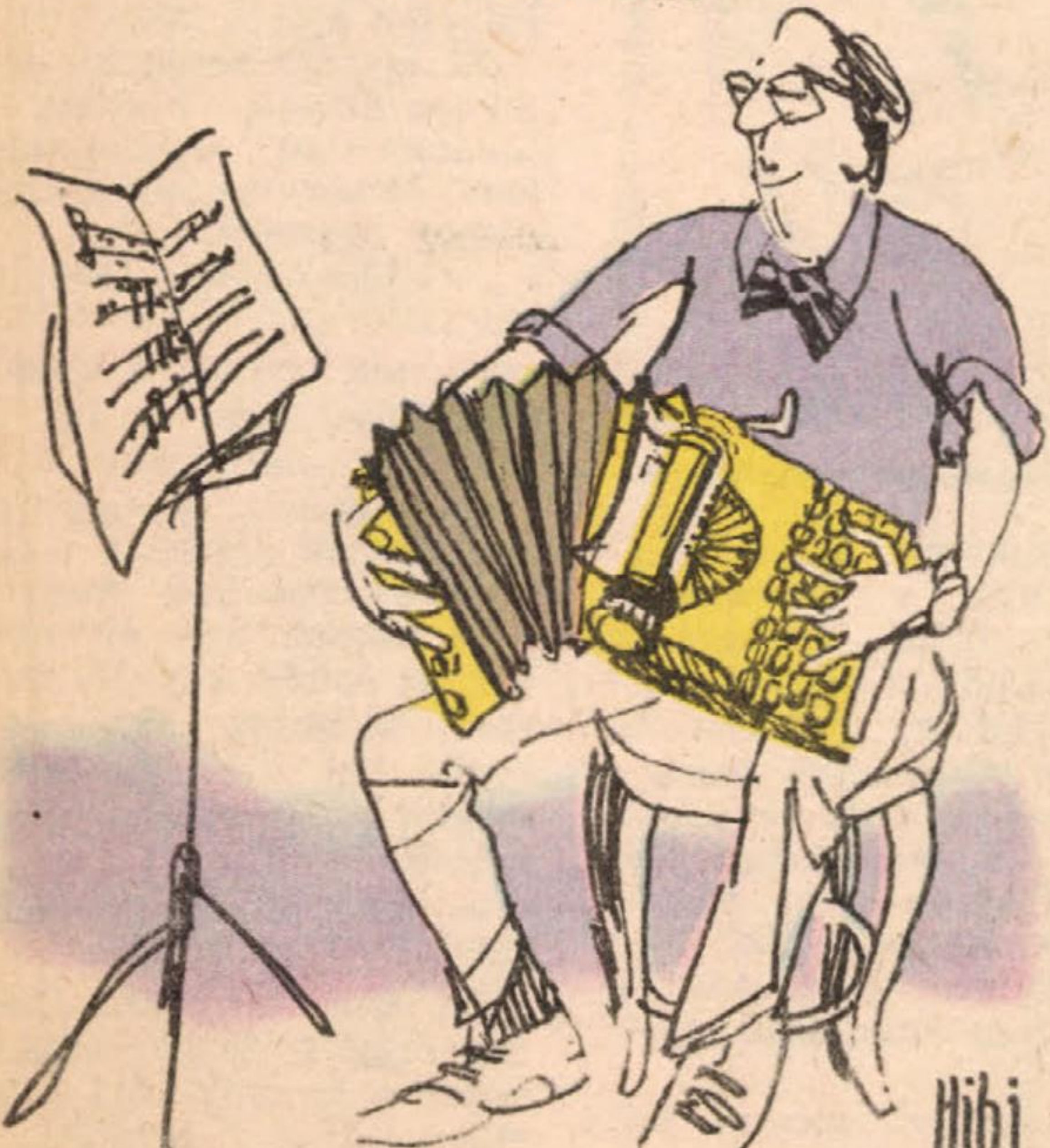

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXIII.)

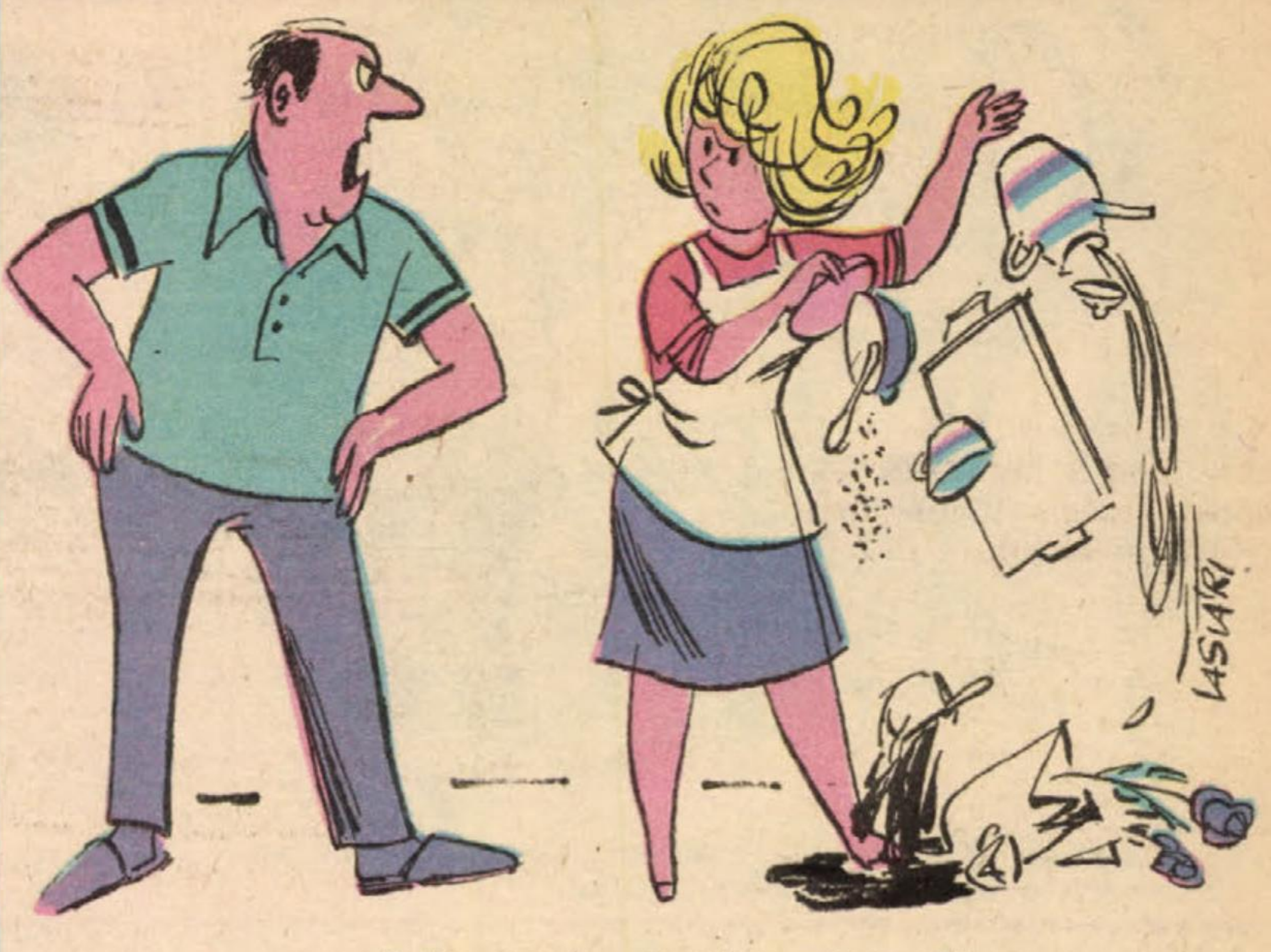

„Fellázadsz-é, rabszolga, ellenem?"

(Madách)

EGYSZERŰ ASSZONYKA

Megírták a lapok, hogy rendőrkézre került a betörőkirály. Szintax F. Árpád, 52 éves, rovottmúltú, a tárgyaláson 387 rendbeli besurranást ismert el, mintegy 3 és fél millió forint összértékben. Felesége, Szintax F. Árpádné született Nyenyerés Rozál háztartásbeli azt vallotta, hogy mit sem tudott az ura üzelmeiről.

Amikor lapunk munkatársa a meghitt kisvárosi szobakonyhába toppant, Szintax F. Árpádné éppen féldrágaköveket szemelgetett az ölében tartott kisvájdlingba.

— Üres a fészek — intett körül az elárvult javakorabeliek fájdalmasan suta mozdulatával —, elrepült belőle a dalos ajkú Szintax F. Árpád...

— Ah — lágyul el lapunk munkatársa. — A kedves elítélt tehát nótás kedvű egyén volt?

— Bársonyos baritonnal — itt egy könnycsepp is hullott a kisvájdlingba. — Csak hallotta volna, amikor azt ordította: „Most jöttem én Vácról, kérem". Még a bulldózerek is megálltak a ház előtt. „Róza — kiáltotta —, egyszer élünk! De sokat mondok, ha kétszer!" Haj, tréfás ember volt az én Árpim.

— És ön — hajolt közelebb lapunk munkatársa ritka részvéttel az arcán — valóban nem sejtette, hogy ez a nótás kedvű nótafa, ez...

— Egyszerű asszonyka vagyok, kérem — a dolgos kezek megálltak a vájdling felett. — Tudom én, hol a helyem, tudom én meddig a csálé és honnét a hajsz. Már hogyan is szólhattam volna egy olyan finom ember dolgába, mint az én Árpim? Az én dolgom az volt, hogy megvessem az ágyat, megfőzzem a pacalt s esténként összekészítsem a verkcájgot. Haj, kérem, volt is ott olyan rend, hogy klastromban se különb. Pájszer, sperhakni, meleg alsó, glasszékesztyű...

— Nem tűnt fel, hogy a kedves elítélt naponta elfogyaszt egy pár új glasszékesztyűt?

— Már hogyan tűnt volna fel, kérem? Egyszerű asszonyka vagyok, szinte röpösött a szívem örömömben, milyen nett ember az én Árpim, hogy ad magára. Aztán néha eljöttek a szaktársai, ultipartira, szintén csupa talpig úr, Enyves Tóbi kérem, Olajos Gyugyó, Zsugás Karesz, hát mondták ám ők is: „Haj, kisnaccsám, nincs a világon még egy olyan riglihúzó, mint a kegyed Árpija!" Bizony, csak elkerekedett a képem a büszkeségtől.

— Tehát ön valóban nem tudta, hogy a riglihúzó az...

— Honnét a fülemüléből tudtam volna, kérem? Egyszerű asszonyka vagyok, gondoltam a riglihúzó az valami olyasfajta, mint a kötélverő, meg a kefekötő. Mondtam is az én Árpimnak a költővel: „Húzd, ki tudja, meddig húzhatod!" Hát nem húzta soká szegénykém, most mondja meg, egy ilyen szakember. Pedig sosem jött üres kézzel haza, haj, gálánt egy lélek volt. Hol egy stanecli fülbevaló, hol egy szatyor karperec...

— És ön ezen sem gondolkodott el?

— Egyszerű asszonyka vagyok kérem, hogyan gondolkozhattam volna? Mert ugye, mást ne mondjak, itt lakik a szomszédban a Kulhanek keszegsütő. Na, az most vett a feleségének egy perzsabundát kilencvenezerért. Hát kérdem én, ha egy közepes keszeges hozhat perzsát, miért ne hozhatna egy szorgos riglihúzó násfát, meg kösöntyűt? Mert az én Árpim nem ivott, nem járt lóversenyre, nem járt hangversenyre, nem költött térülj-fordulj fehérszemélyekre, annak szent volt a családja.

— Ha szabad kérdeznem, mennyi lehetett a kedves elítélt összkeresete?

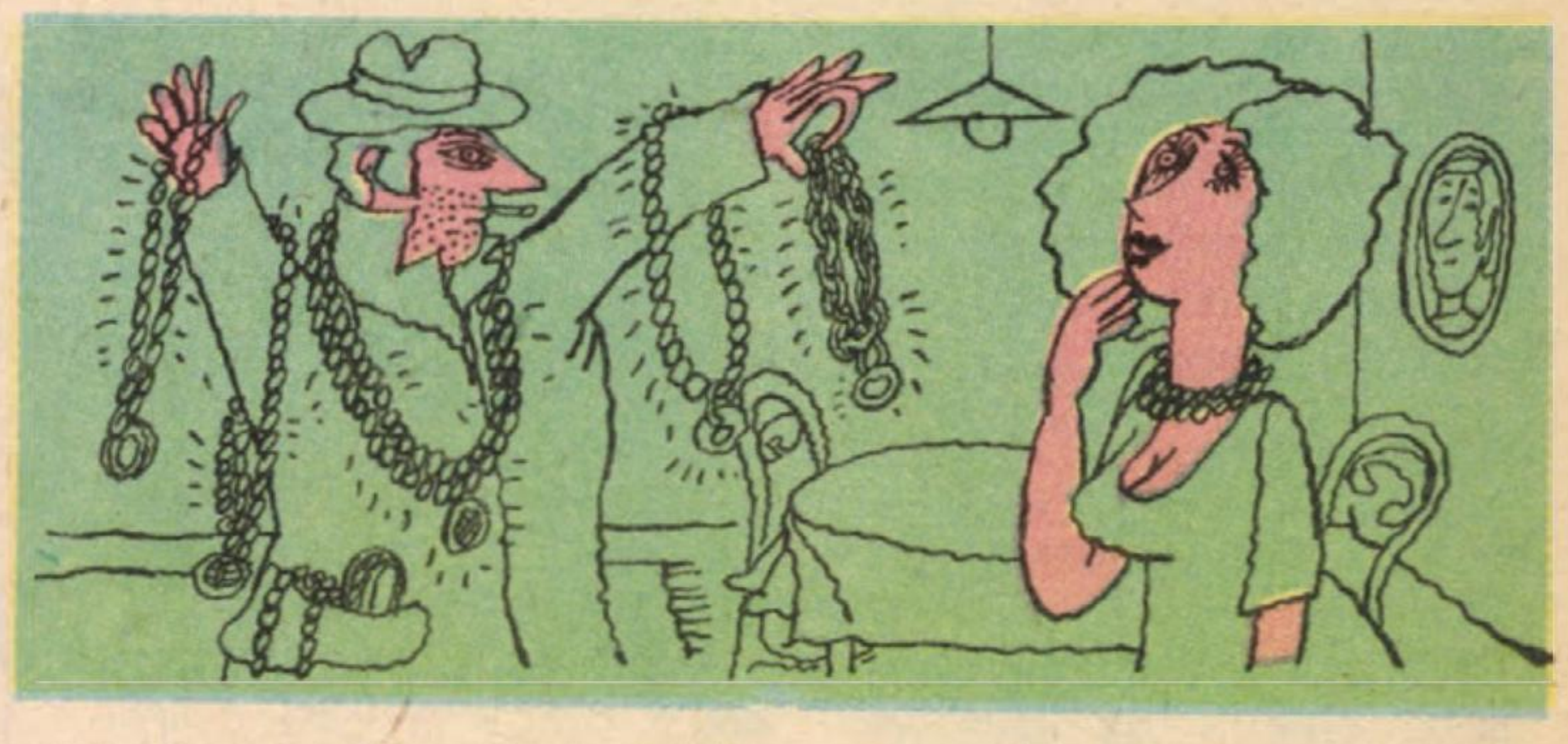

— Jaj, azt nem tudnám megmondani kérem. Egyszerű asszonyka vagyok s az én Árpim csakis aranyban dolgozott. De összejött majdnem hat uborkásüvegre való, kérem. Megnézheti, ott van a spájzban, a stelázsi tetején.

— A spájzban tartják az aranyat?

— Igen, mert ott a kutya sem keresi. Mondta is nekem az én Árpim: „Vigyáznunk kell, Róza, a magunkfajtának úgysincs más, mint amit a két kezével kikapar és annyi a rossz ember..."

— Kétségkívül. No és mit szól asszonyom, hogy a lapok „betörőkirálynak" nevezik az urát?

— Nagy tisztesség ez kérem. Mégis ugyebár, királynak lenni... Valamit azért nem értek, mert egyszerű asszonyka vagyok. Miként lehetséges, hogy egy menő riglihúzóról mindjárt azt írják „betörőkirály", de egy menő vasasról például sosem írják, hogy „gyaluskirály"? Pedig valahol azért az is egy szakma, nem igaz?

Peterdi Pál

GYAKORLOTT VENDÉGLŐS

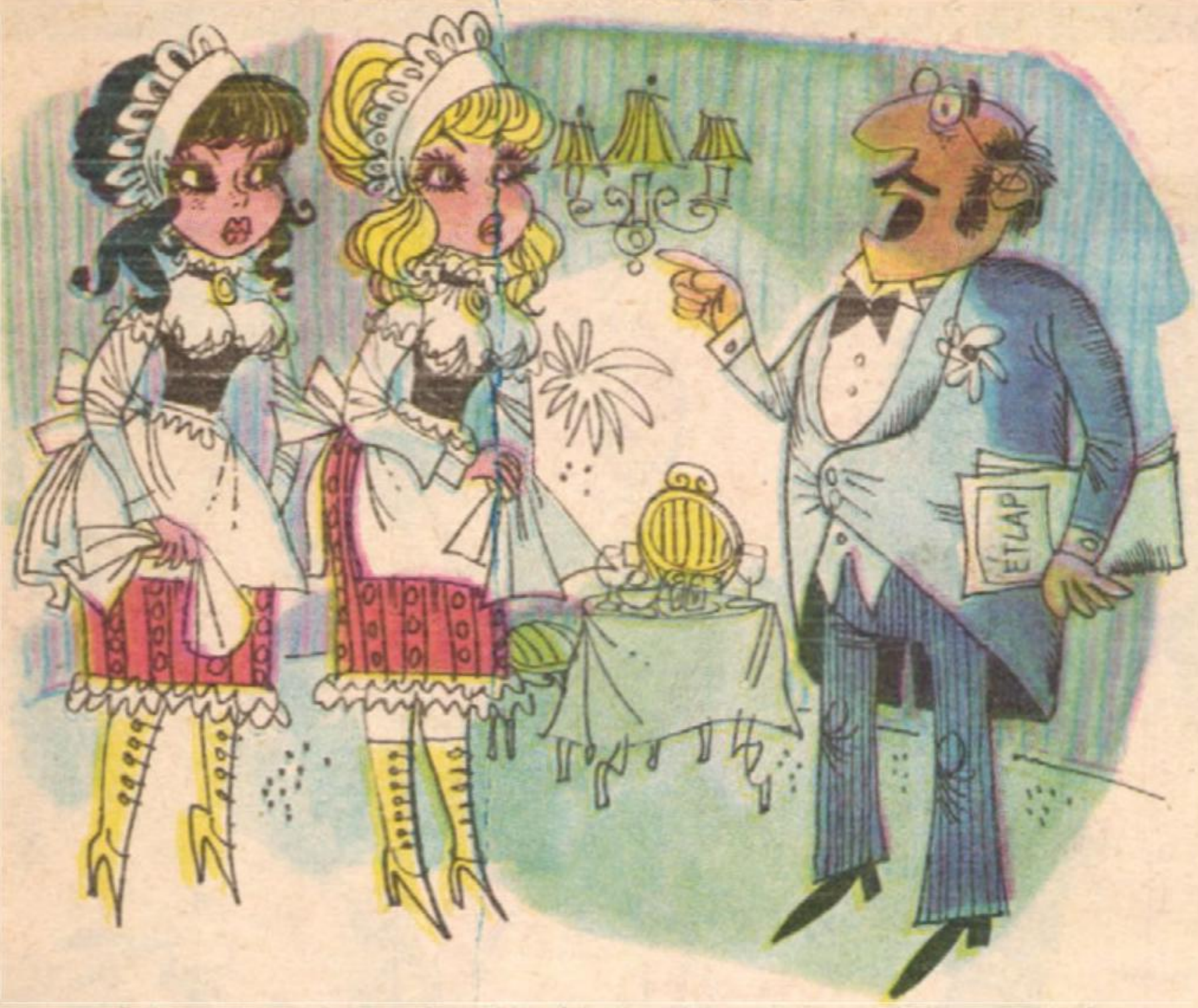

– Lányok, miniszoknyát, kivágott pulóvert fölvenni, kemény lett a borjújava dubarry módra.

ELFOGLALT EMBER

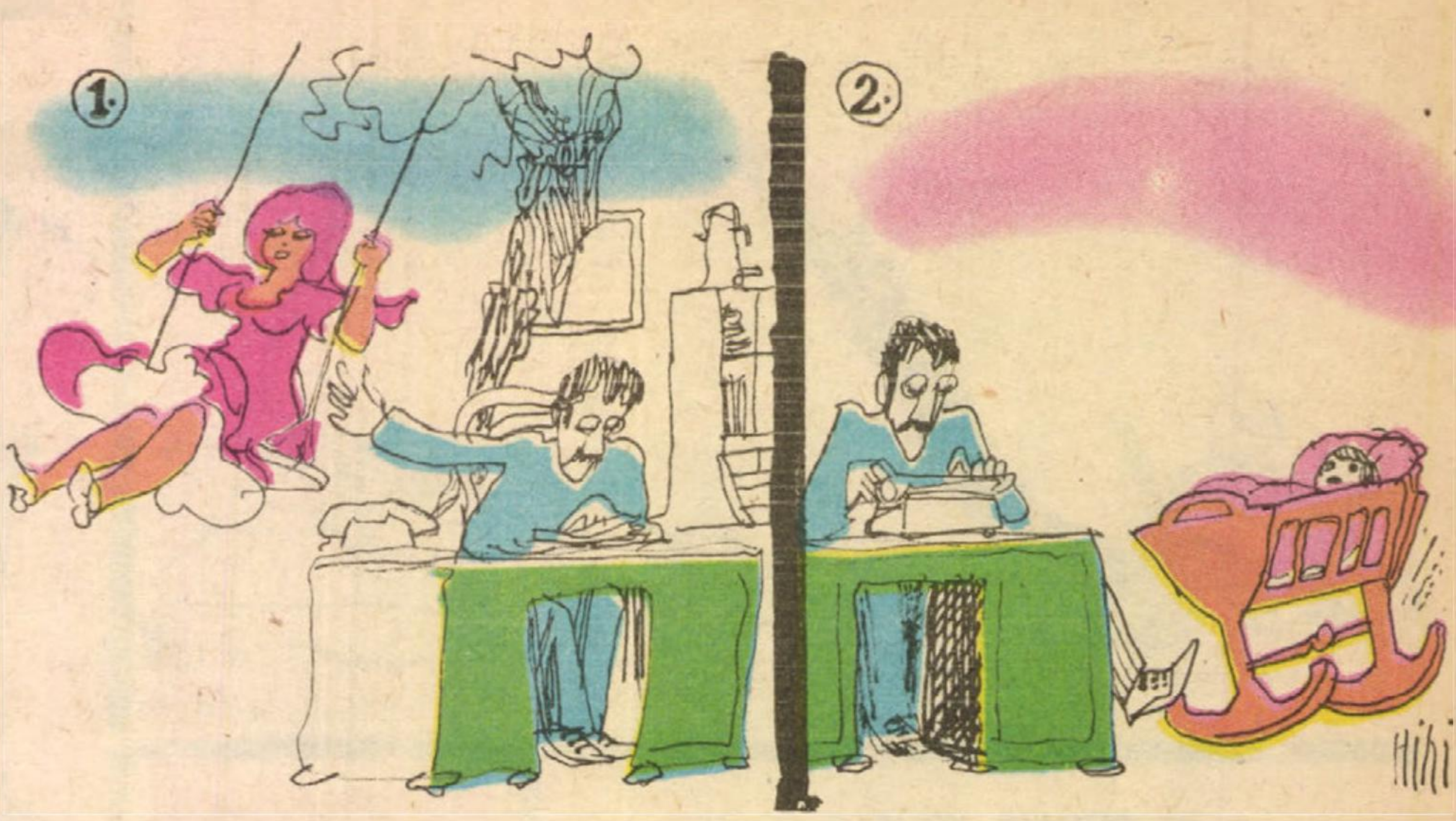

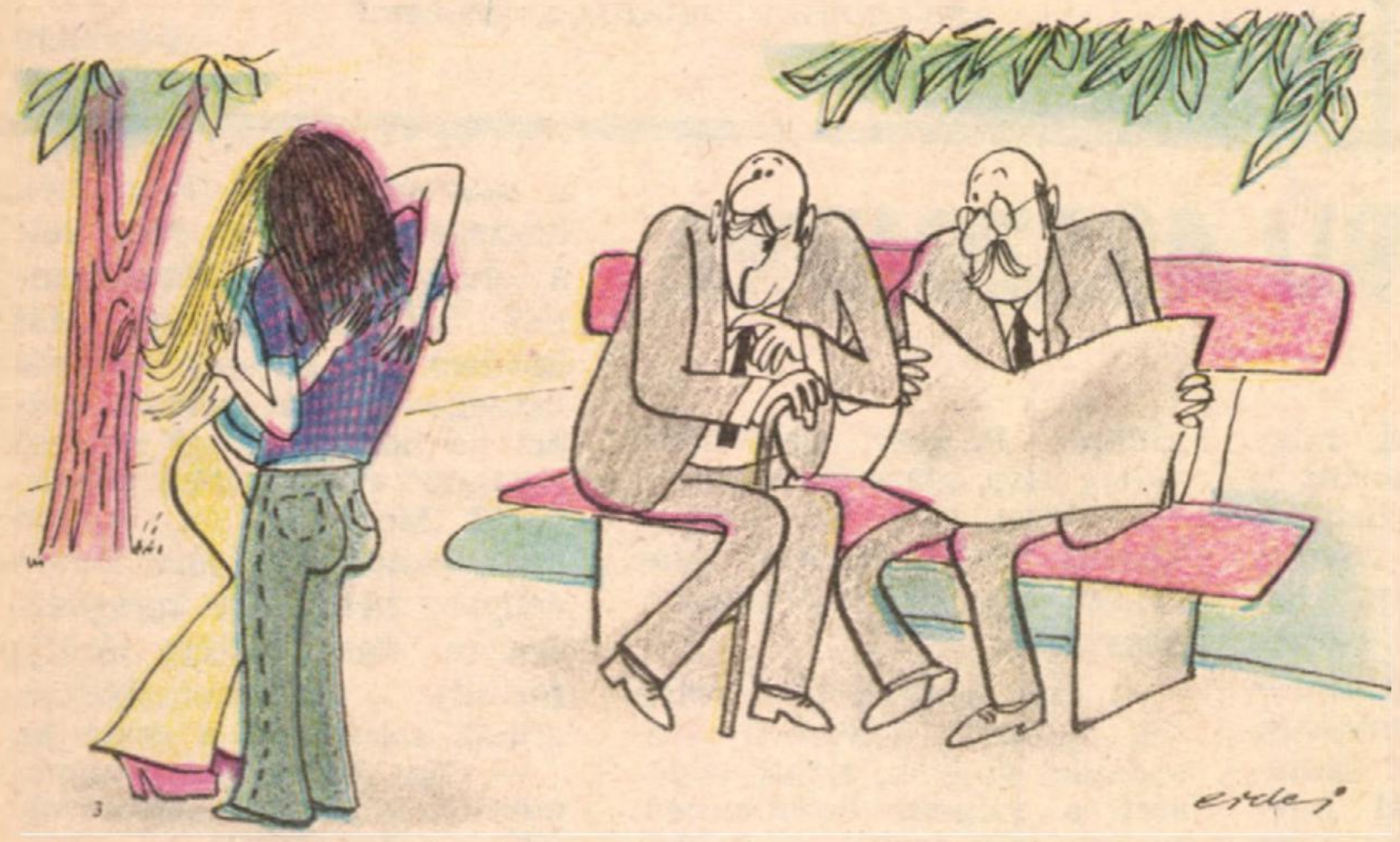

NYUGDIJASOK

– Jó a mai fiataloknak, nekünk csak most lenne rá időnk…

AUTÓS NÉVJEGY

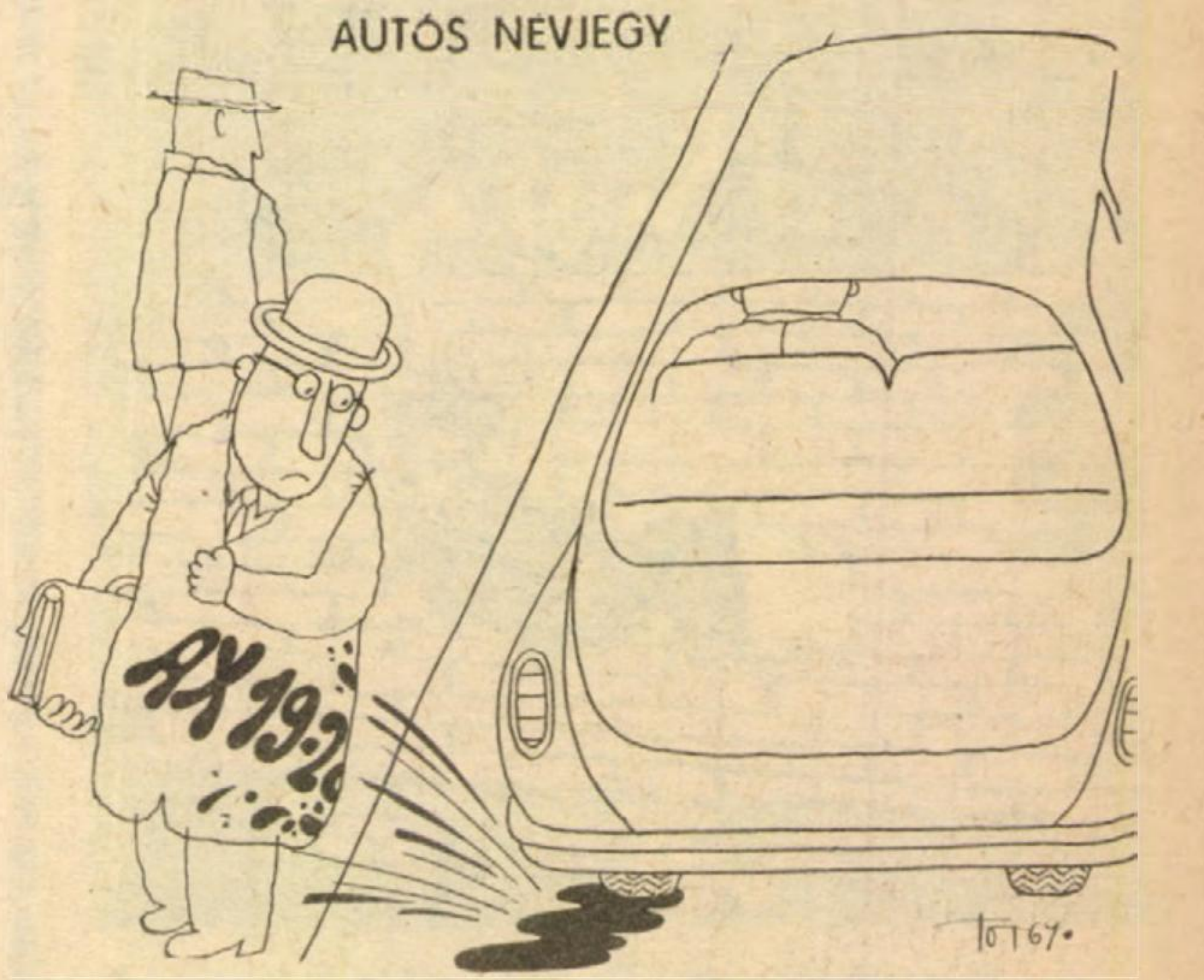

A FÁK MÉGSEM HALNAK MEG

Amikor a házakban szétfutott a hír, hogy másnap mégis kivágják a fákat, olyan lett az egész környék, mint a felbolydult méhkas. Hát hiába volt minden! Hiába a szerkesztőségeknek írt sok levél, az aláírás-gyűjtések, a tanácshoz intézett beadványok, a lakógyűlésen a tiltakozások.

Pedig már-már úgy látszott, elvetik az esztelen „rendezési” tervet. Szépen elcsendesedett minden, a téren a platánfák gyanútlanul felöltötték tavaszi ruhájukat, ők is azt hívén, hogy megmenekültek — s akkor egy teherautó állt meg a téren, szerszámokat raktak le róla, meg a fákat körülkerítő palánkokat.

Valaki megkérdezte, minek ez? Megmondták, másnap reggel hétkor kivágják a fákat.

A kis tér lakói tanácstalanul néztek egymásra. Mit lehet még tenni? Itt már nincs apelláta, most már a fűrészek beszélnek. Ha fellebbeznének is valahová, mire foganatja lenne, a fák már nem élnek. Befejeztetett . . .

•

Másnap reggel a munkások rákapcsolták a villanyfűrészt a csatlakozókábelra, felállították a palánkot. Egyikőjük felmászott a legszélső fára, hogy kötelet kössön a törzsére. Még félig sem jutott, amikor lekiáltott:

— Ott fönn van valaki!

— Mit beszél? — kérdezte az építész, aki a munkálatokat irányította.

— Ha mondom! Ott fent a lombok között egy ember van. Hé, kicsoda maga? Mit keres ott?

— Potvorai vagyok, a kettő céből — jött a válasz. — Azért vagyok itt, nehogy maguk kivágják a fát. Ha mégis kivágják, velem együtt vágják ki.

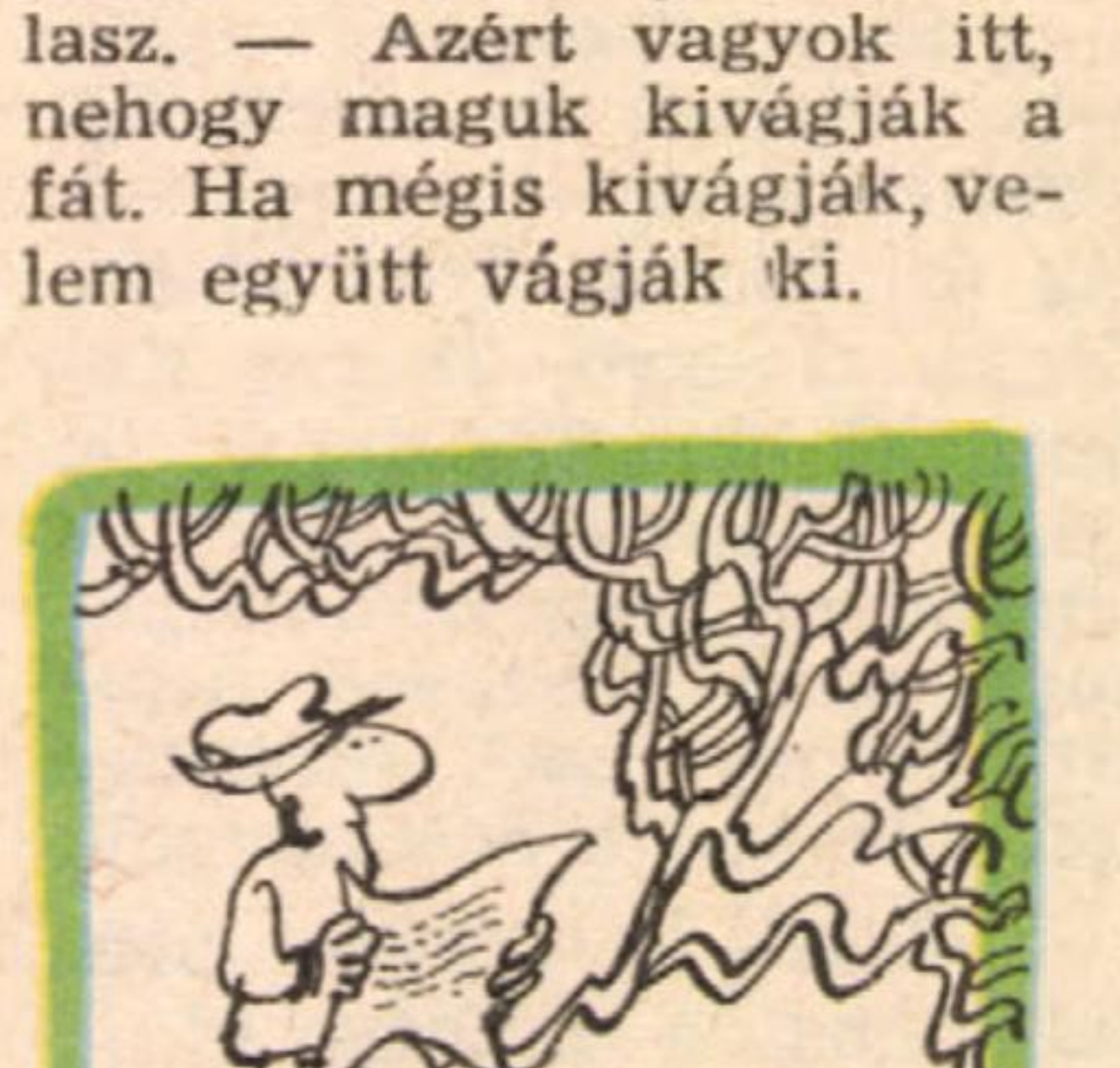

— Maga megőrült! Meddig akar ott gubbasztani étlen-szomjan?

— Ilyesmiről szó sincs! — hangzott a magabiztos válasz. — Egészen jól megvagyok itt.

Valaki kétágú létrát hozott, felmászott, hogy közelebbről szemügyre vegye a levélsátorban fészkelő lakót. Bizony, fészek volt az a javából. Két ág hajlatában egy kempingdoboz tele elemózsiával, éppen gőzölgő feketekávét öntött ki magának egy termoszból. Közben újságot olvasott.

A létrán álló ember zavarában ezt kérdezte: — Mit olvas?

— Éppen egy cikket olvasok a környezetvédelemről — jött a válasz a levelek közül. — Arról szól, hogy nem szabad kivágni a fákat.

— De jóember — rimánkodott a másik — mit ér ezzel a marhasággal? Bánom is én maradjon, ha úgy tetszik. Addig mi kivágjuk a többi fát.

— Alig hiszem . . . — felelte egykedvűen az ott fent. — Figyeljen csak . . .

Azzal szája elé fogta fél tenyerét és madárhangot adott ki: — Csip-csirip.

— Csip-csirip . . . — jött a válasz a környező fák lombkoronái közül.

A városépítész kétségbeesetten rohangászott egyik fától a másikig. Valamenyi fán egy-egy ember fészkelt a környező házakból.

— Látják, mindenki a helyén van. Az ott Kovács lakótárs az öt céből, amott Honduraszyné a kettő ából, az meg ott Gázosi bácsi nyugdíjas az egy ából. Nyolcvanéves elmúlt, de nem restellt felmászni a fára. Magáénak érzi, alatta szokott üldögélni, ha fáj a lába.

Az építész közben valahonnan hangtölcsért hozatott és a szája elé emelte:

— Felszólítom a fán tartózkodó állampolgárokat, azonnal hagyjanak fel eljárásukkal, amely büntetendő cselekmény!

— No, no! — kiabált vissza Potvorai. — Kérdezzük csak meg Zsivita ügyvéd urat a tizenegyből, van-e ilyen paragrafus. Zsivita doktor, hall engem?

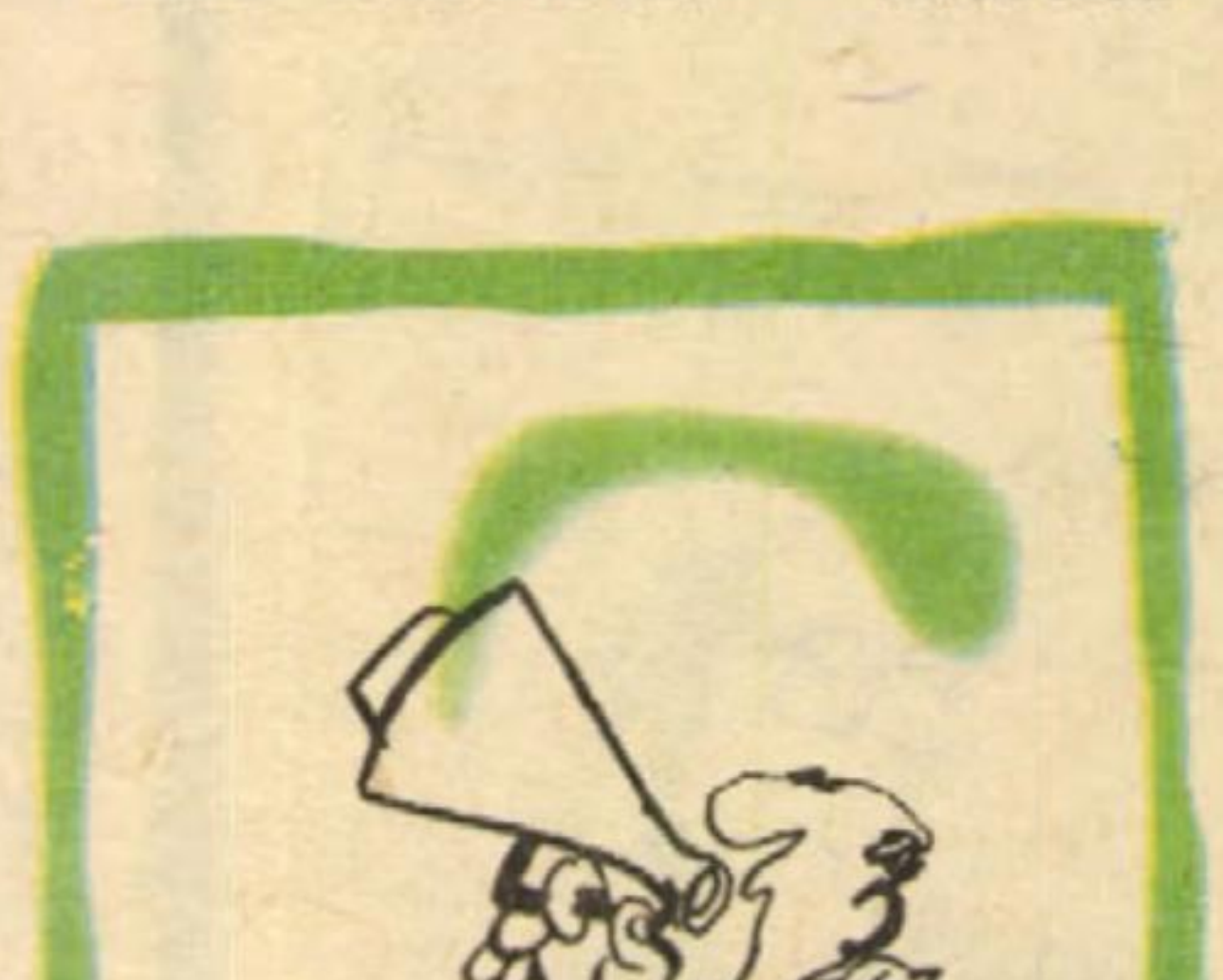

— Hallom, Potvorai lakótárs — kiabálta valaki a szemben levő fa koronájáról — a fáramászást jogszabályaink nem tiltják, feltéve, ha nem okoz kárt a köztéri növényzetnek. De az is csak szabálysértés.

Az építész megint felemelte a hangtölcsért:

— Meg lesznek büntetve, mert rongálják a növényzetet . . .

— Ha, ha, ha . . . Ez jó — jött Potvorai kartárs hangja —, rongáljuk azt a növényzetet, amit maguk kivágnak.

Az építész ráparancsolt az egyik munkásra:

— Szaktárs! Elő a fűrésszel! Kezdjenek hozzá!

— Nem addig az főnök! — méltatlankodott a munkás. — Ezek a szegény mókusok kitörik a nyakukat, és minket büntetnek meg.

Különben is egyre kínosabb lett a helyzet, mert a téren nagy tömeg gyűlt össze és egyesek kiabálni kezdtek:

— Hagyják békén őket! Hagyják élni a fákat!

Az építész berohant egy telefonfülkébe, felhívta a tanácsot és utasításokat kért. Mikor visszajött, csak ennyit mondott:

— Lejöhetnek a lakótársak. Bár eljárásukat felháborítónak tartjuk, a tanács elrendelte, hogy a fák a helyükön maradnak.

Az emberek sorban lekászálódtak a fákról, megindultak hazafelé. Amikor a munkások már elvonultak, az építész egyedül maradt a téren. Ekkor az egyik fa levelei közül megint madárhangokat hallott.

— Még mindig van ott valaki? — kiáltott fel.

De nem volt senki. Csak egy öreg gerlepár rebbent vissza a lombok közé, hogy elfoglalja régi fészkét.

Novobáczky Sándor

Megkérdeztük rajzolóinkat:

HOGYAN KÉSZÜLNEK A GYERMEKNAPRA?

Endrődi István:

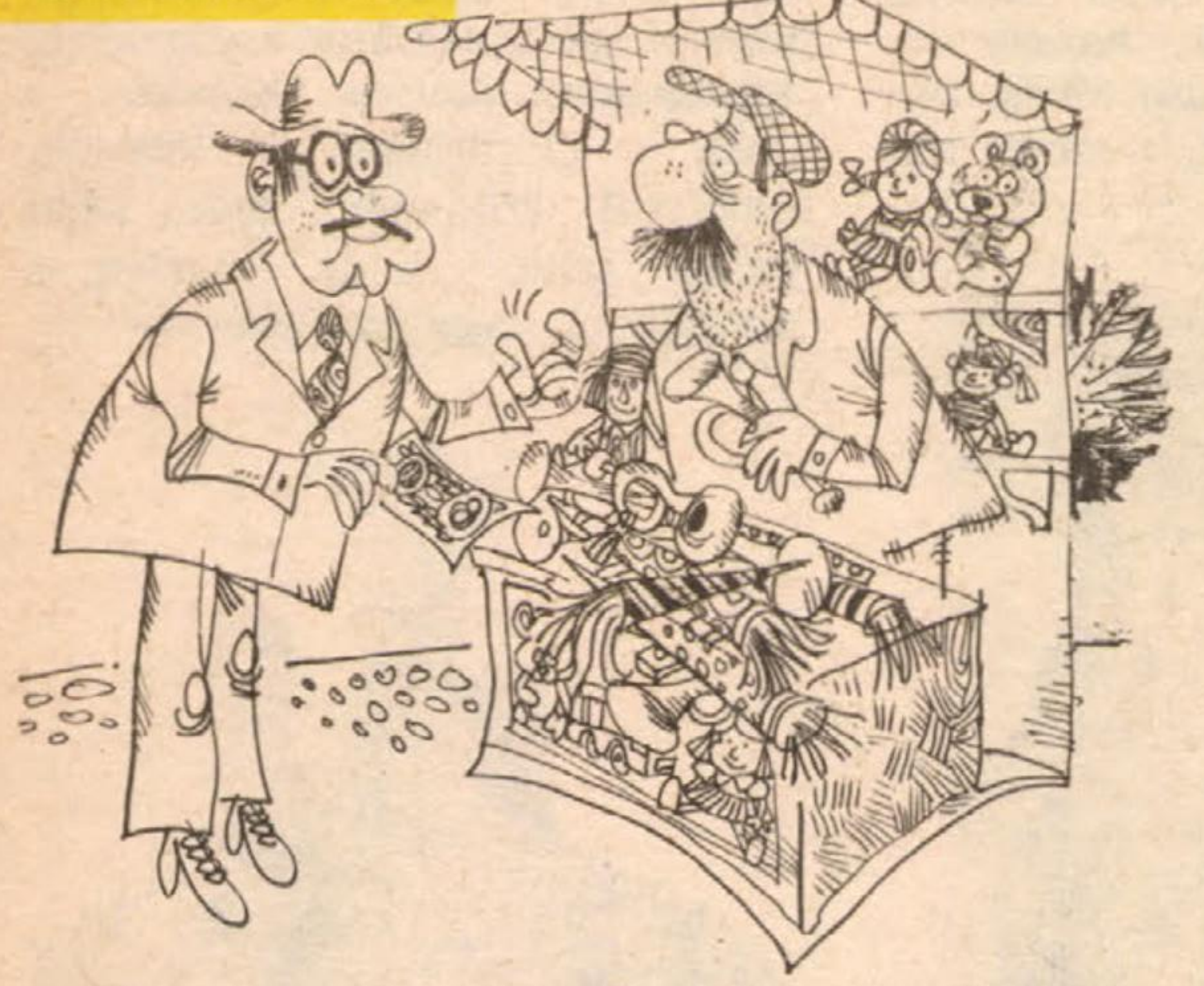

– Vásárolunk magunknak néhány játékot.

Hegedüs István:

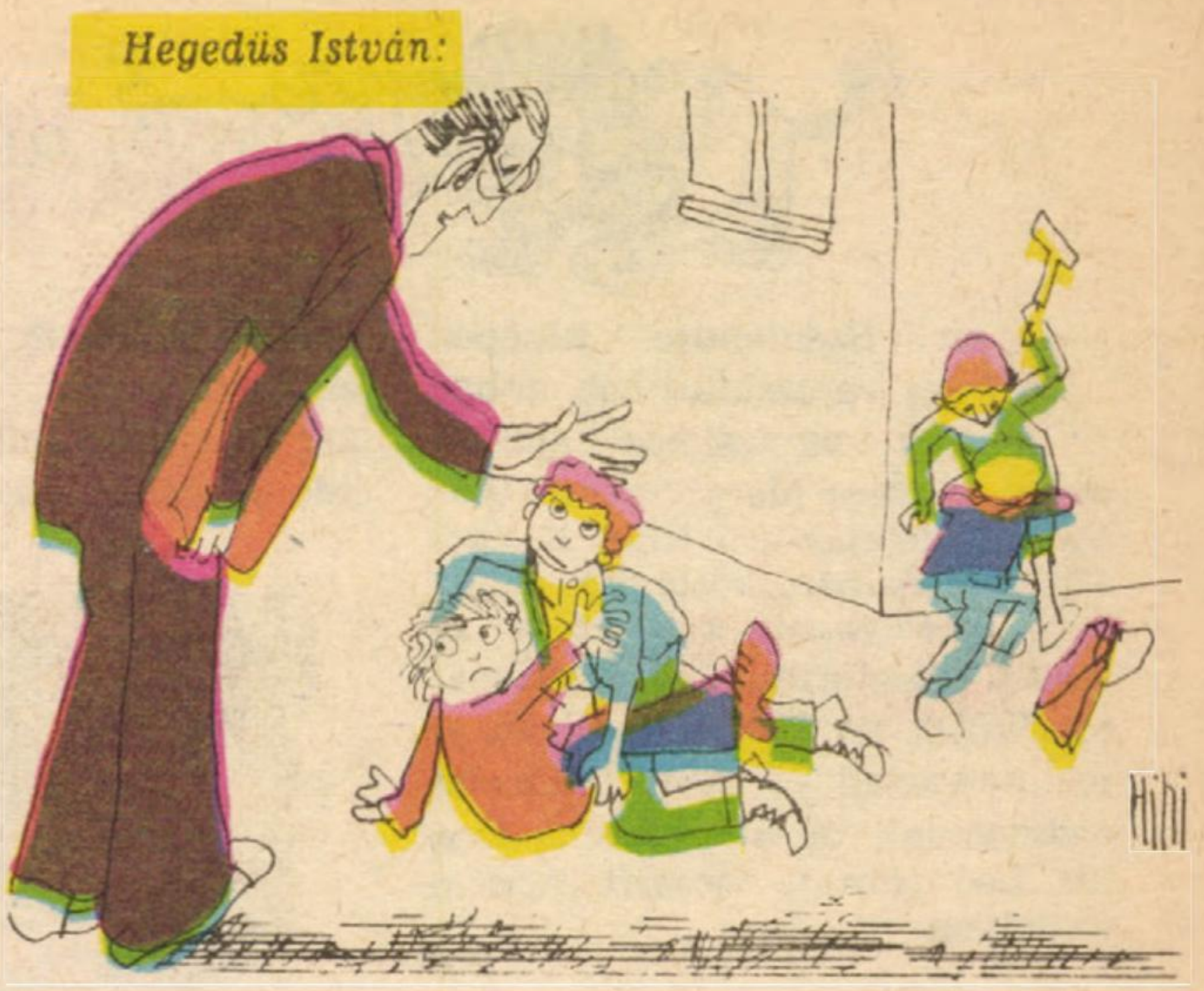

– A békés egymás mellett élés propagálásával.

Szűr Szabó József:

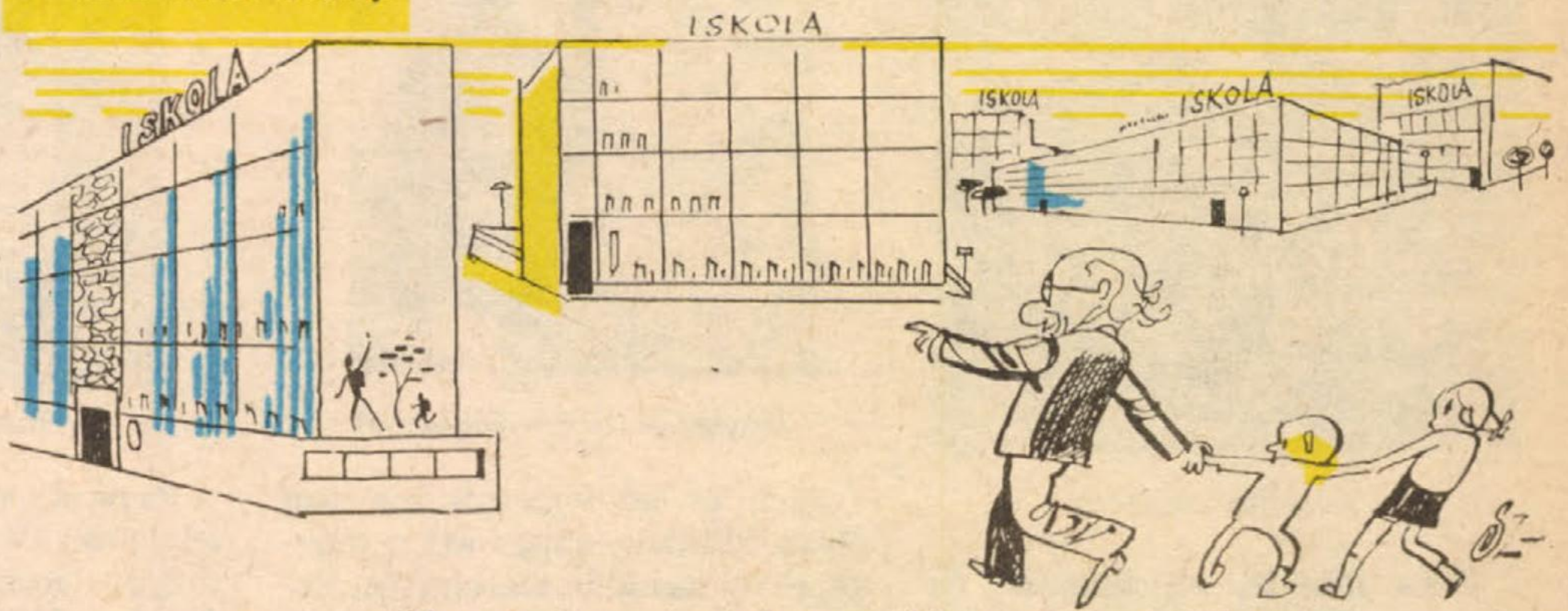

– Megmutatom, mi mindent teszünk értük, hadd örüljenek!

Várnai György:

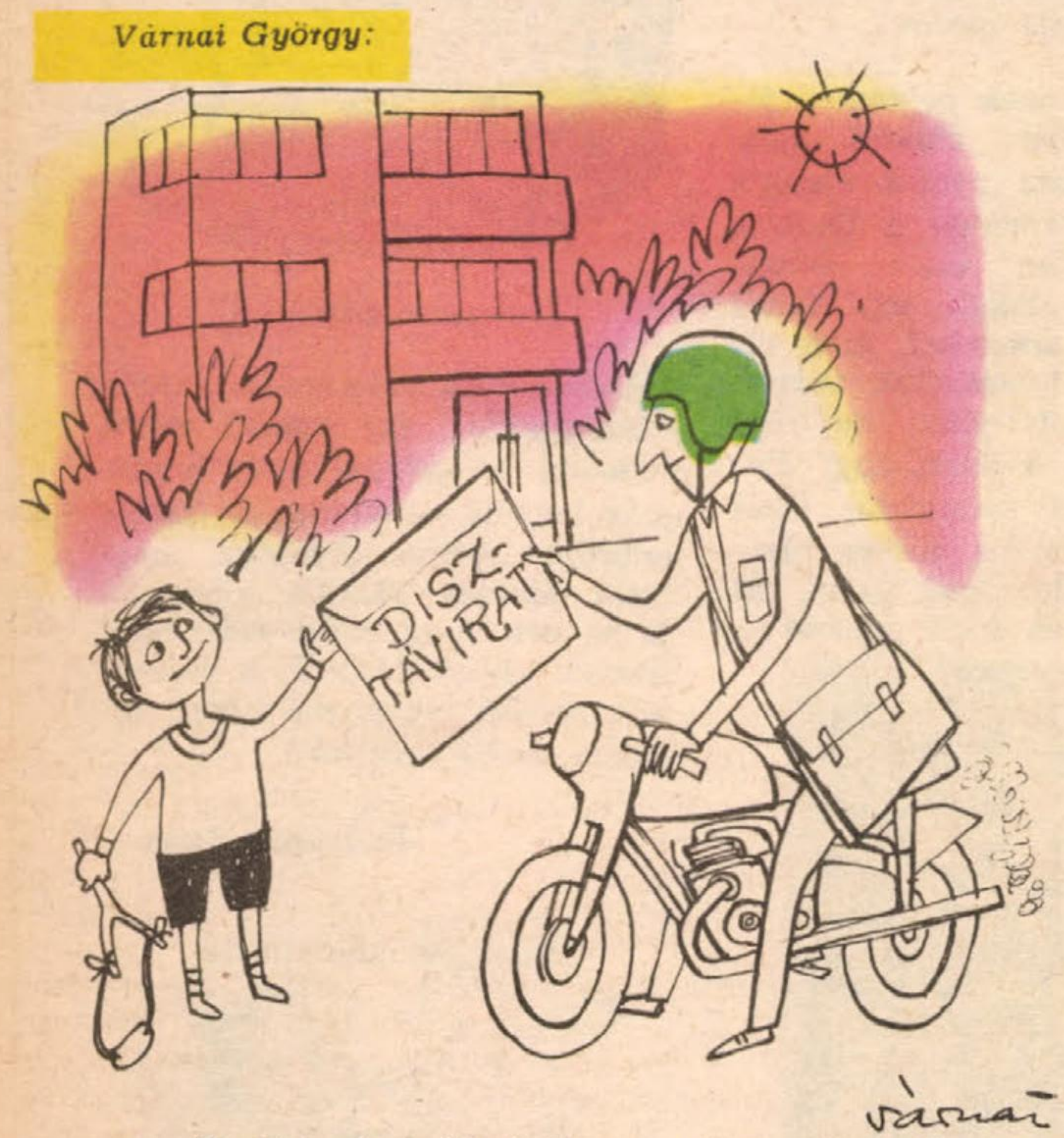

– Dísztáviratban köszöntöm a srácot, aki betörte az ablakomat!

Sajdik Ferenc:

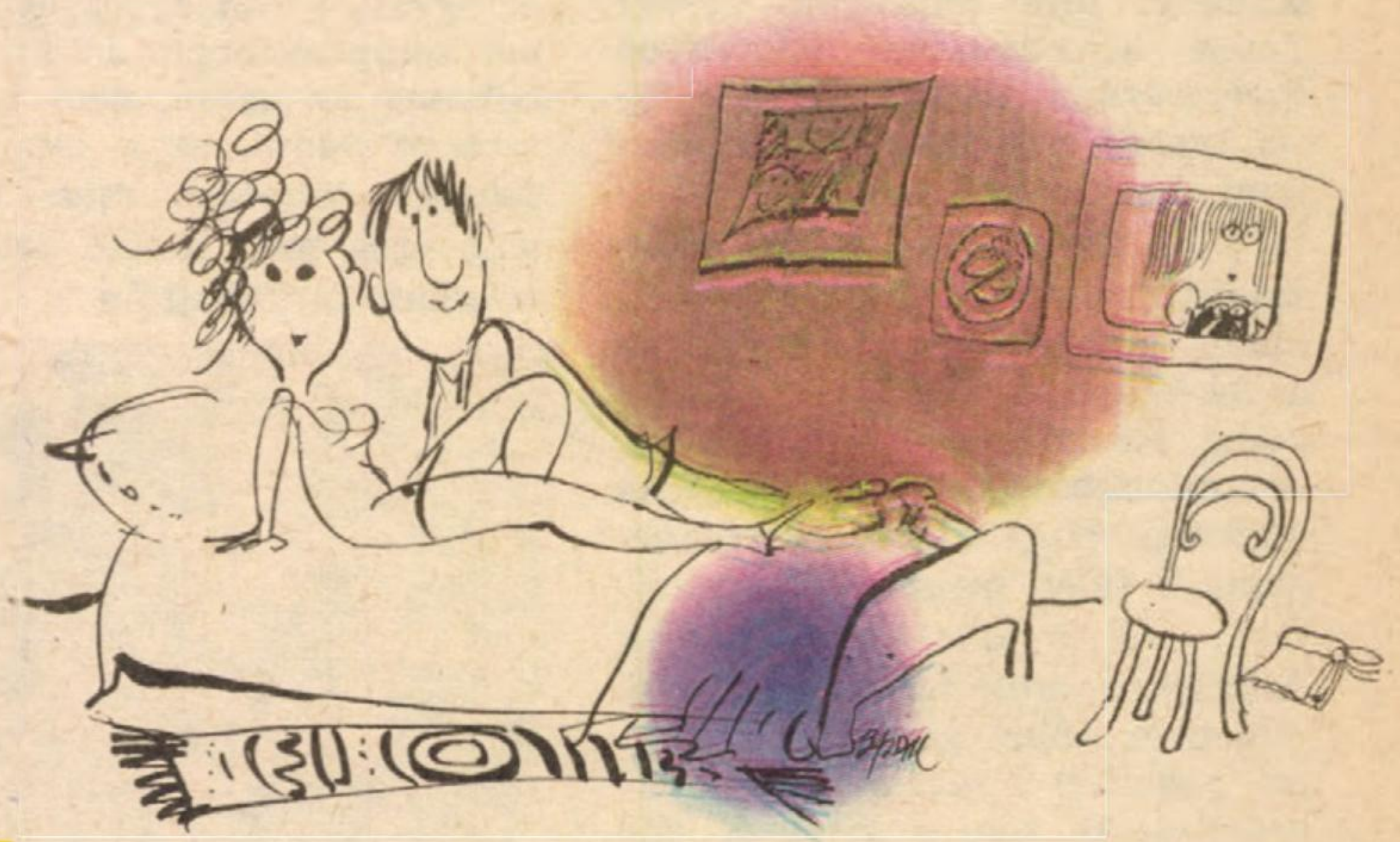

– Hogyan? Már itt lenne a gyermeknap? Én még a nők éve ünneplésénél tartok!

Balázs-Piri Balázs:

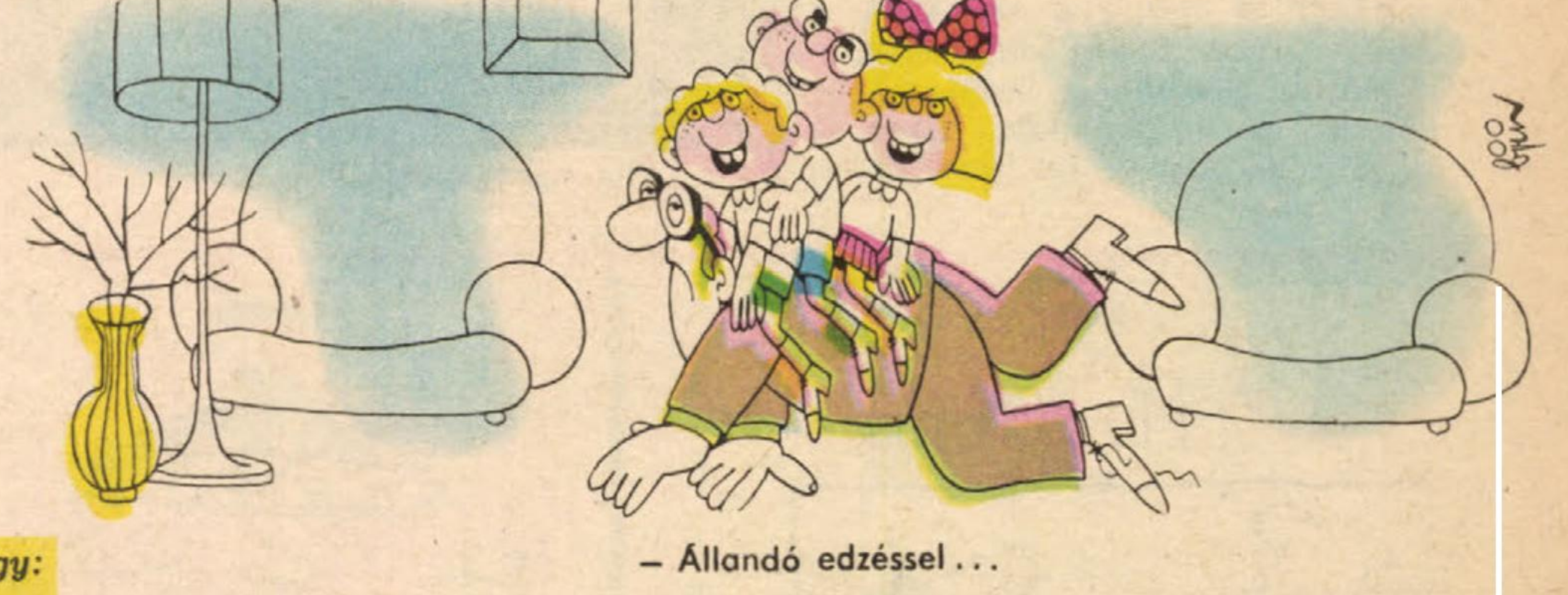

– Állandó edzéssel …

Vasvári Anna:

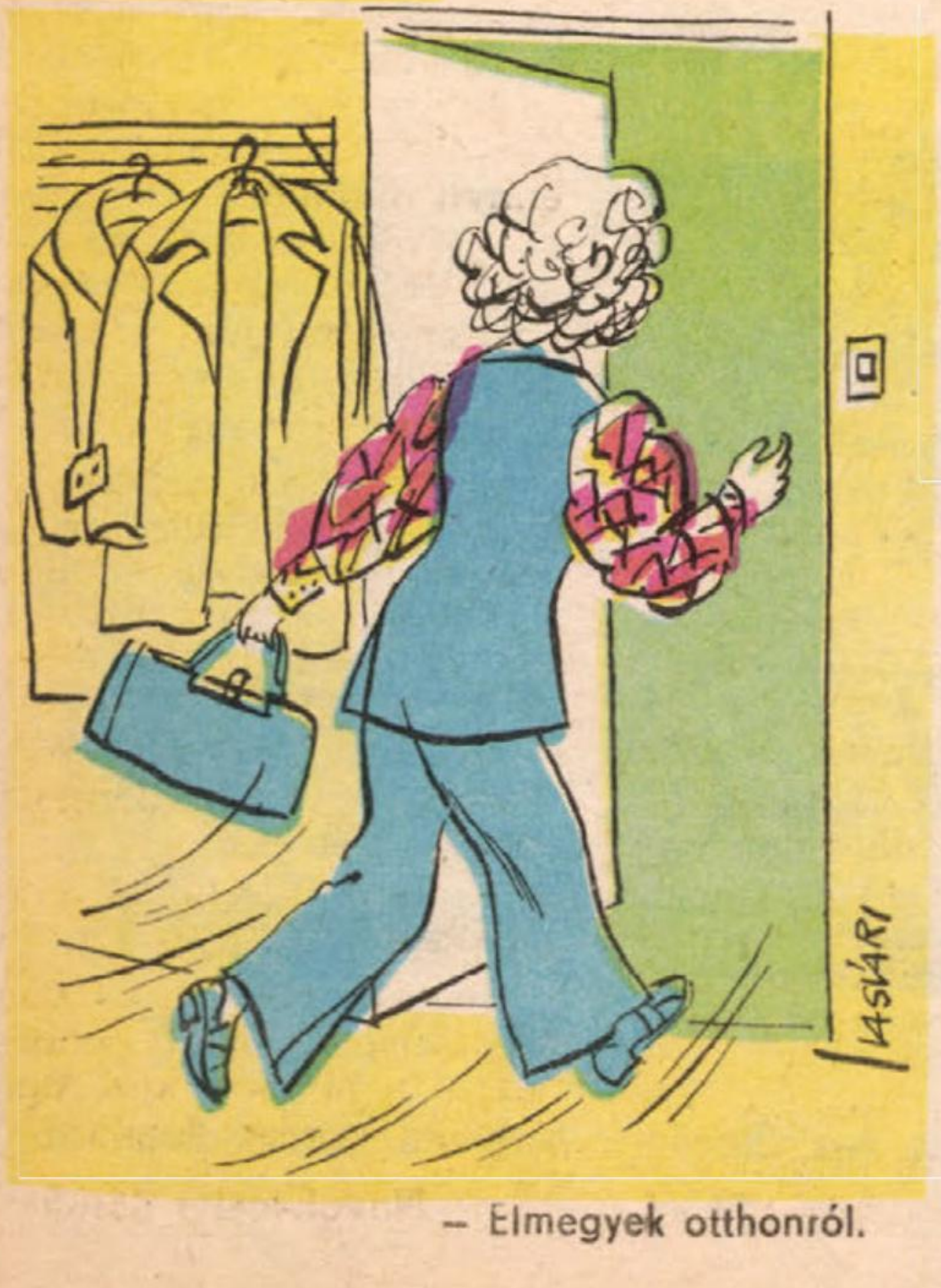

– Elmegyek otthonról.

Brenner György:

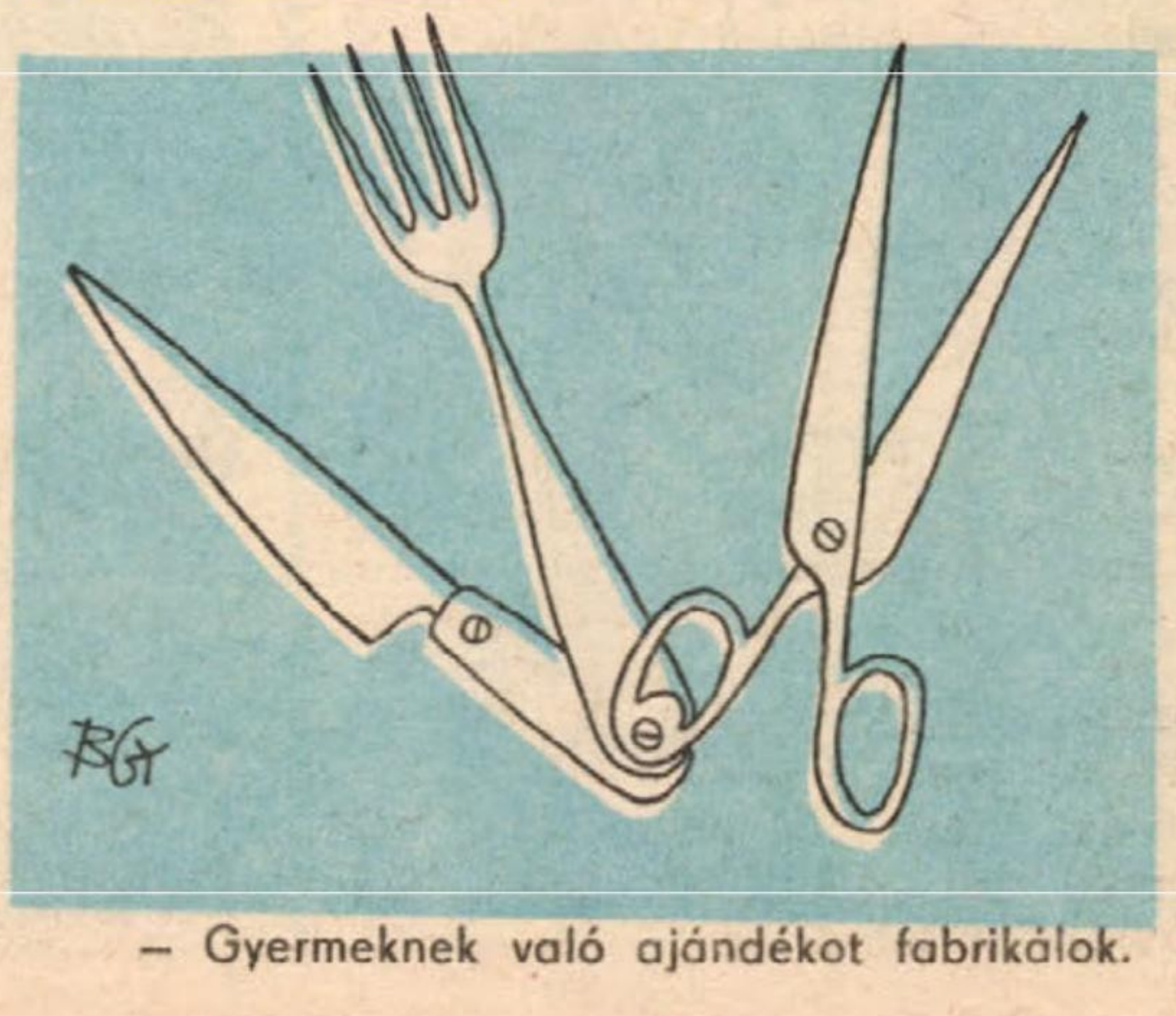

– Gyermeknek való ajándékot fabrikálok.

Dallos Jenő:

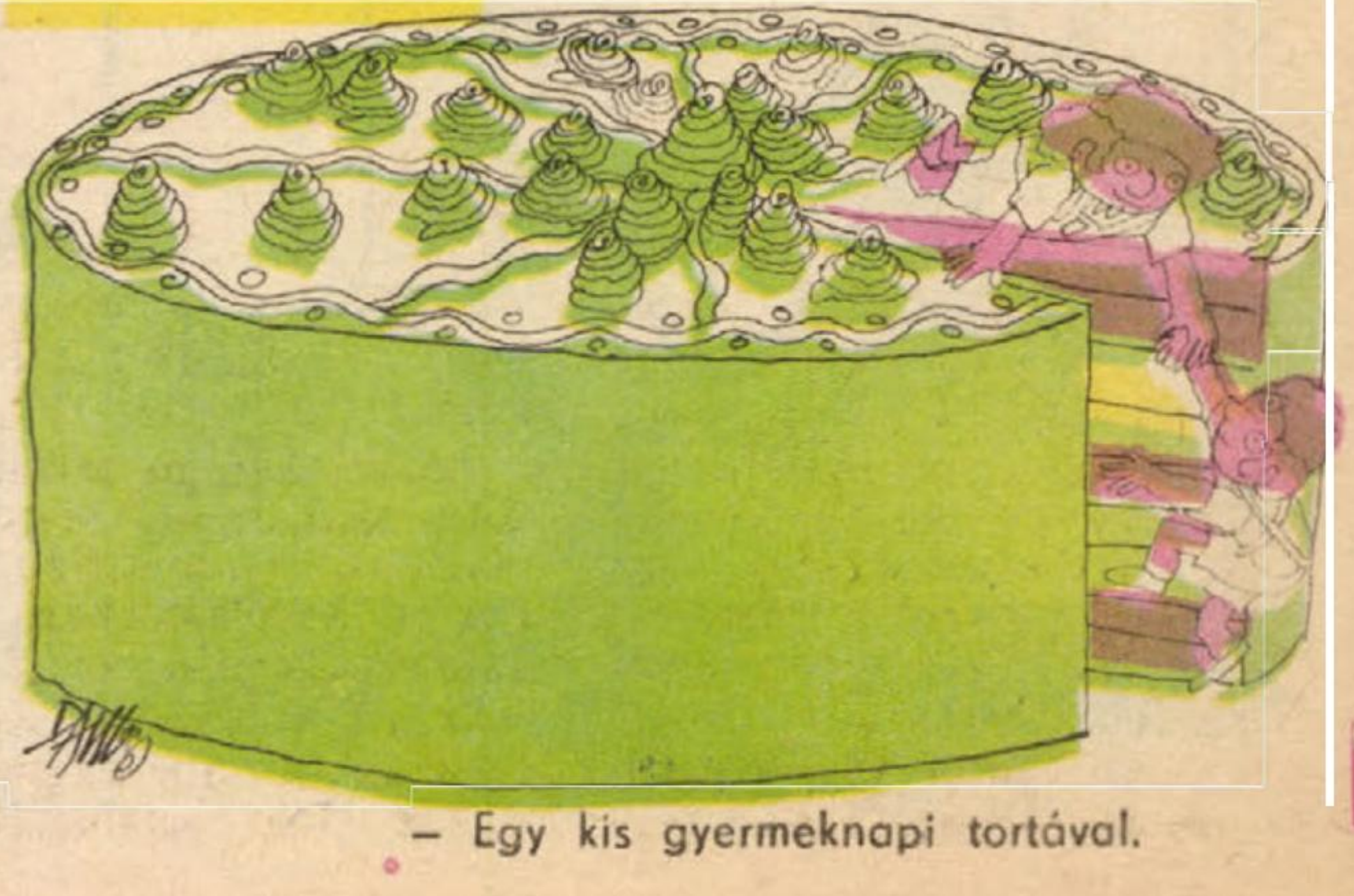

– Egy kis gyermeknapi tortával.

KOVÁCS MARGIT MOSOLYA

Van Szentendre közepén egy varázslatos ház, abban egy varázslatos gyűjtemény, Kovács Margit munkáiból. Valami delejes erő lehet Kovács Margit ujjaiban, korongozás közben mosolyogni kezd tőle az agyag. Megformázza a Rettenetes Vadat, az állatok királyát, el is kereszteli művét *Vicsorító oroszlán*nak, de hiába: az a kópé kis Leó nem is vicsorít, hanem mosolyog.

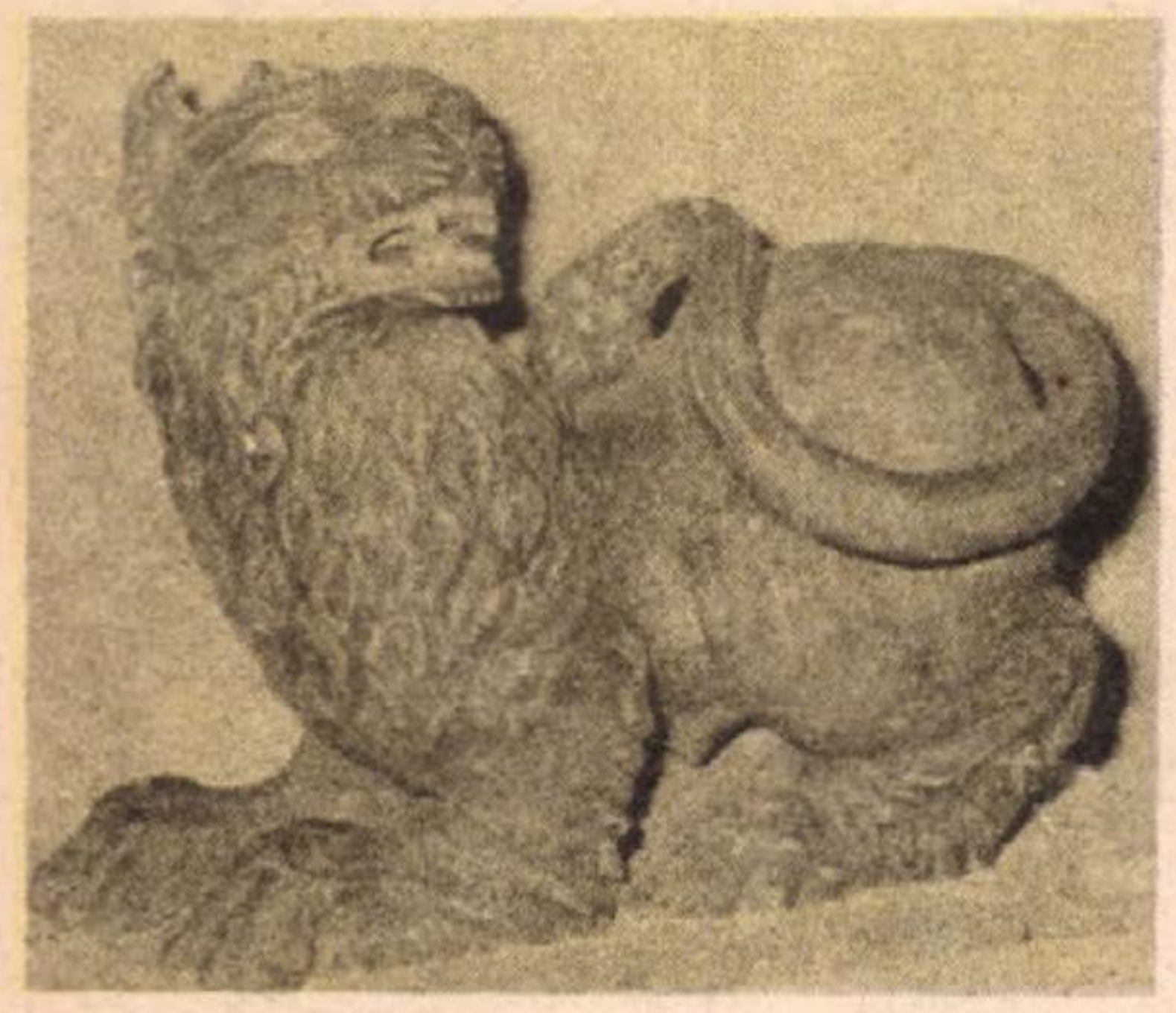

Vicsorító oroszlán

Fura mosoly, mi tagadás, de egy oroszlántól ez is szép teljesítmény. Min mosolyog vajon? Talán a közelében gőgösködő *Pirosszárnyú sas*on? Joggal teszi, hiszen ez a buta madár, ahelyett, hogy restellené, még büszke is rá, úgy feszít tiritarka tollazatában, mint egy huszár a szolgálati emlékképen... Vagy tán a *Sárkány*on mosolyog, aki szeretne félelmetesnek mutatkozni, de mindenki látja rajta: csak arra vár, hogy valaki megvakargassa a fejét, megpaskolja a hátát... Az is lehet, hogy ez egy önkritikus oroszlán, saját magát neveti ki, mert van abban valami pokolian mulatságos, ha egy oroszlánnak zöld a sörénye, zöld a bajsza, még a farkabojtja is zöldpettyes...

Akkor is mosolyog az agyag, amikor ember formálódik belőle, mosolyog pózainkon, esetlenségünkön, esendőségünkön. Azon, hogy néha bizony mi sem vagyunk különbek annál a pirosszárnyú sasnál... Példa rá az a két suta-buta emberke, *a Jegyespár a fényképésznél.*

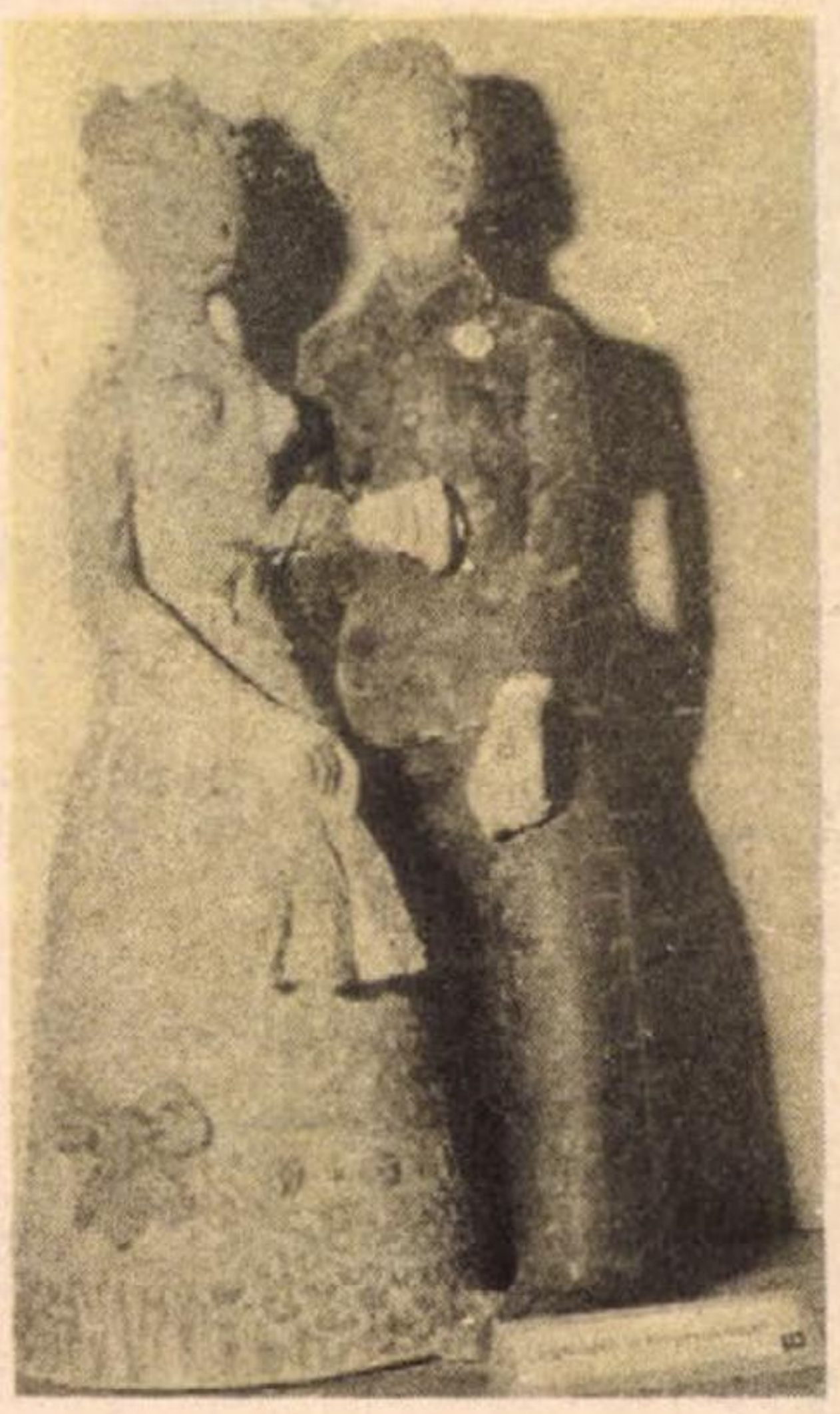

Jegyespár a fényképésznél

Férfi és nő viszonya sohasem olyan idillikus, ahogy azt a fényképeken hazudni szeretnénk. Erről is vall, csúfondáros mosollyal, az agyag, a *Női egyenjogúság* című kompozícióban. Játék, persze, bohóság az egész, nem kell komolyan venni, az a lánc ott az asszony kezében csak annyira valóságos, mint a zöld pettyek az oroszlán farkabojtján...

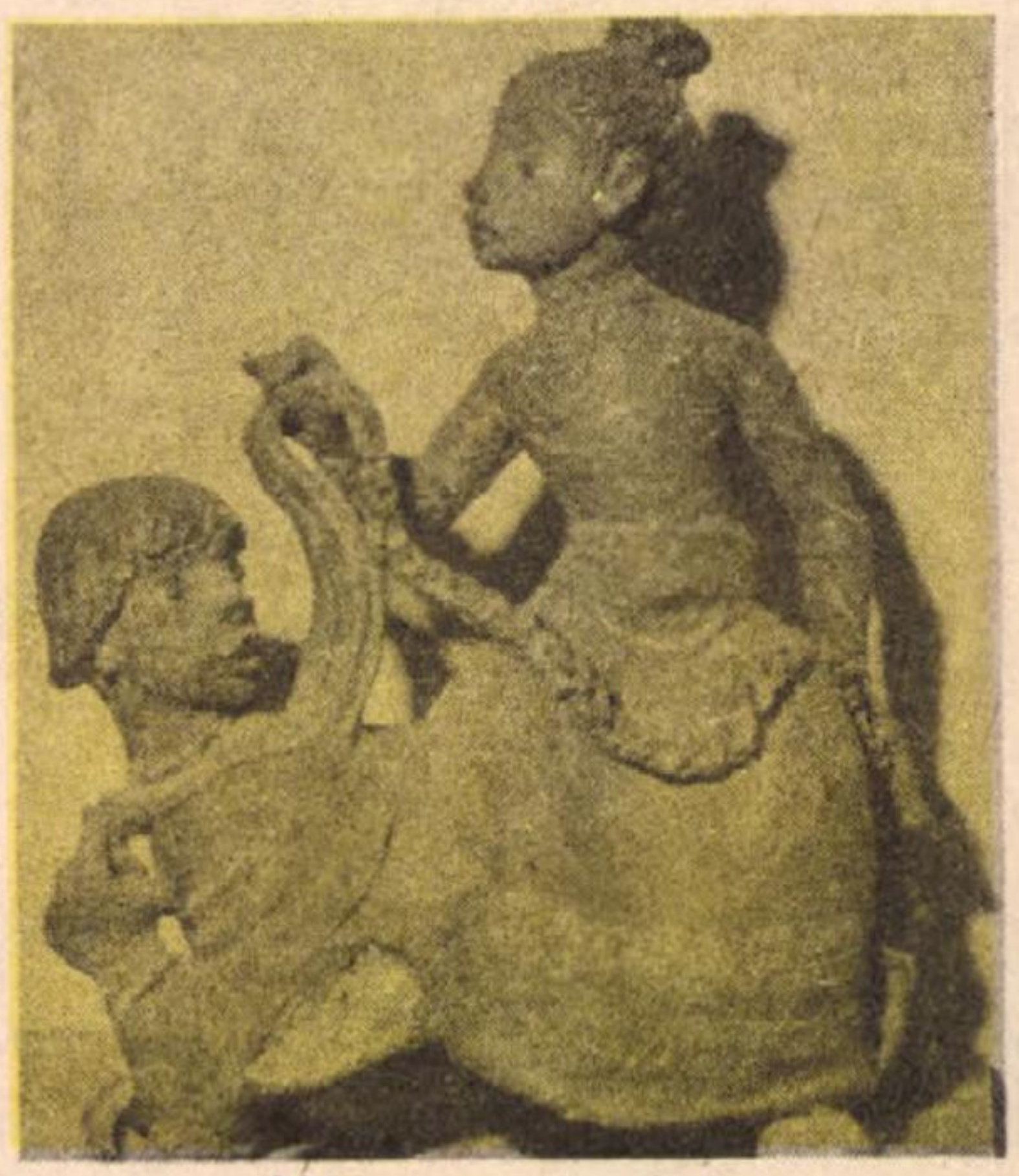

Női egyenjogúság

Nem kíméletesebb az agyag az emberen túli dolgokkal sem. Minden tekintélytisztelet nélkül, kicsit kajánul bizonyítja be róluk, milyen nagyon is emberiek. A *Táncoló nimfák* nem könnyű, karcsú tünemények, hanem tenyeres-talpas dézsatündérek. Milyen *vaskos* humor, s mégis milyen légies...

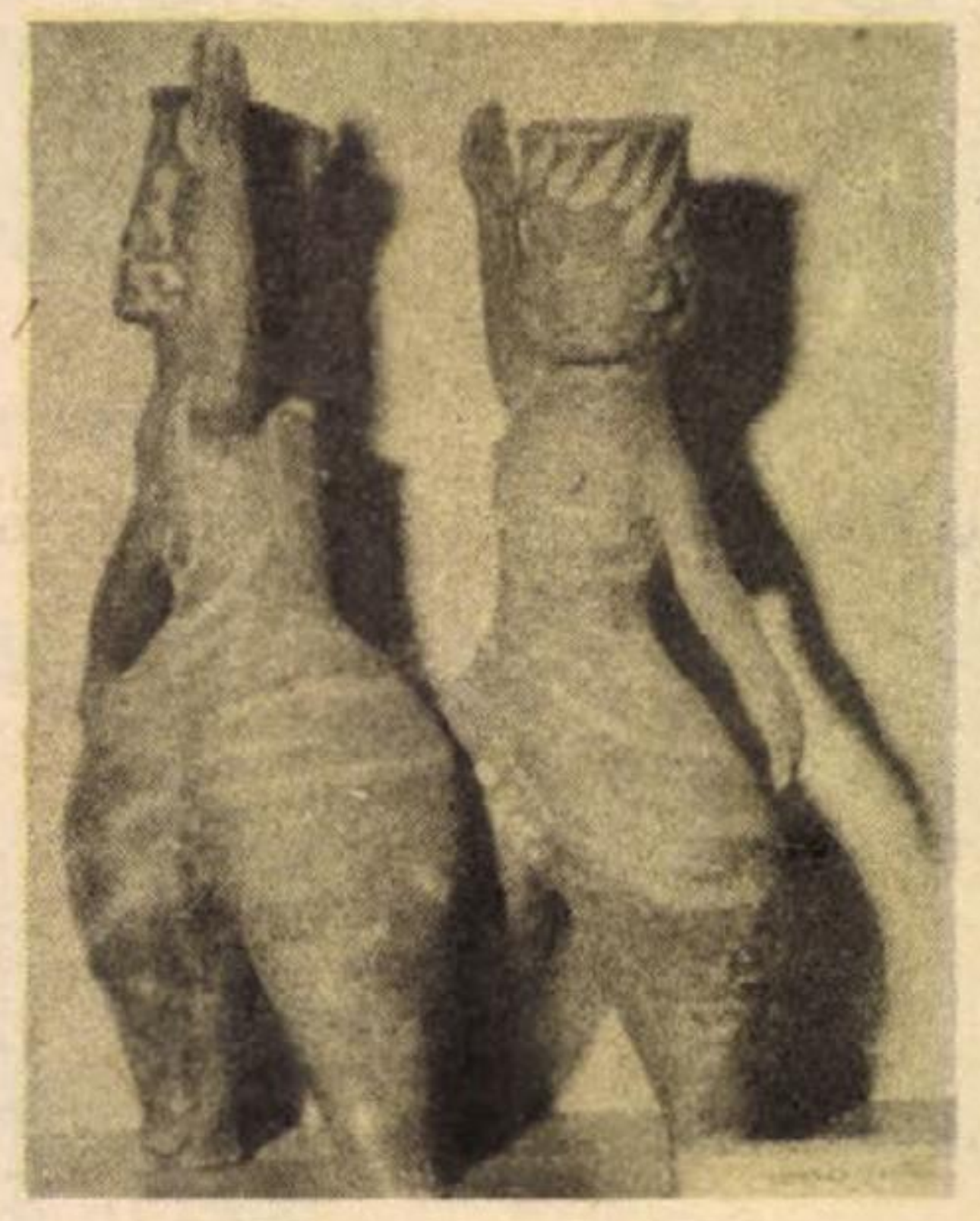

Táncoló nimfák

Vagy ott vannak például a félelmetes *Párkák,* akiktől függ, milyen hosszúra nyúlik életünk fonala. Ők lennének a Sors, a Végzet? Hiszen ezek kedves lányok, menyecskék, egy falusi fonóházból, varkoccsal, meg pici konttyal. Finomkodók, fontoskodók, komolykodók, de sose vinné rá őket a lélek, hogy életünk madzagját elszakítsák. Őket nézve megtelik az ember bizakodással: akkor sem lehet itt baj, ha minden fonál szakad...

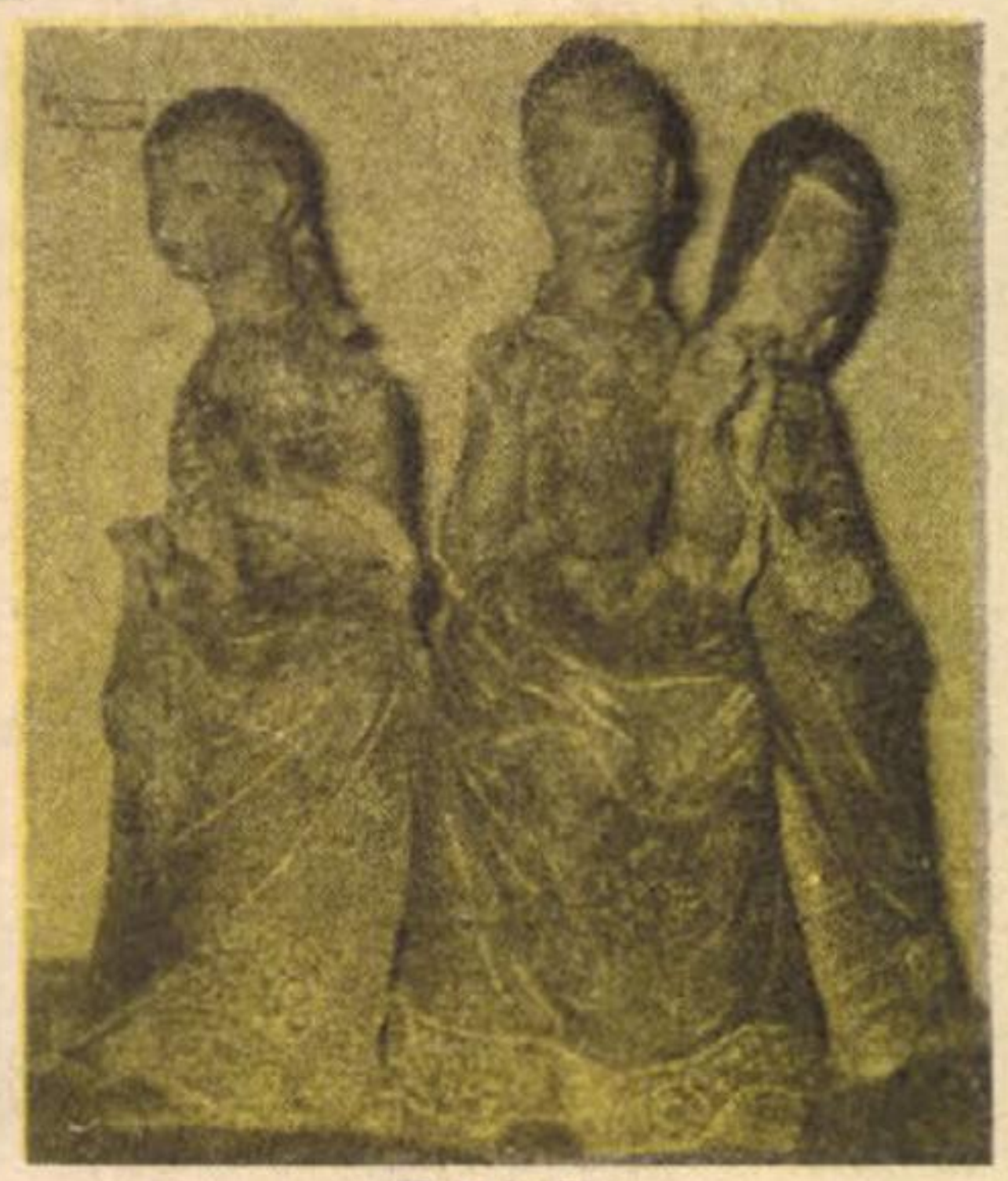

Párkák

És az angyalok is milyen angyalian emberek! Titoklesők, pletykások, hivataloskodóak, mint egy tanácsi küldött, amikor az *Angyali üdvözletet* adják át, de ha belefáradnak a hivatalba, szabad szombatjukon kiülnek egy agyagedény szélére horgászni, s még a glóriájukat is leteszik, amelyről különben sem lehet tudni soha, hogy dicsfény-e valójában, vagy svájcisapka...

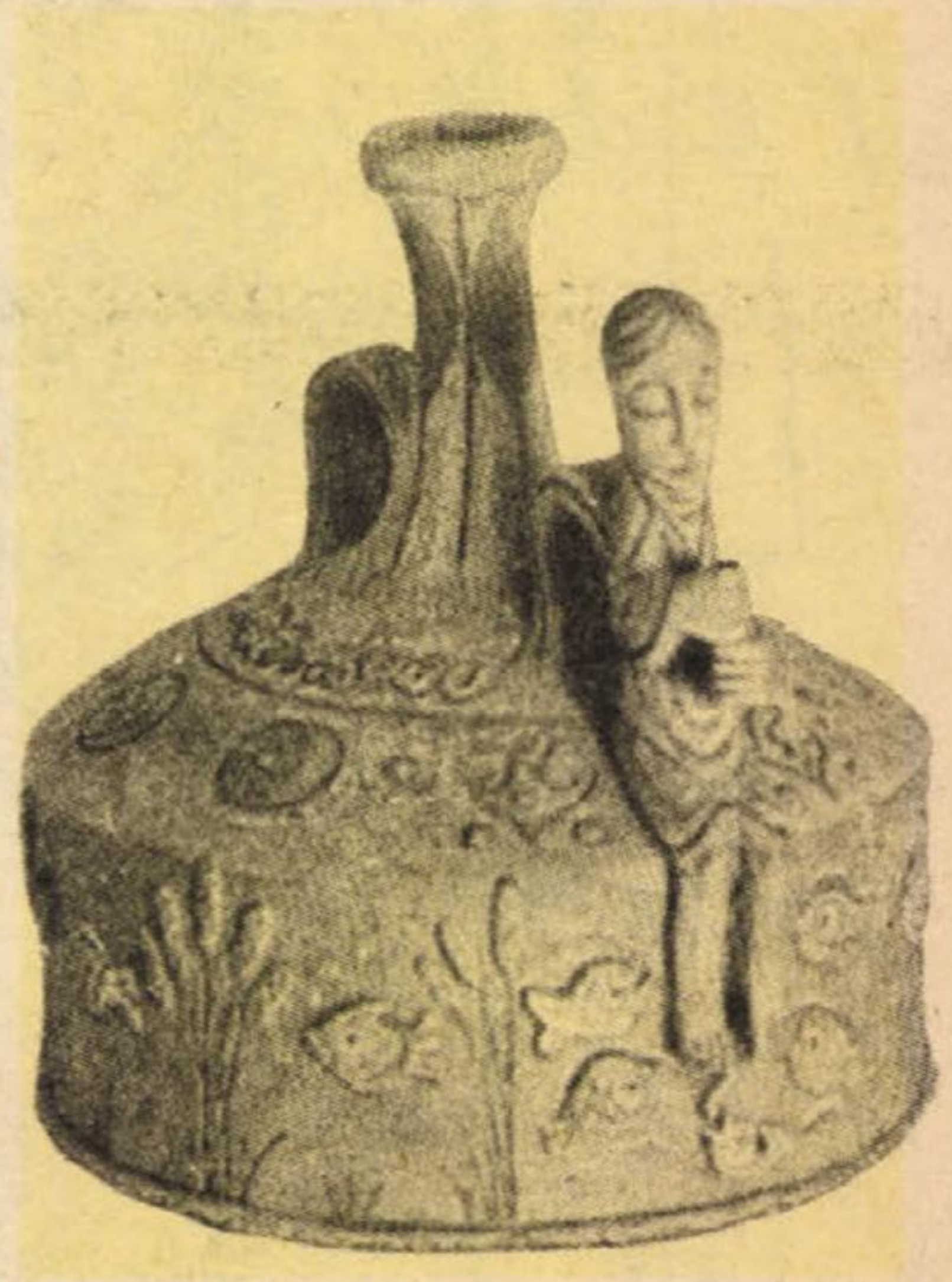

Horgászó arkangyal

Utóirat: Ha belefáradsz a hétköznapjaidba, egy szabad szombatodon — esetleg éppen horgászás helyett — szaladj el Szentendrére, nyájas olvasóm, meglesni Kovács Margit mosolyát. S ha ott jársz, nézd már meg, nagyon kérlek, hogy az a semmiben pecázó arkangyal ugyan fogott-e azóta valamit?

Radványi Barna

KRITIKA

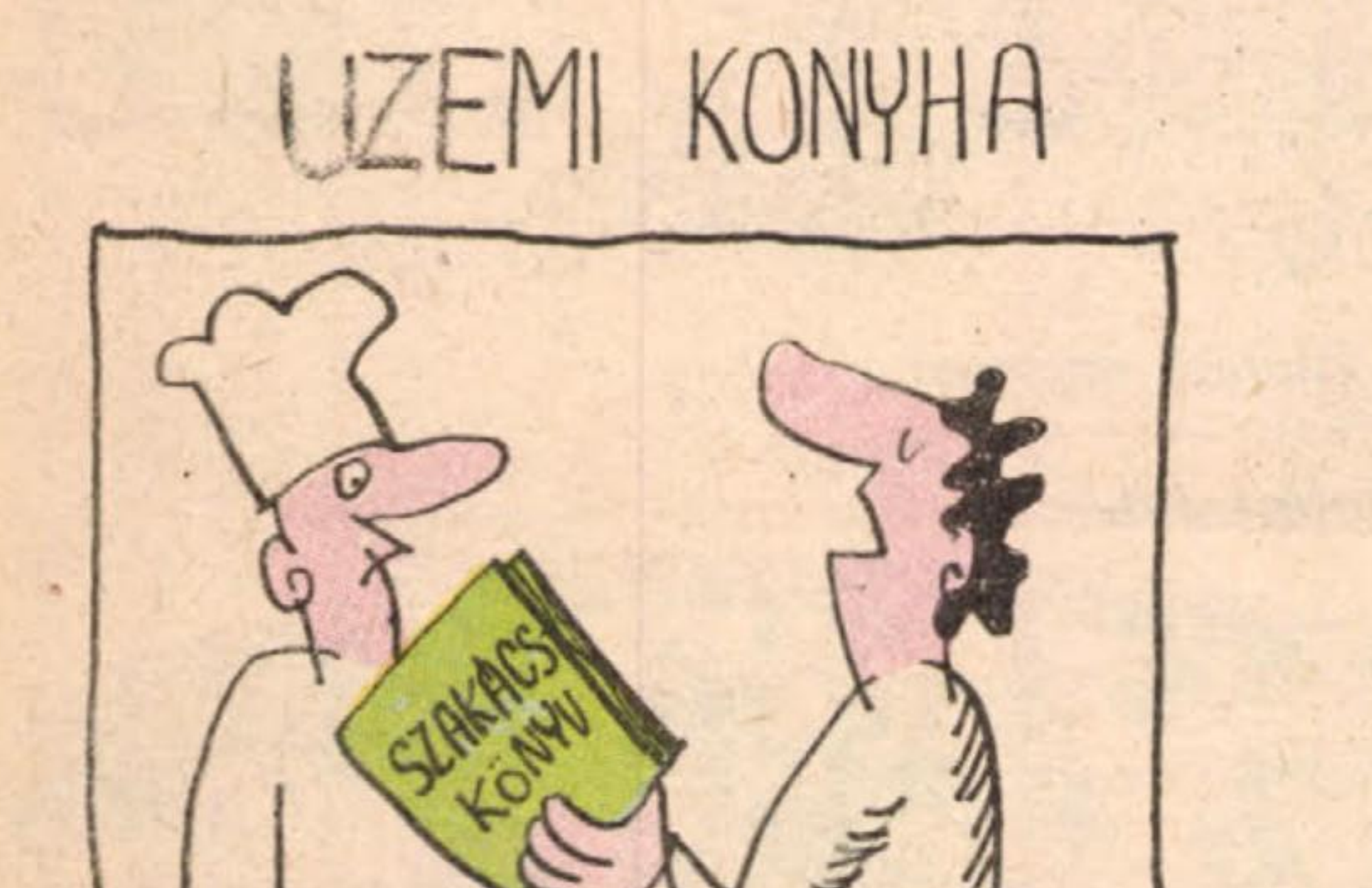

– Ha lesz ideje, olvassa el...

MŰTÉT

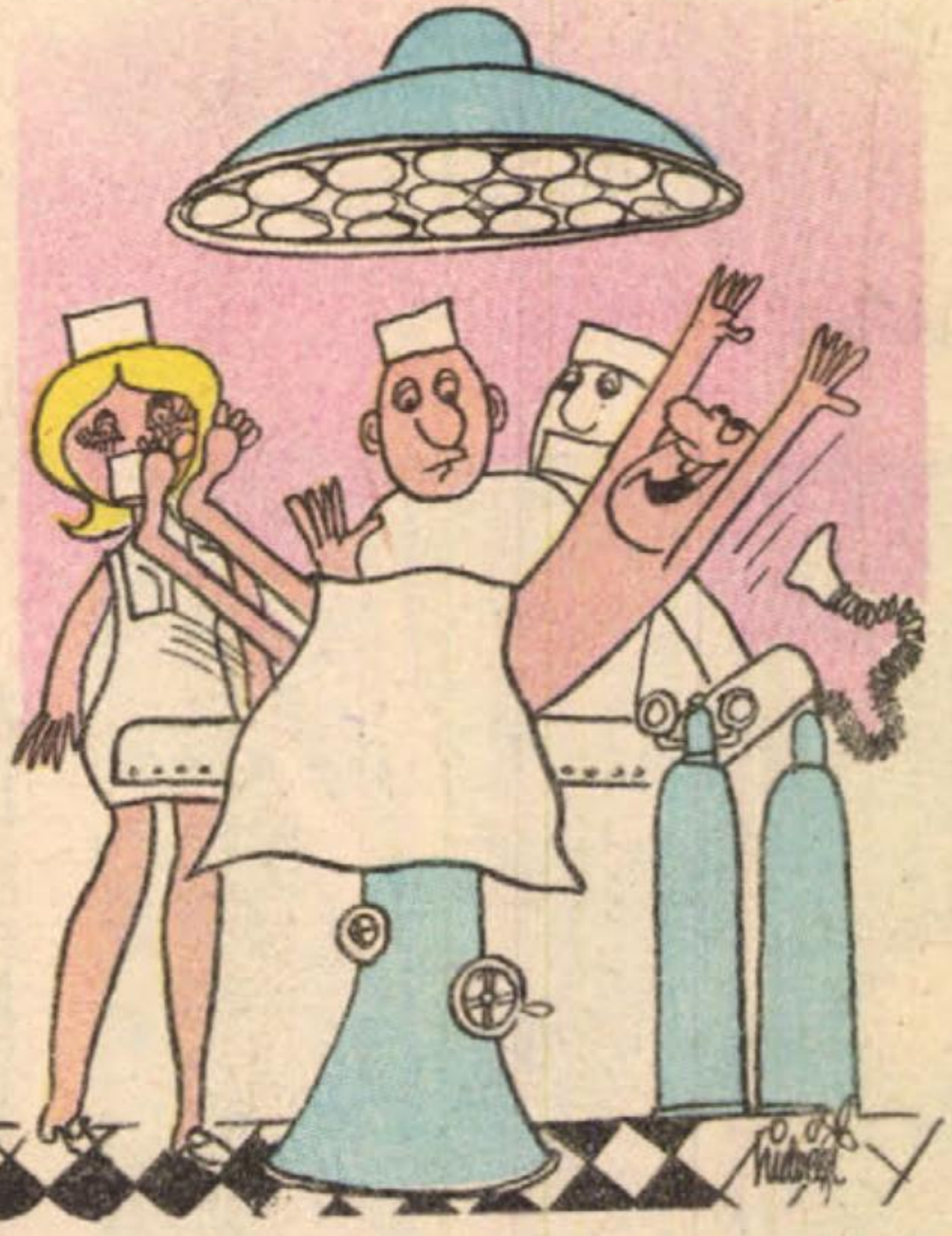

– Doktor úr, borzasztóan hideg a keze!

TAVASZI TEENDŐK

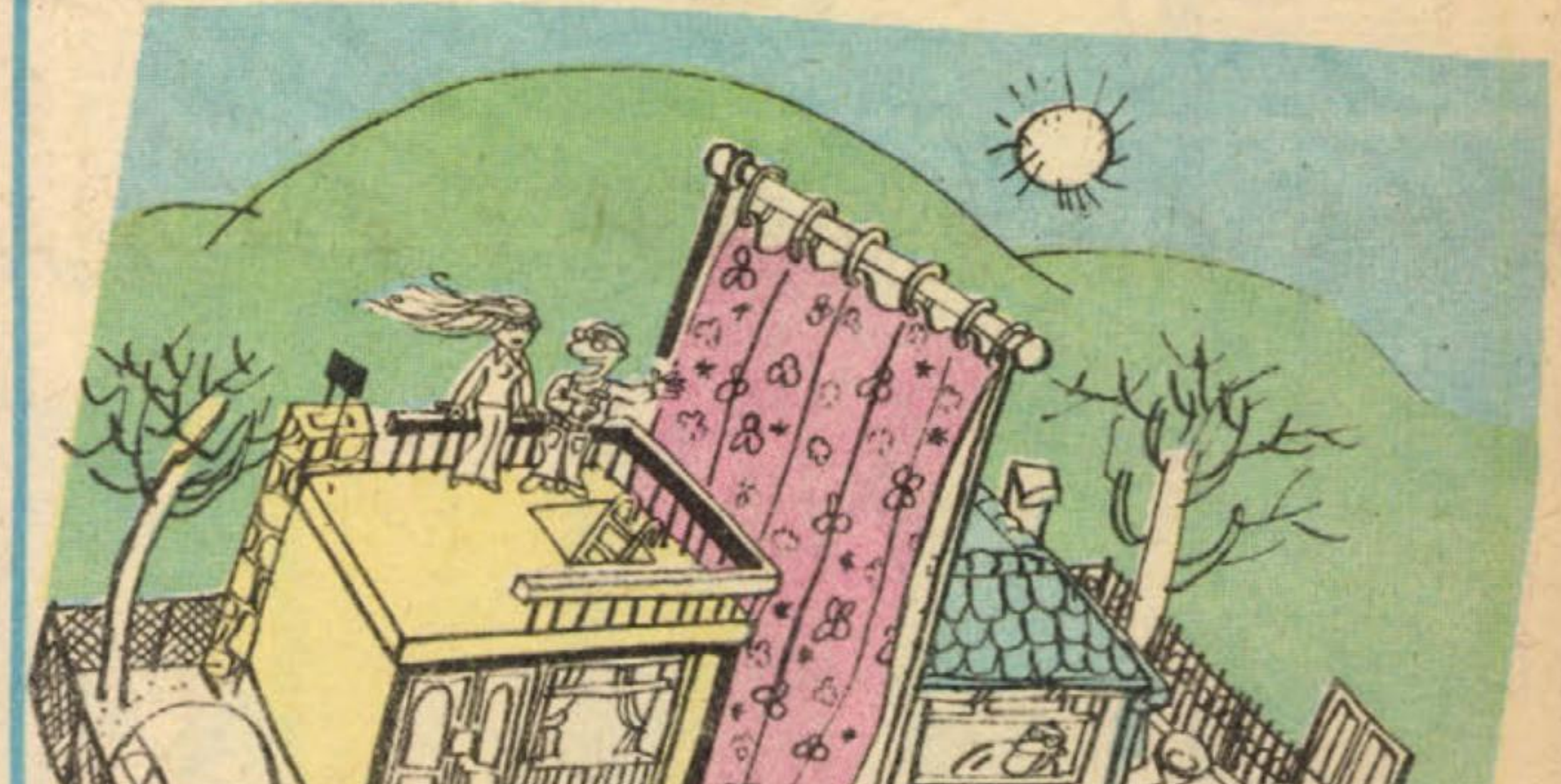

– Feltettem egy függönyt, hogy ne bámulhasson ide a szomszéd!

FESTÉK

BRENNER
FÜLÖP
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
SZÜR
VÁRNAI

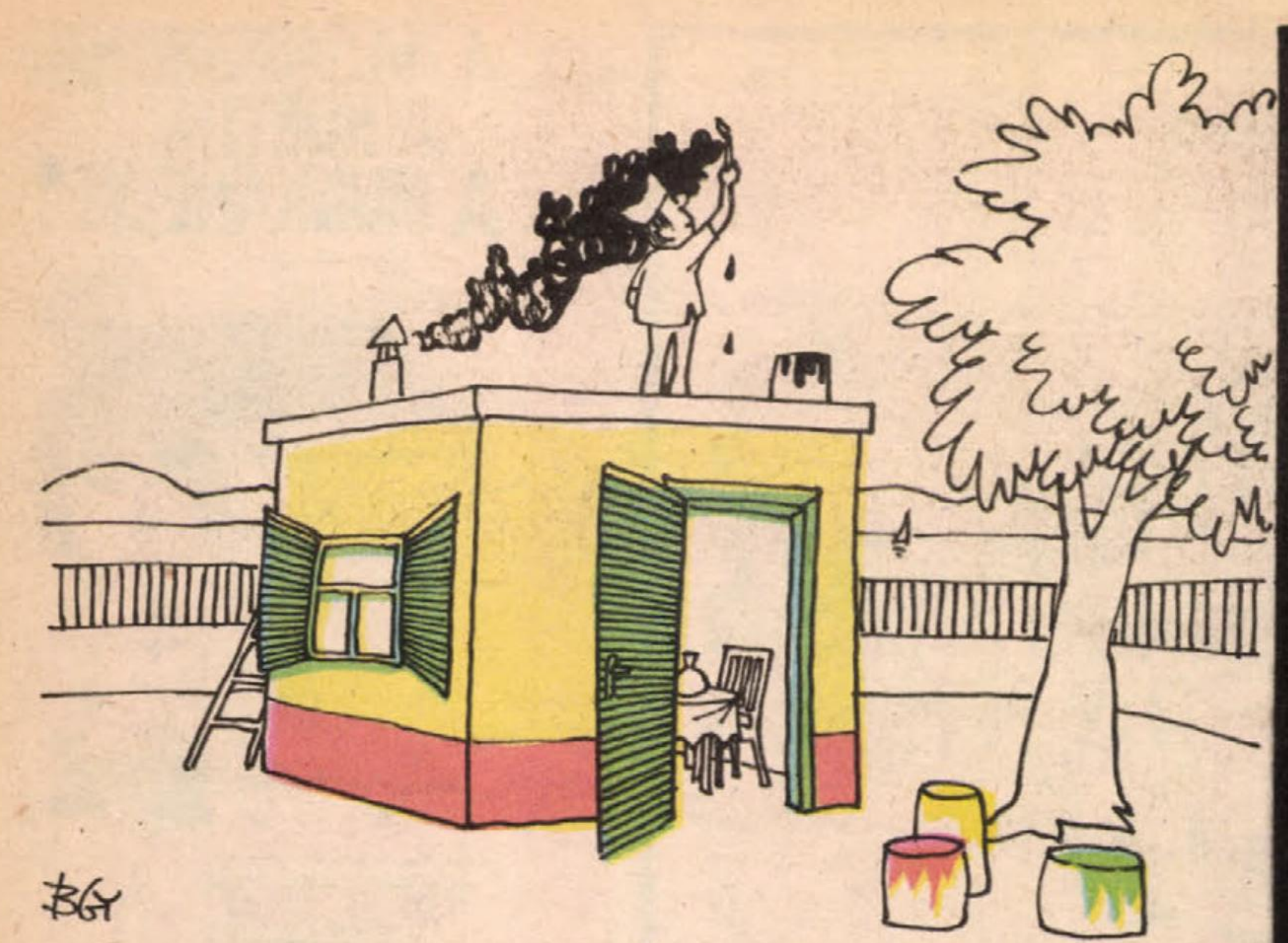

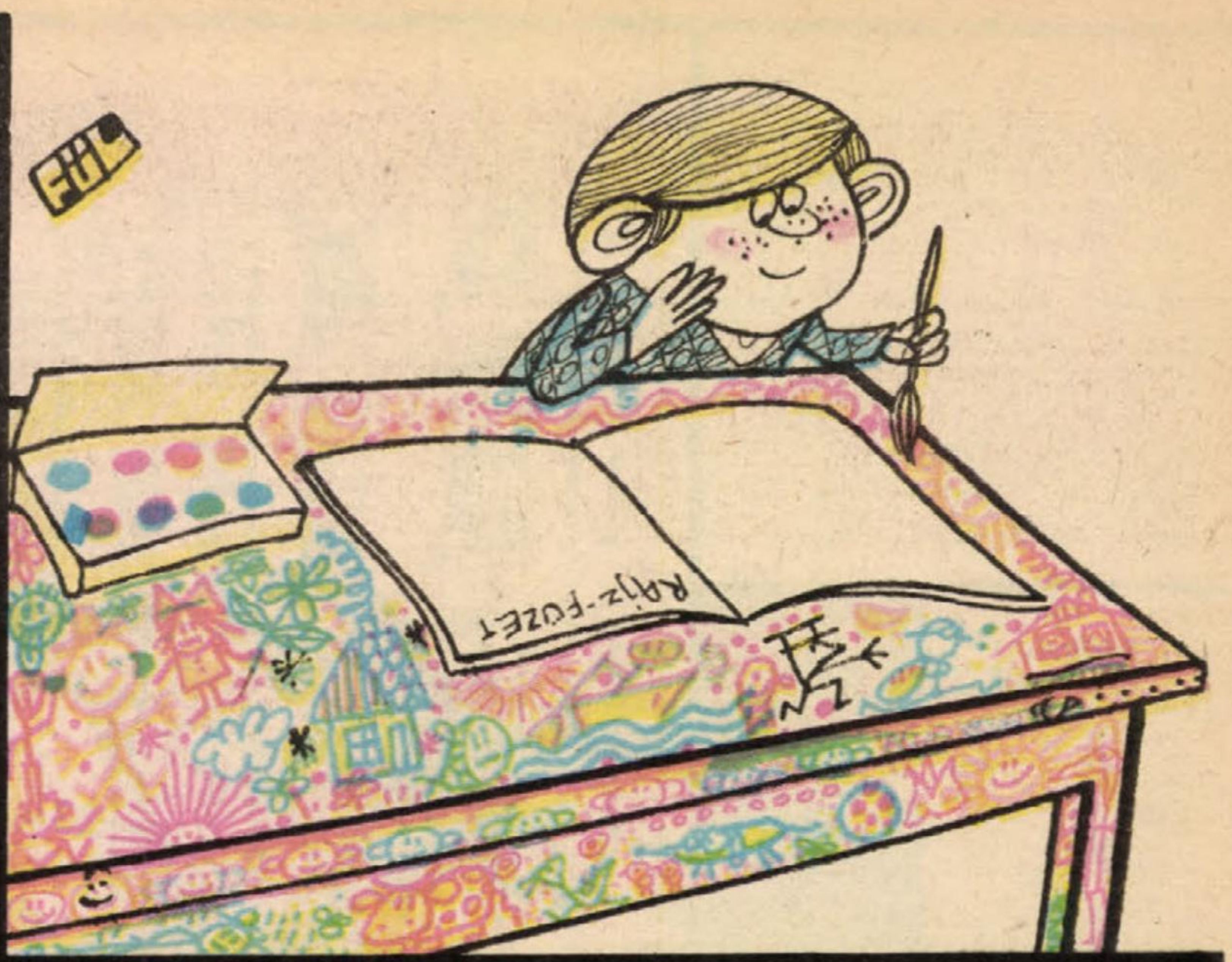
FÜL
RAJZ-FÜZET

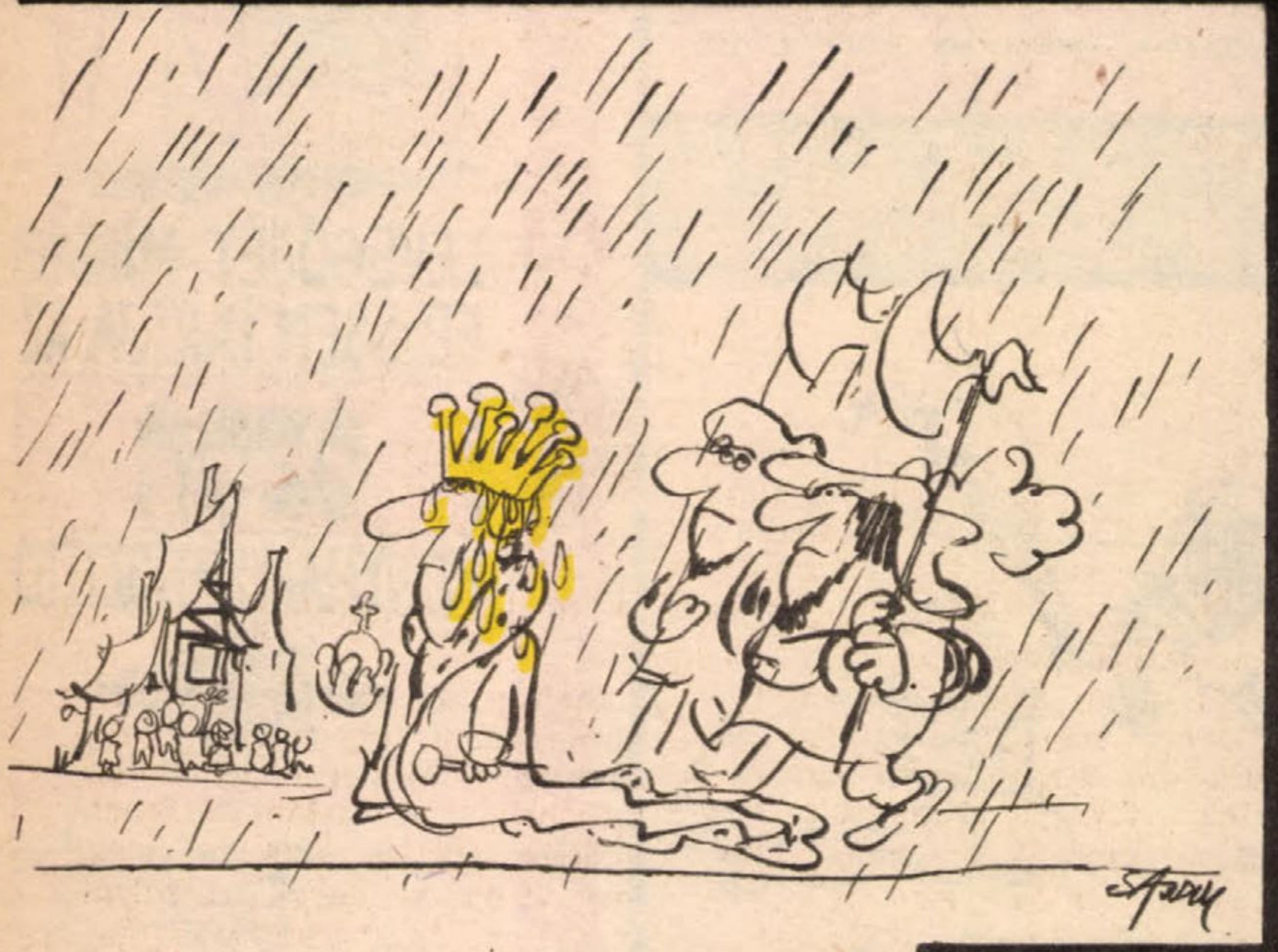

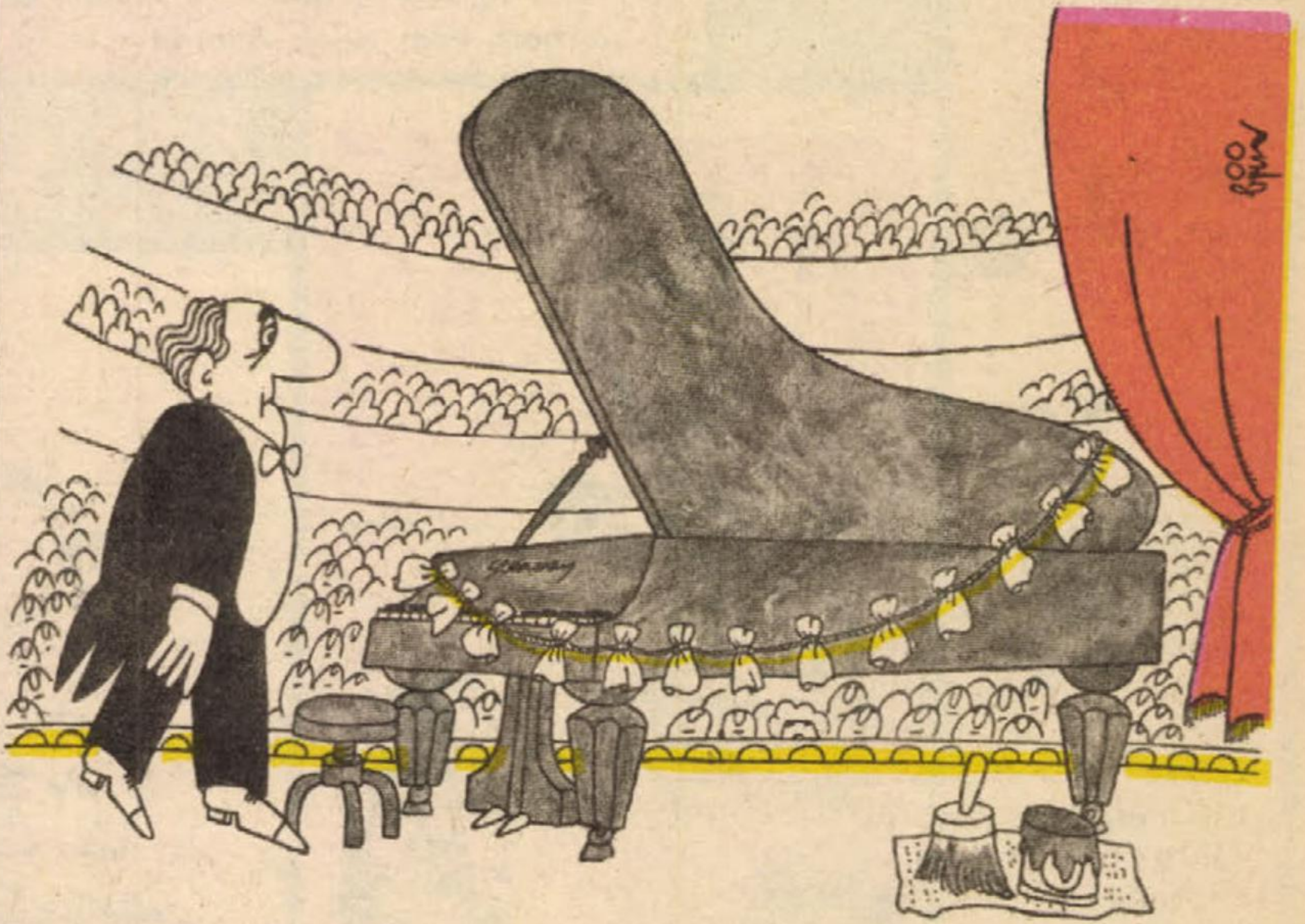

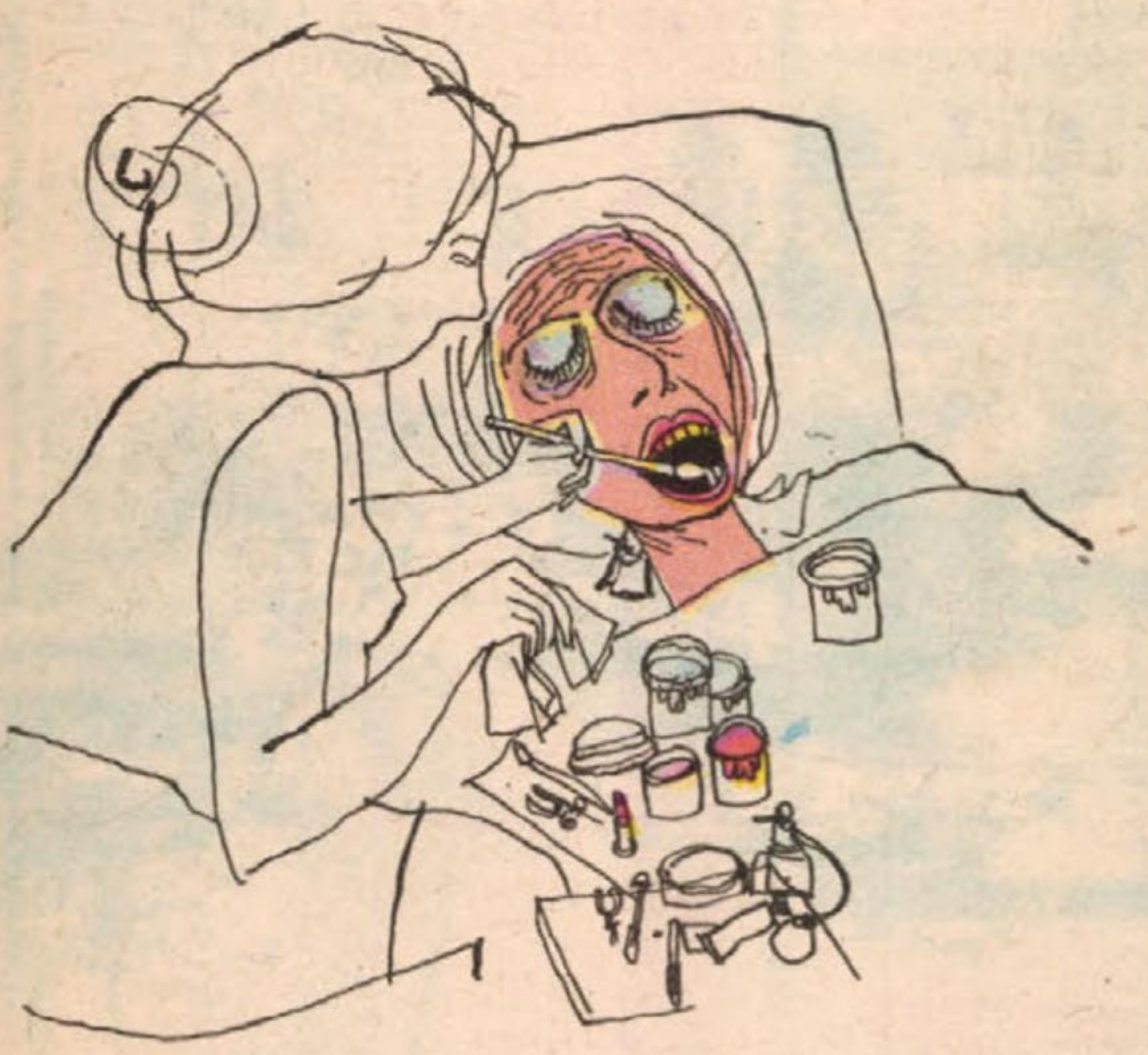

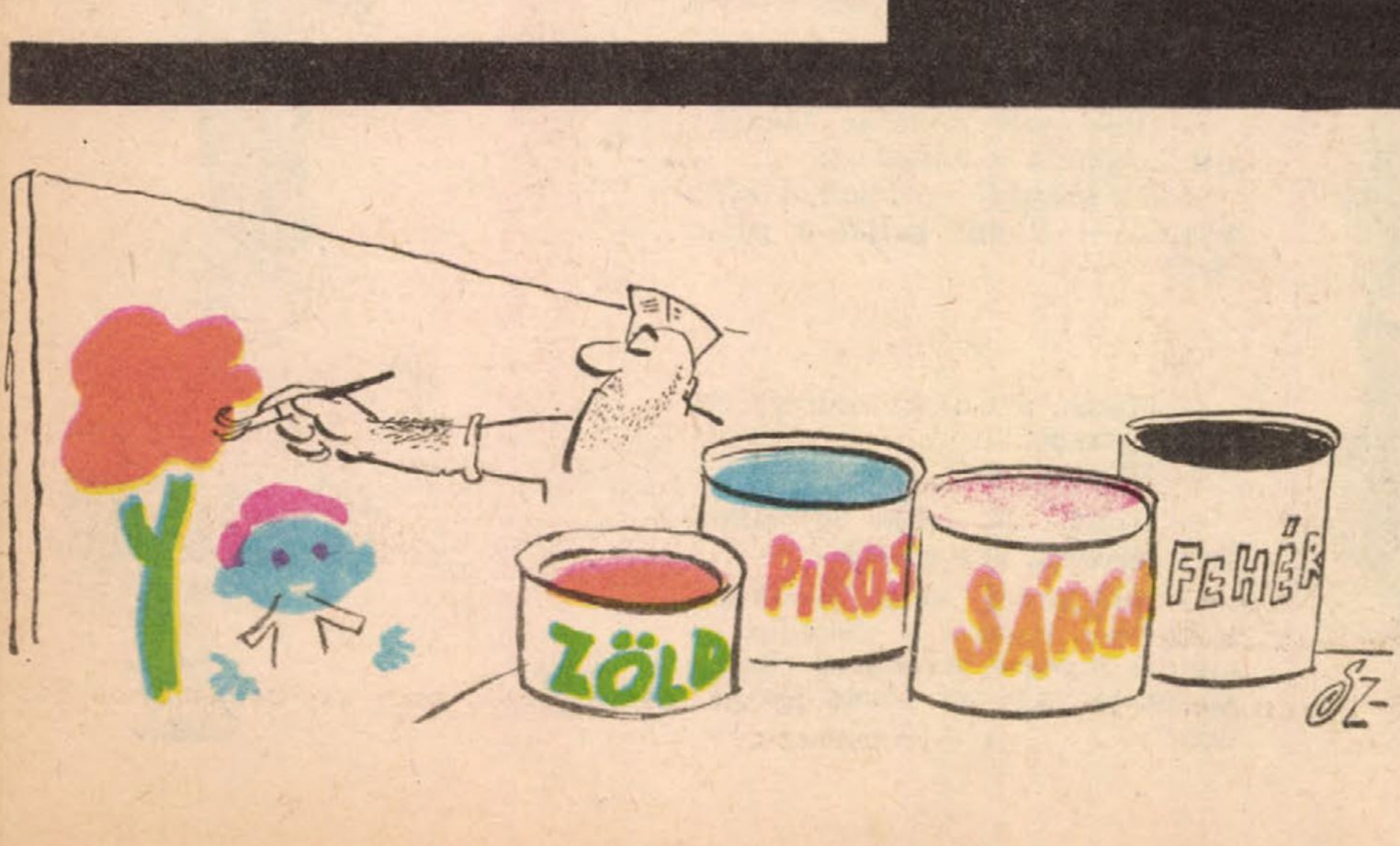
ZÖLD
PIROS
SÁRGA
FEHÉR
SZ-

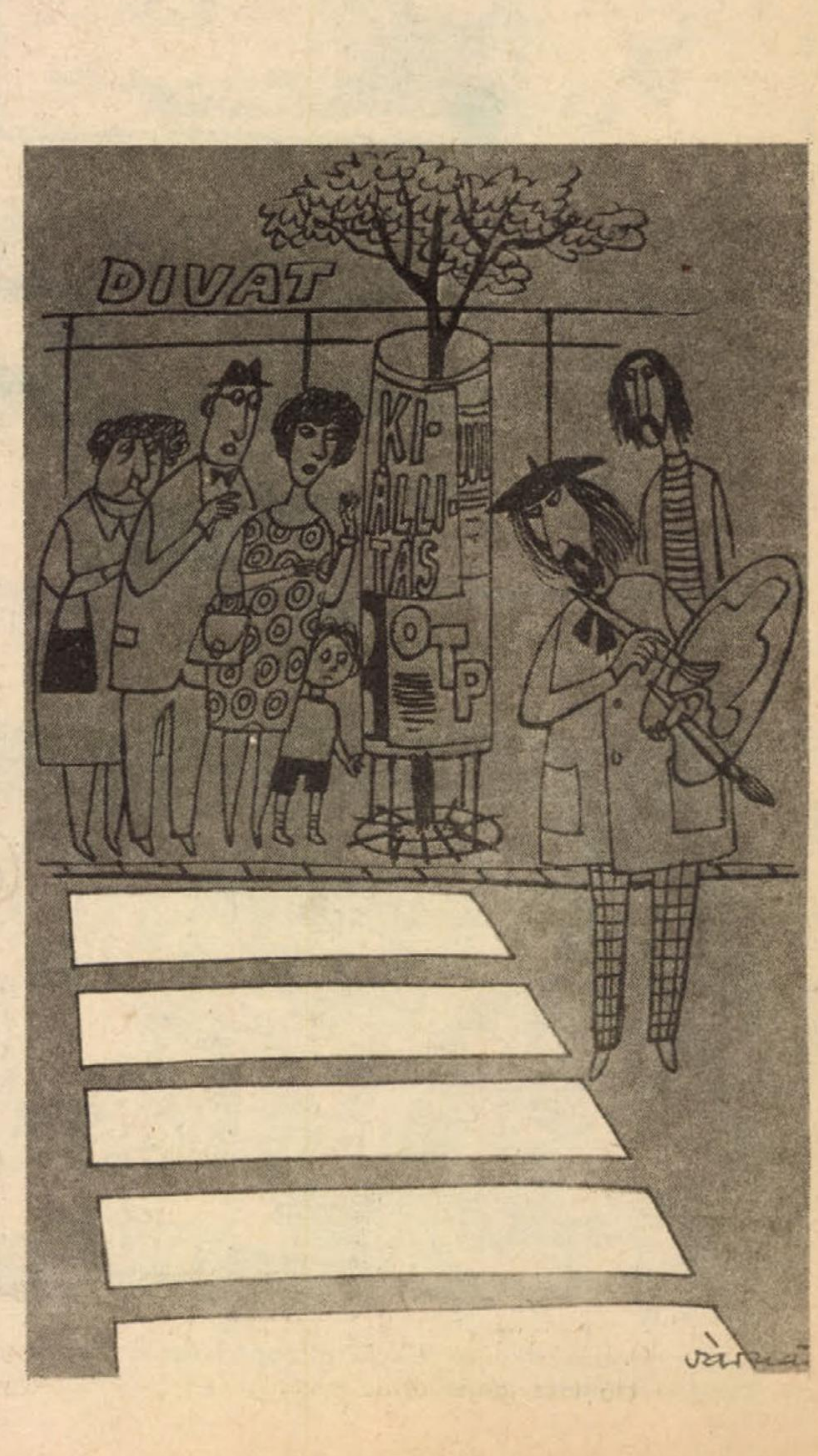
DIVAT
KI-ÁLLI-TÁS
OTP

import humor

KEZDŐ TŰZOLTÓK

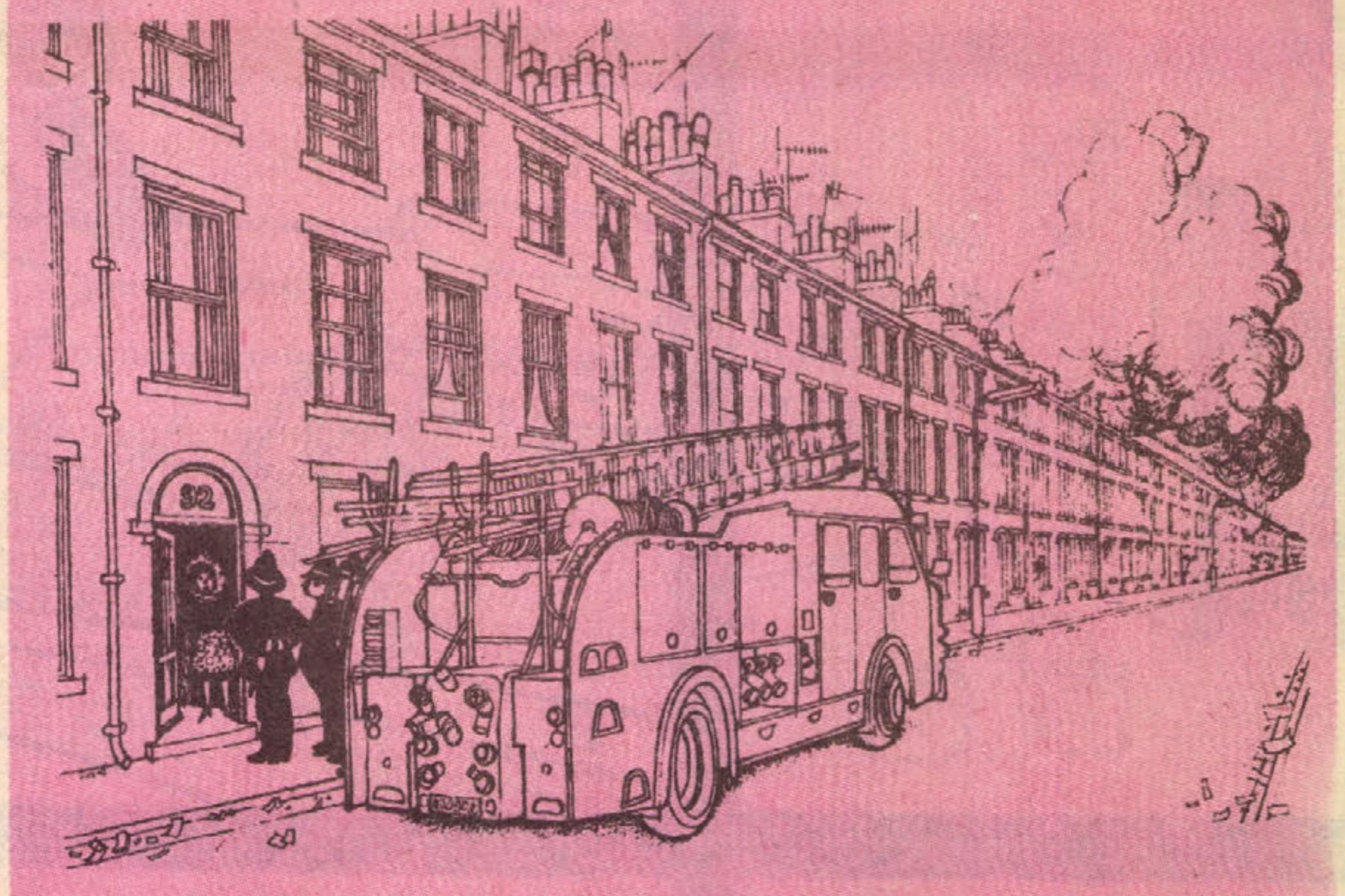

– Ez már a tizedik ház, ahol bekopogtatunk. Nem tudja véletlenül asszonyom, hegy merre lehet itt a tűz?

A LABDA

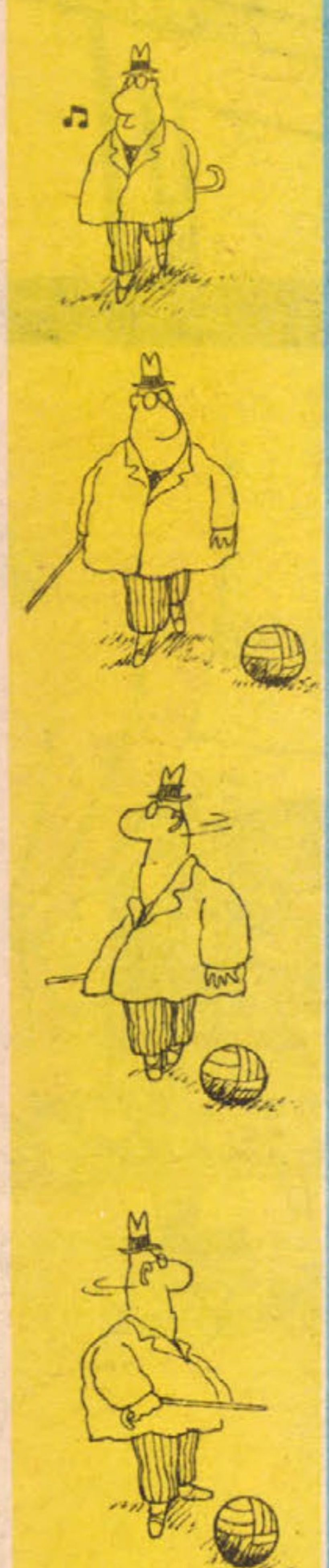

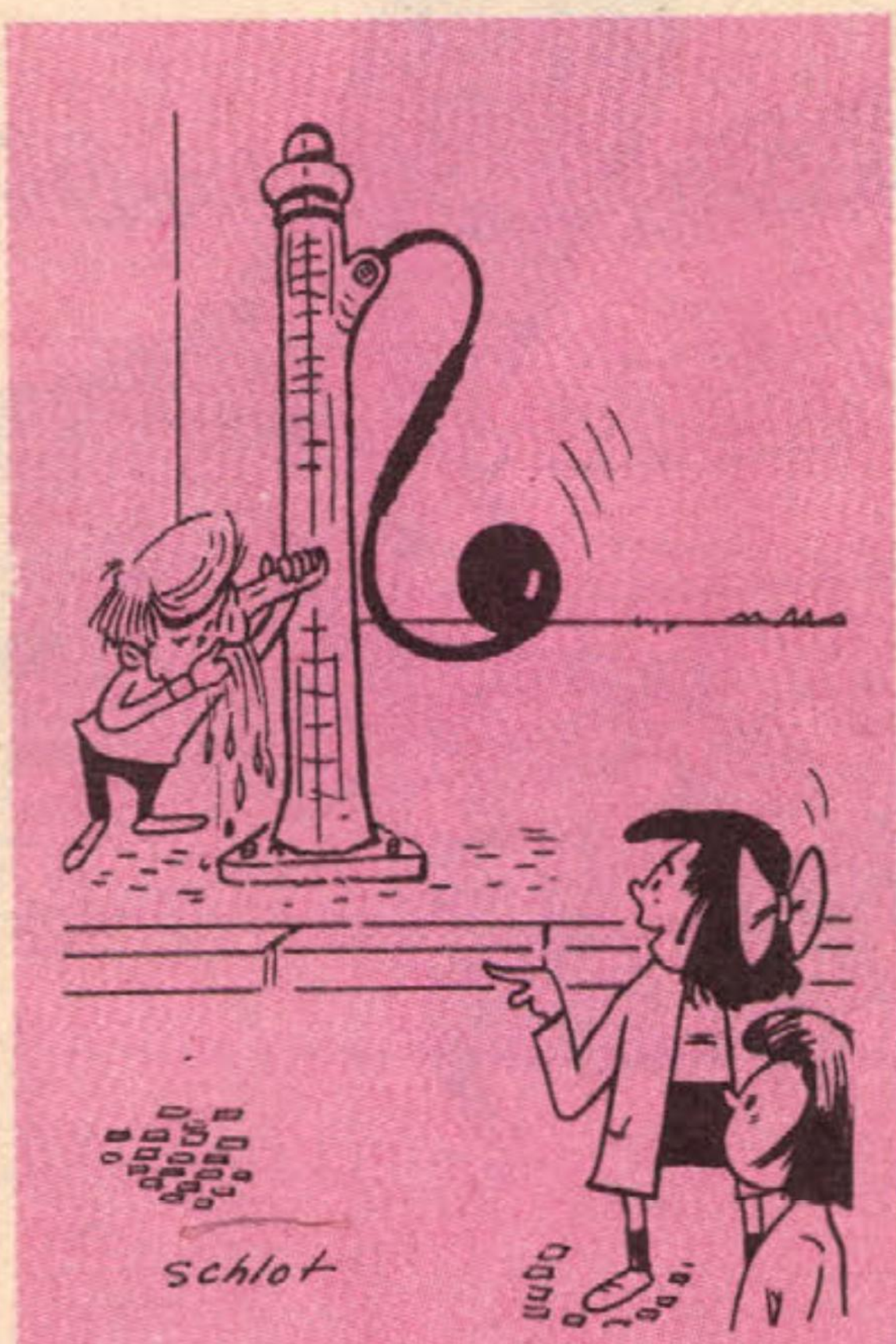

– Tetszik nekem a fiú, csak egy baja van: iszik!

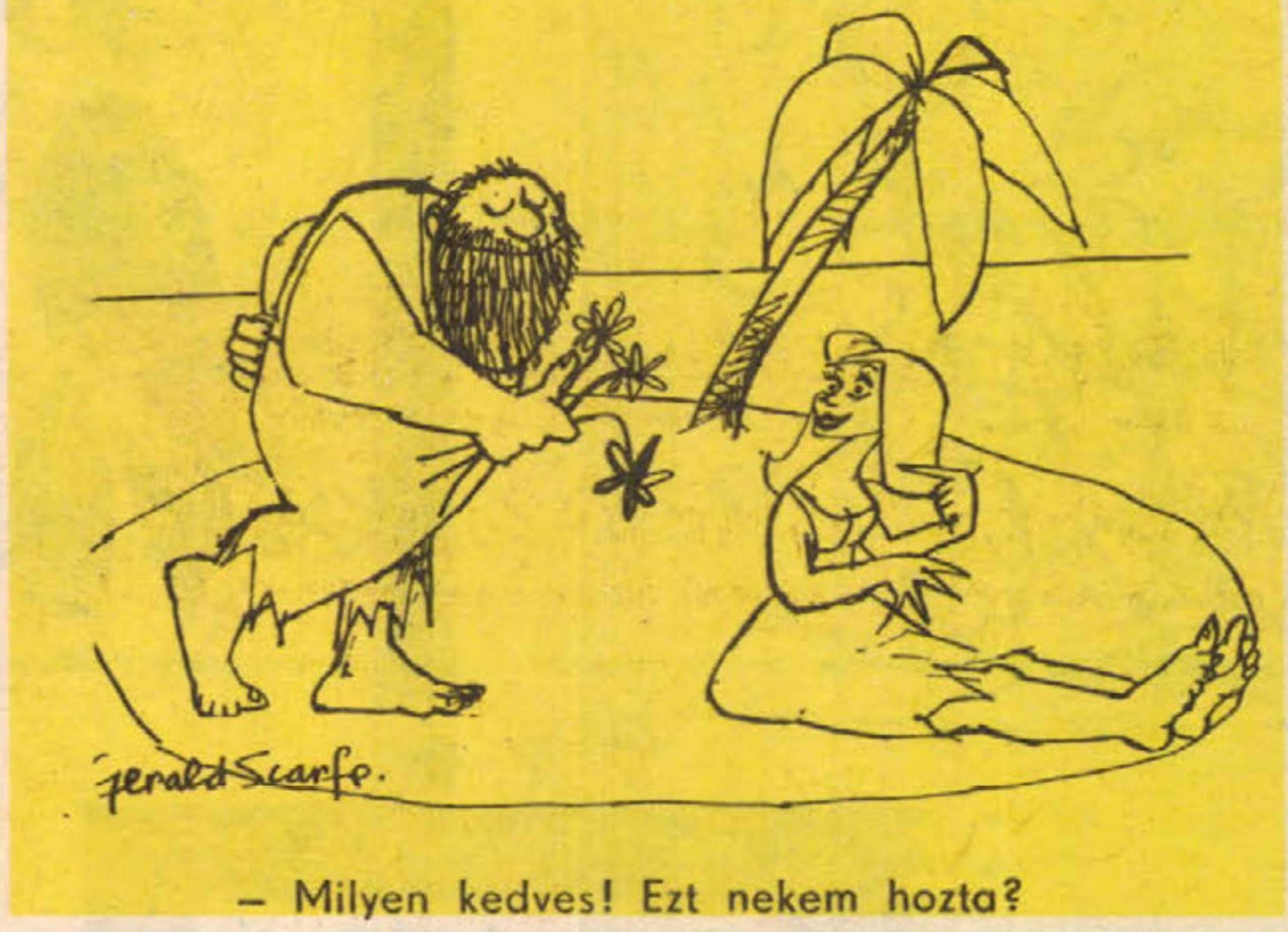
Gerald Scarfe.

– Milyen kedves! Ezt nekem hozta?

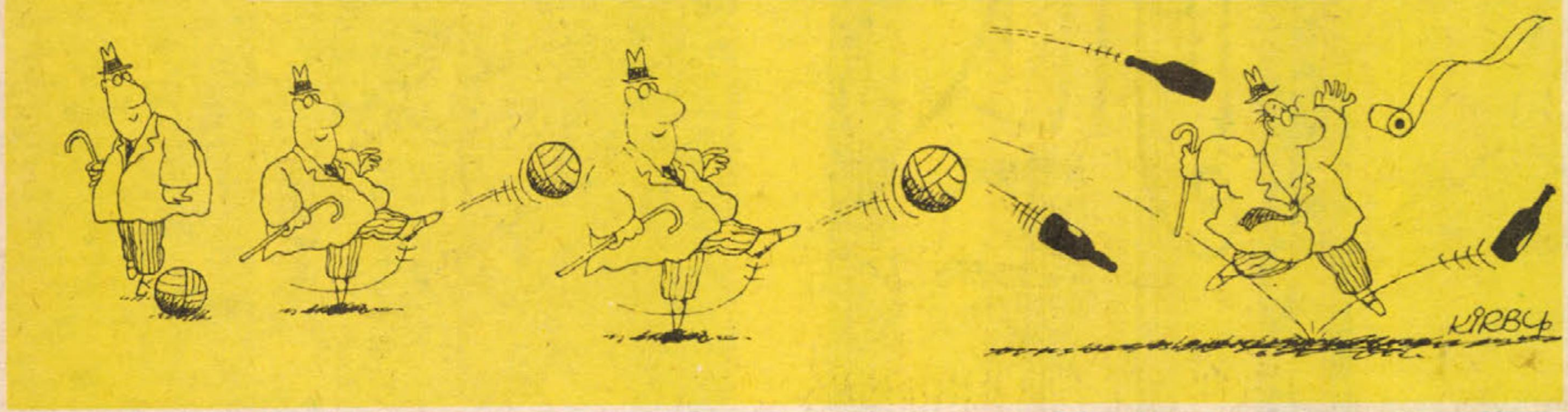

NYÁRI KISVENDÉGLŐ

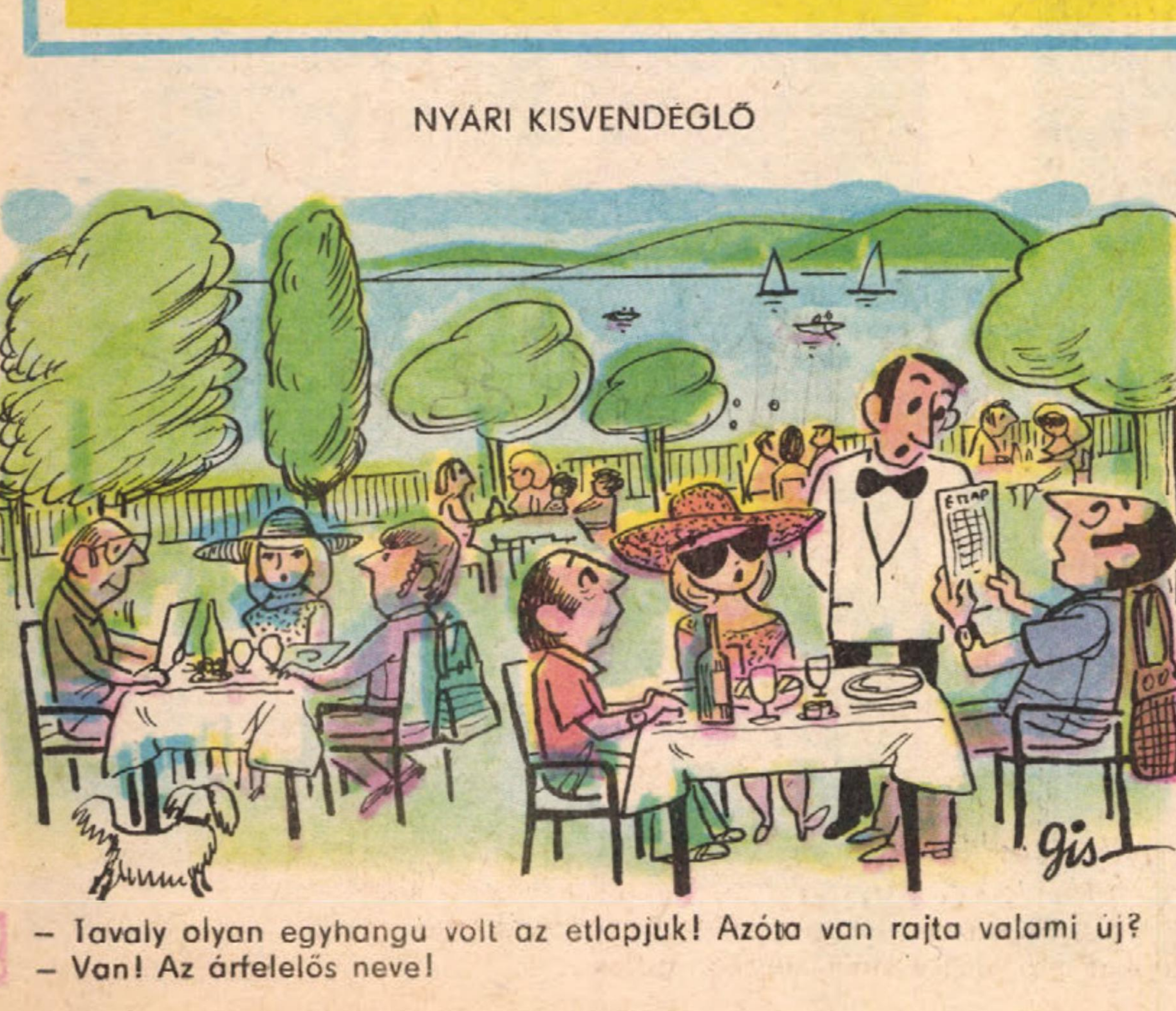

– Tavaly olyan egyhangu volt az etlapjuk! Azóta van rajta valami új?
– Van! Az árfelelős neve!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy énekesnő így szól a kolléganőjéhez:

— Ötvenezer dolláros biztosítást kötöttem a hangomra.

— Ne mondd! — feleli a kolléganő. — S mit vettél a pénzért?

*

— Mama, ma nincs kedvem iskolába menni...

— Miért nincs?

— Engem ott senki se szeret. Se a tanárok, se a srácok...

— Ne törődj vele, fiacskám, tedd be a tízórait a táskádba és indulj! Elvégre ötvenéves elmúltál és te vagy az iskola igazgatója!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

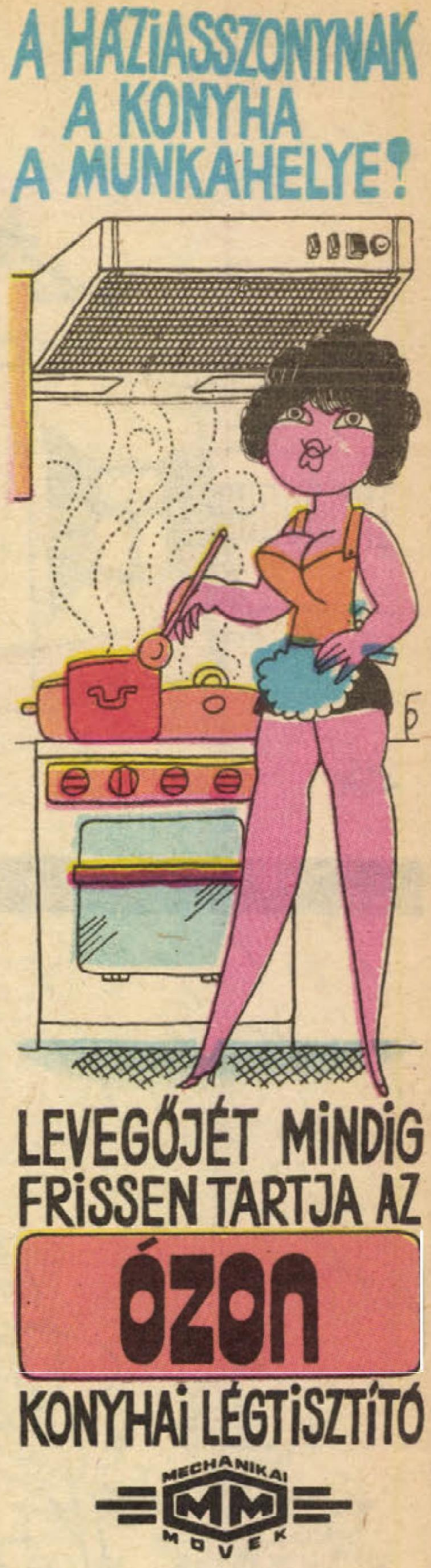
A HÁZIASSZONYNAK A KONYHA A MUNKAHELYE!
LEVEGŐJÉT MINDIG FRISSEN TARTJA AZ
ÓZON
KONYHAI LÉGTISZTÍTÓ
MECHANIKAI MM MŰVEK

NE ÜSSE MEG A GUTA!
AZ ULTRA-BIOKRÉM MINDEN NEHEZEN MOSHATÓ FOLTOT KIOLD!
EVM

NYUGODT LESZ AZ ÁLMA...

...HA NÁLUNK DOLGOZIK!

A BKV Metró Üzemigazgatósága

az 1976-ban induló észak-déli metróvonalhoz legfeljebb 35 éves, középiskolai végzettségű férfiak és nők jelentkezését várja háromhónapos

motorkocsi-segédvezetői tanfolyamára.

E munkakörből később lehetőség nyílik az átképzésre motorkocsi-vezetővé.
A törvényes munkaidő: havi 182 óra.
A motorkocsi-segédvezetői munkakörben évi 5000 Ft munkaköri pótlék.
Felveszünk továbbá 35 éves korig férfiakat és nőket

Különféle forgalmi munkakörökbe.

A törvényes munkaidő: havi 182, illetve 191 óra.
Bérezés és egyéb juttatások a kollektív szerződés szerint.
Dolgozóink és a családtagok a BKV menetrendszerű járataira érvényes, díjtalan utazási igazolványt kapnak.
Jelentkezés és részletes felvilágosítás
a BKV Metró Üzemigazgatóság felvételi irodáján:
Budapest XIV., Hungária körút 46., földszint 59.

BKV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

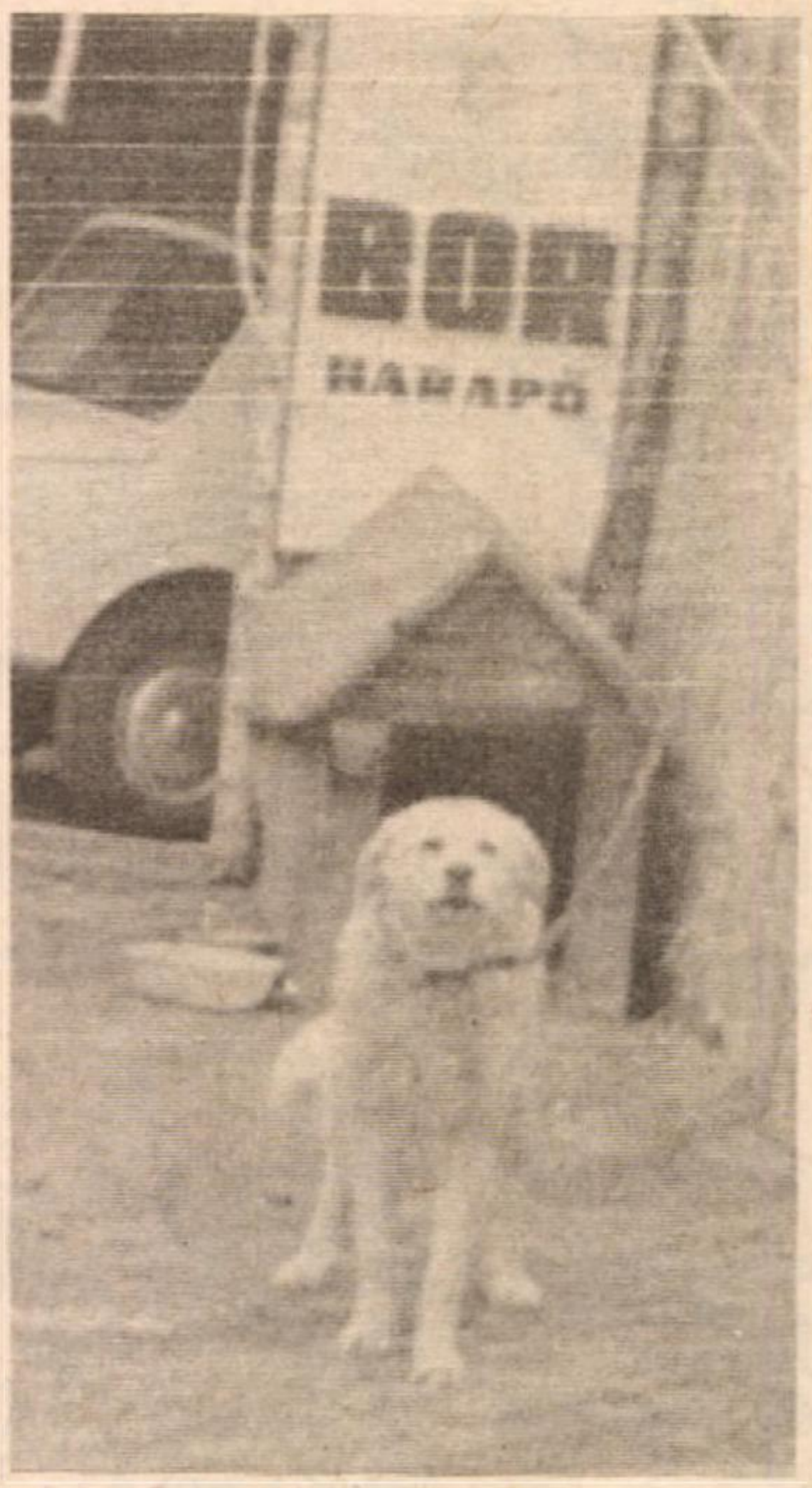

Vigyázat, borharapós kutya!

(Visegrádon fényképezte Fejszés Zoltán)

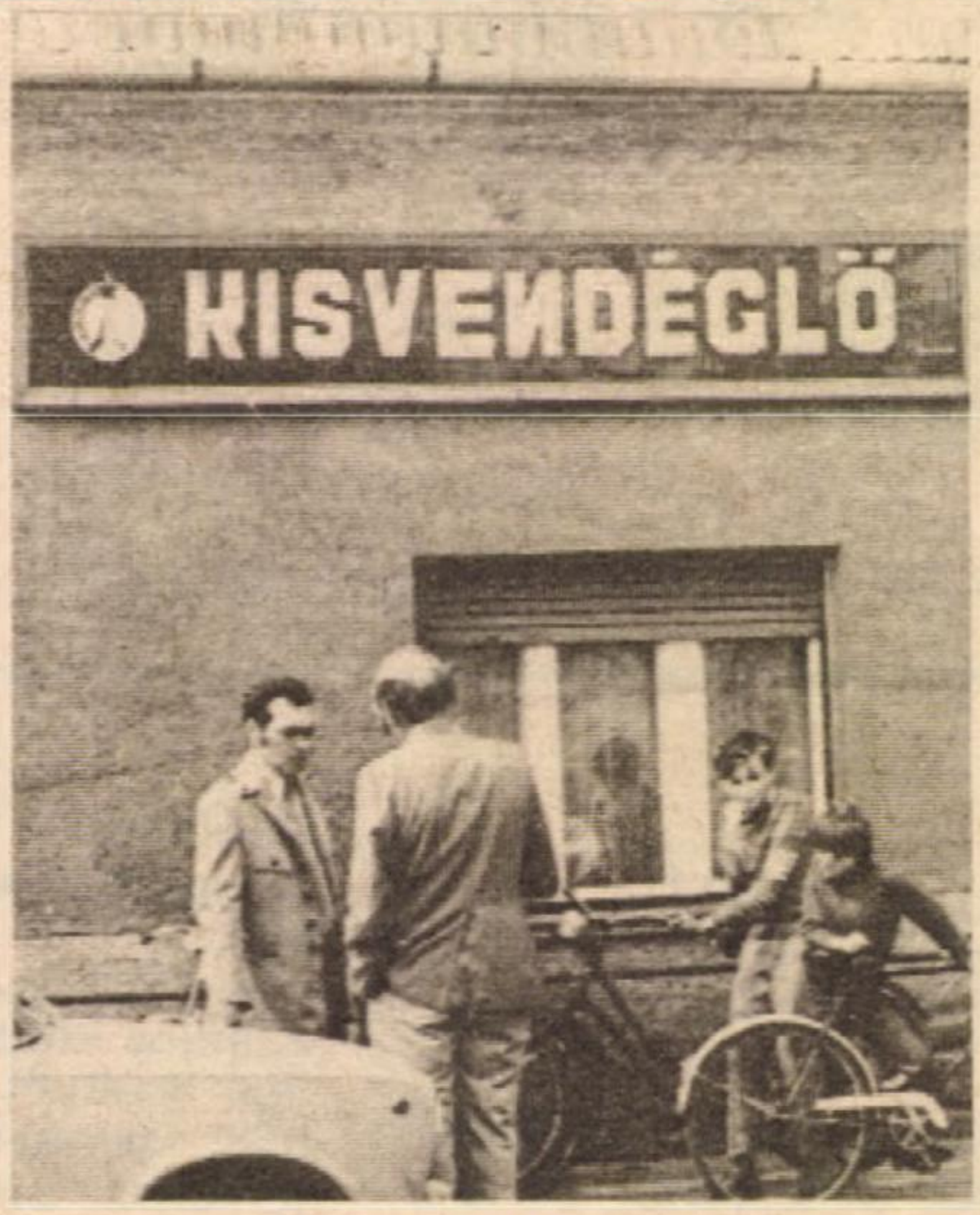

Ekkora N-betűt fordítva pingálni nem csekély bravúr!

(Jászboldogházán fotózta Nagy László, debreceni olvasónk)

Már háromezer kocát állítottak elő

Remélhető, hogy hamarosan a többi is rendőrkézre kerül!

(A Dunántúli Naplóból ollózta ifjabb Nyirádi Józsefné, pécsi olvasónk)

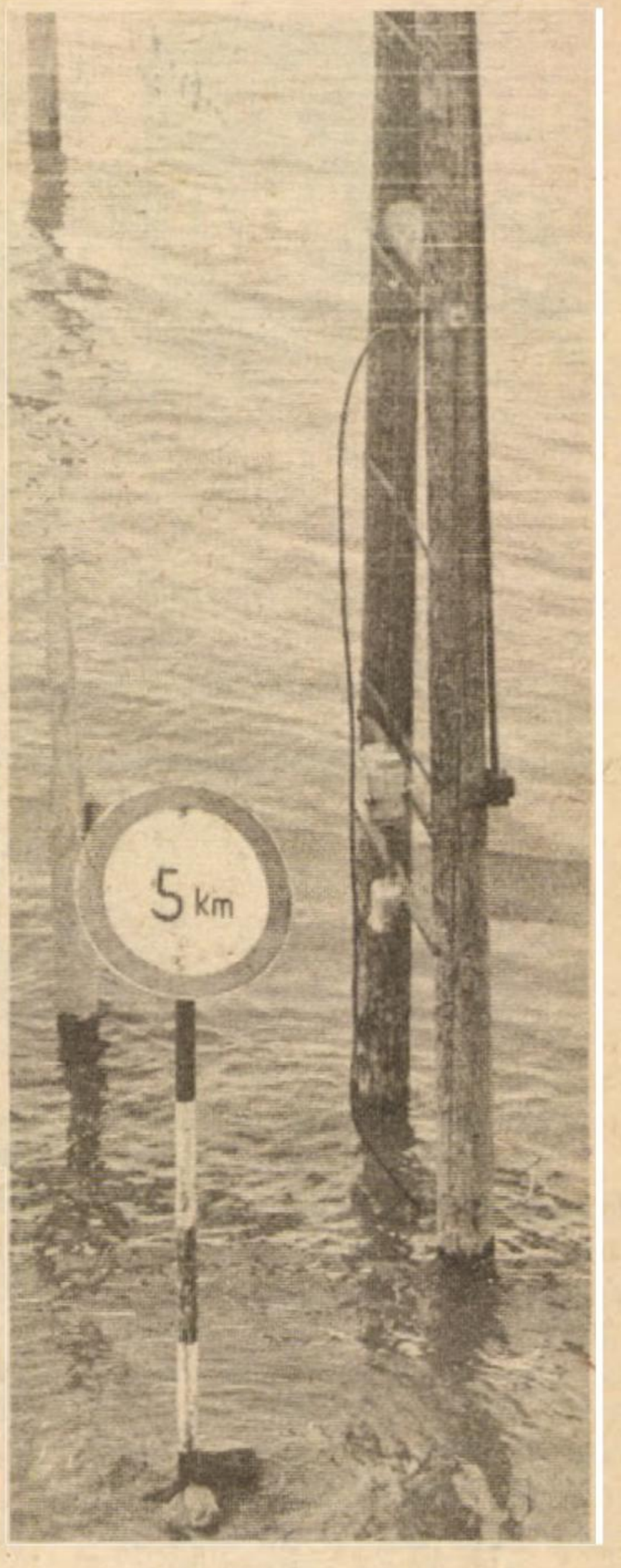

Motorcsónakok csak lépésben!

(Szegeden fotózta Csatorday Zoltán)

ERKÖLCSI ELÉGTÉTEL

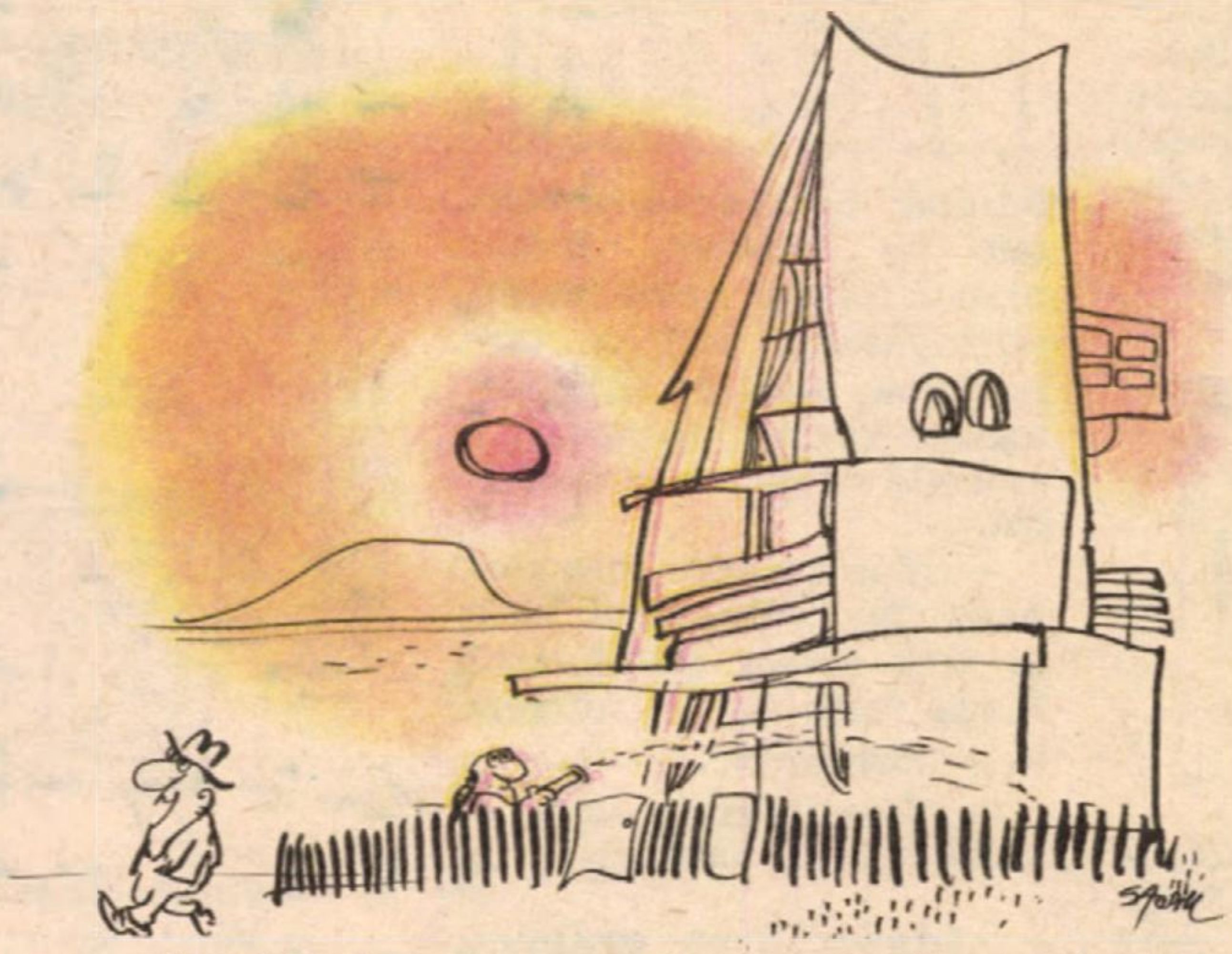

– Milyen jó, hogy én egész életemben elittam a keresetemet, most senki nem mondhatja rám, hogy harácsoló vagyok!

A GALL KAKAS

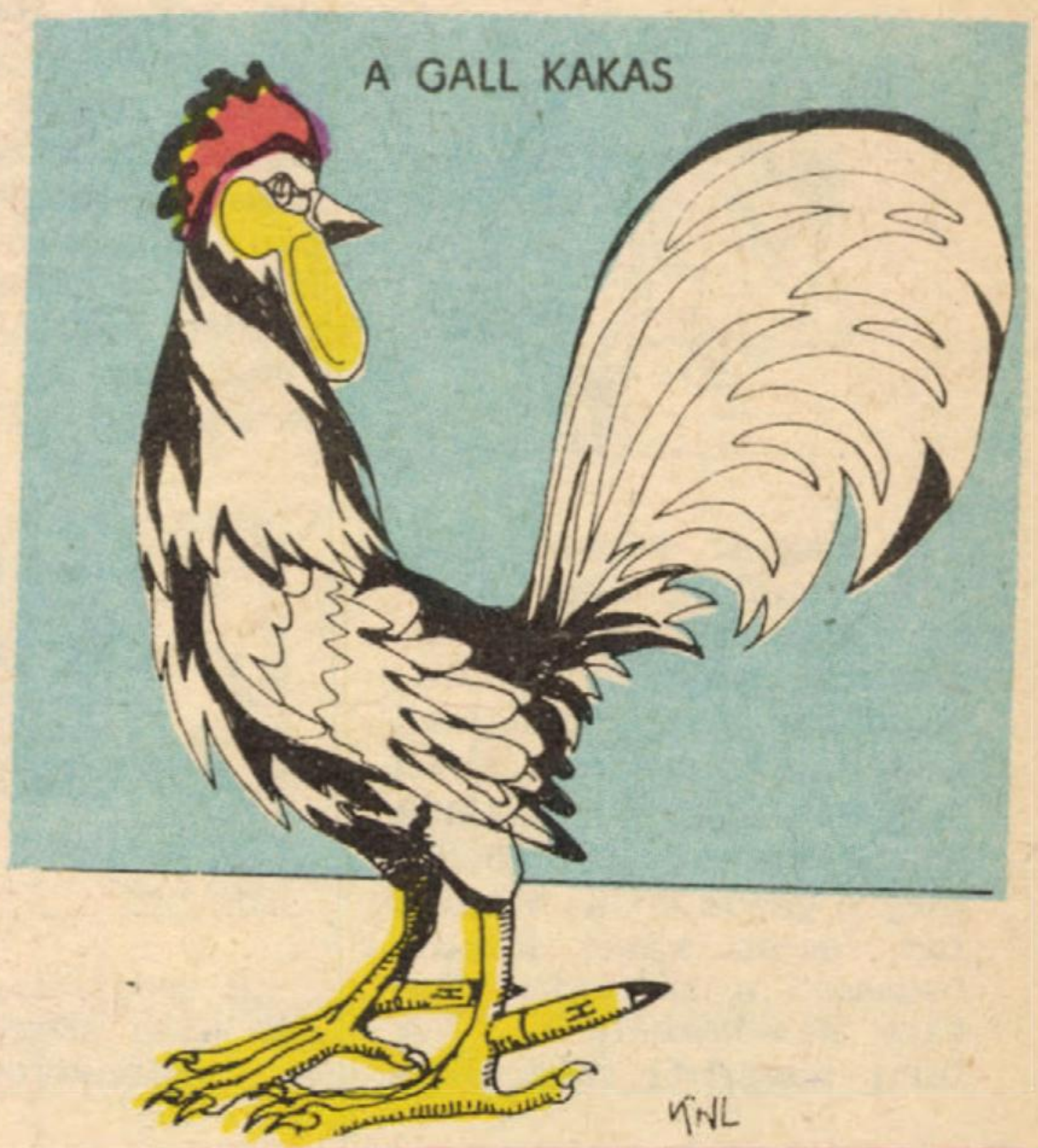

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hallottad, hogy Kovács megnősült? Vajon érdekből vagy szerelemből?
— Is-is.
— Ezt hogy érted?
— A kislányt érdekből vette el, a pénzt szerelemből.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

SZAKASZOS ÁTALAKÍTÁS

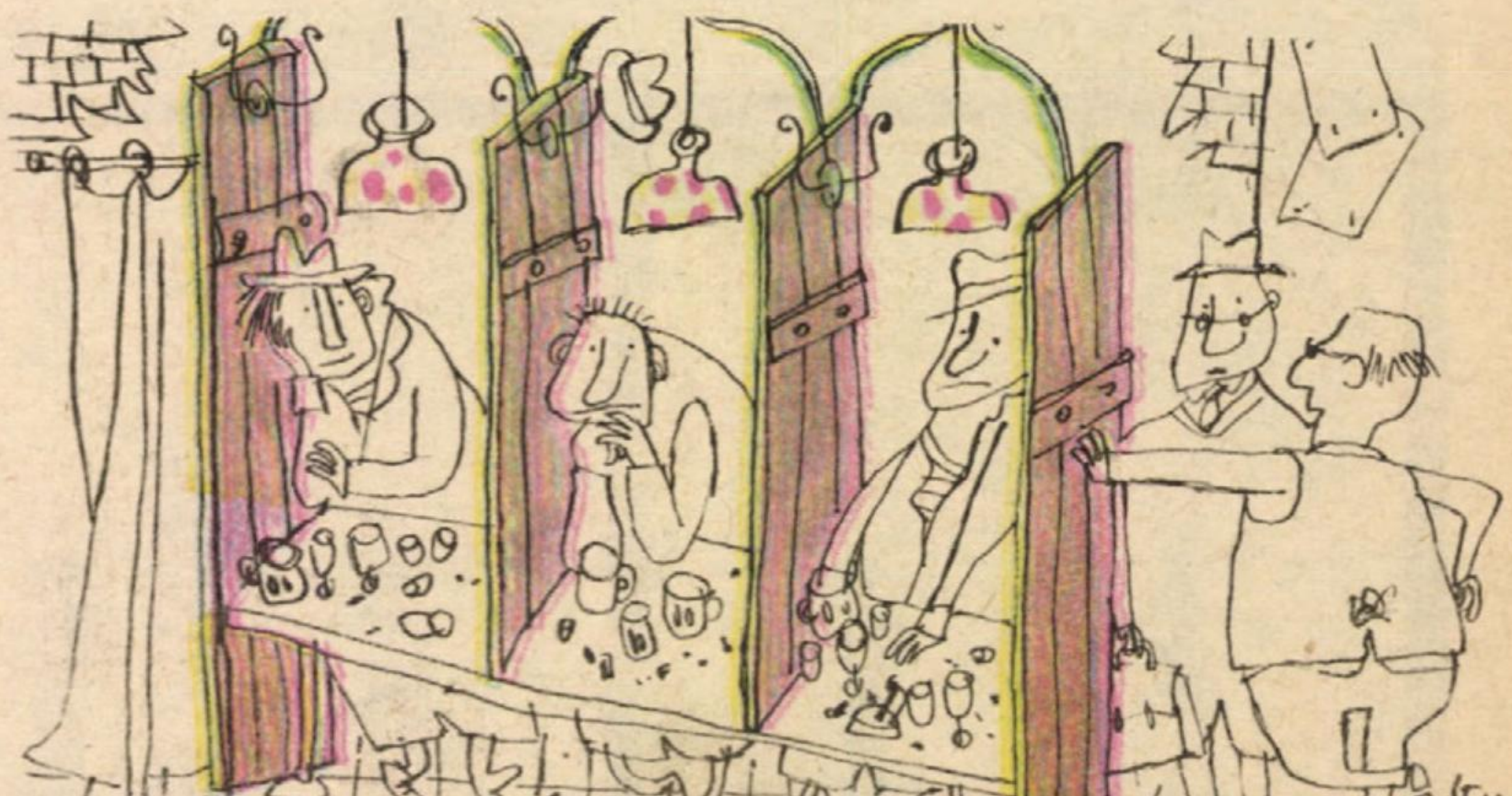

– A reprezentatív étterem csak decemberben nyílik meg itt, de az italokat már első osztályú árakon adjuk...

ÜGYINTÉZÉS

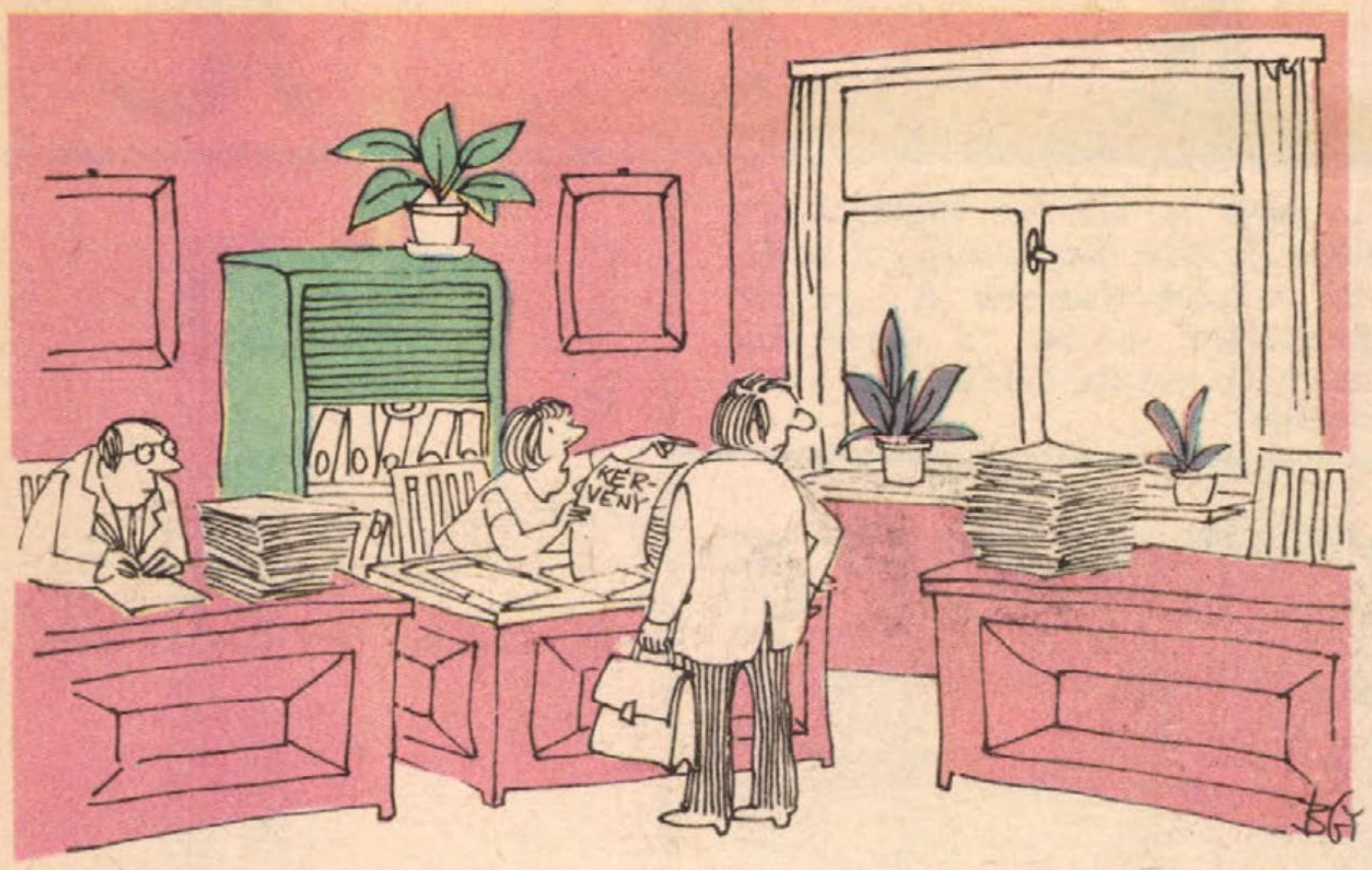

– Én csak egy kis láncszem vagyok, a következő láncszem pedig ma nem jött be...

SZEMREHÁNYÁS

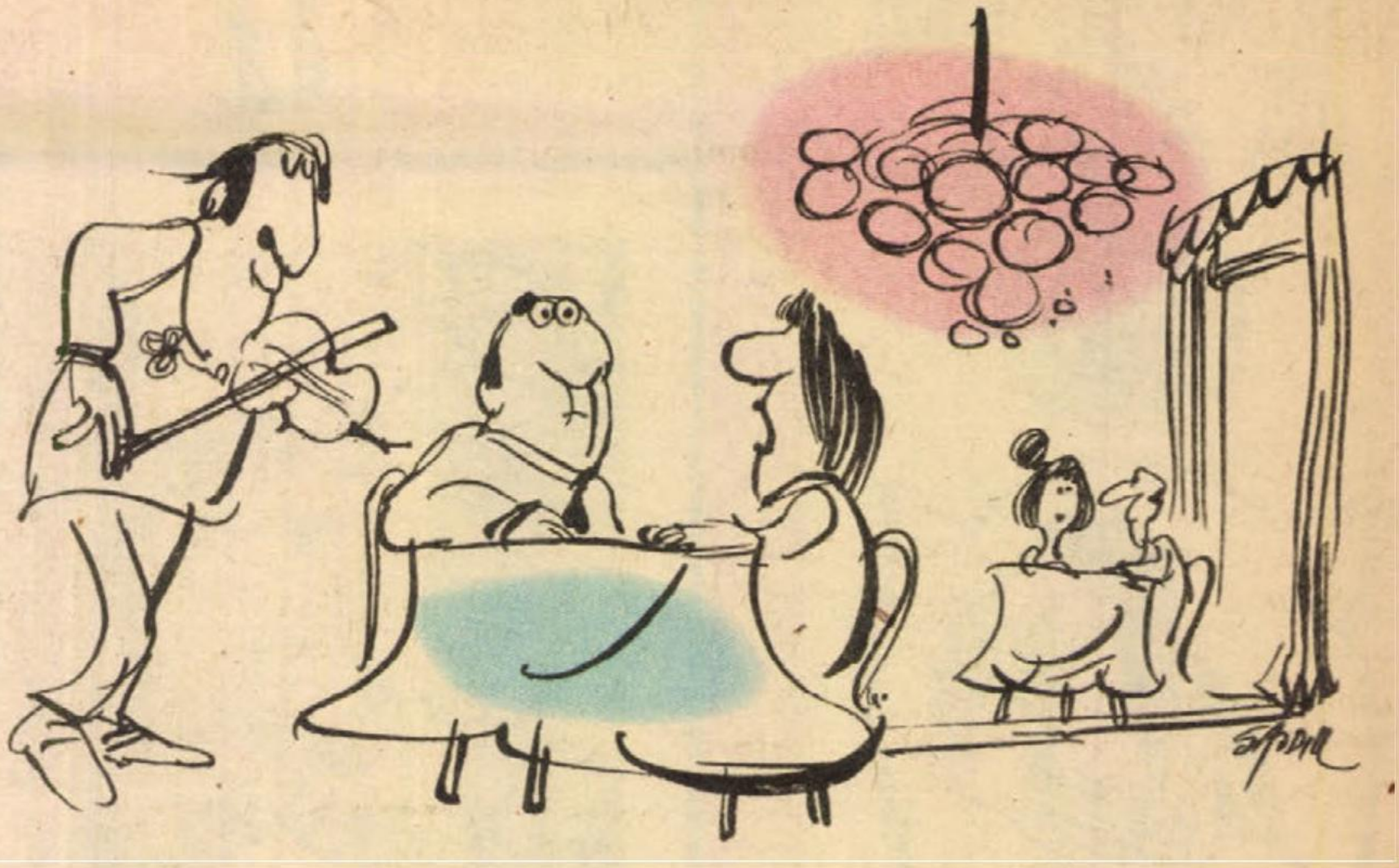

– Bezzeg, amikor még csak udvaroltál, akkor Yehudi Menuhinnal húzattad a nótámat!

Régi Históriák

Hatvany Lajos a bécsi Atlantis kávéházban hosszasan tárgyalt egy fiatalemberrel, aztán visszament a társaságához... „Mit tárgyaltál ilyen sokáig" — kérdezte tőle Reinitz Béla... „Kérlek, ez egy nagyon ötletes, fiatal osztrák zsurnaliszta, aki meg akarja írni az életrajzom. Azt ígéri, halhatatlanná tesz vele, de előbb adjak neki valami pénzt, hogy ne haljon éhen, mialatt írja."

A magyar kabaré megteremtője, Nagy Endre, ideges hangulatban kavargatta feketéjét az Abbáziában, majd hangosan rászólt a pincérre: „Ilyen langyos löttyöt tálalnak itt az ember elé? Mondja meg a gazdájának, ha nem tud rendes kávét főzetni, hozasson a szemközti Kovács kávéházból!" ... A tulaj messziről meghallotta, és sértődve odalépett: „Miért nem fárad át személyesen művész úr, ha annyira szereti a Kovácsék kávéját?"

— „Mert ma nem vagyok ahhoz alkalmasan öltözve!" — felelte Nagy Endre.

*

Az egykori Hacsek és Sajó — vagyis Herceg Jenő és Komlós Vilmos, mindketten lelkes hívei voltak Uray Tivadar művészetének, s egy alkalommal együtt nézték meg annak egyik ragyogó alakítását a Magyar Színházban. Az első szünetben Herceg a noteszkönyvéből kitépett lapra néhány rajongó sort írt, s beküldötte Uraynak az öltözőbe.

„E csodálatos első felvonás után szégyenlem, hogy a telefonkönyvben mint színművész szerepelek. Őszinte híve: Herceg Jenő".

A következő szünetben Komlós küldött egy noteszlap levélkét Uraynak. „A még pompásabb második felvonás után én is szégyenlem, hogy Herceg Jenő mint színművész szerepel a telefonkönyvben. Őszinte híve: Komlós Vilmos.

*

Ralph Benatzky, a számtalan örökszép bécsi dal szerzője, fiatal korában írt egy szimfóniát, amelyet

feltűnő balsikerrel mutattak be vidéken. Bukás után a szerző heves szemrehányásokat tett a karnagynak, mert az saját felfogása szerint dirigált, s szerinte ez okozta a kudarcot.

— Már engedje meg karnagy úr, végeredményben ki írta ezt a szimfóniát? Maga vagy én? — kérdezte a zeneszerző.

— Hála isten maga! — válaszolta a karnagy.

(Andor Leon gyűjtése)

ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT

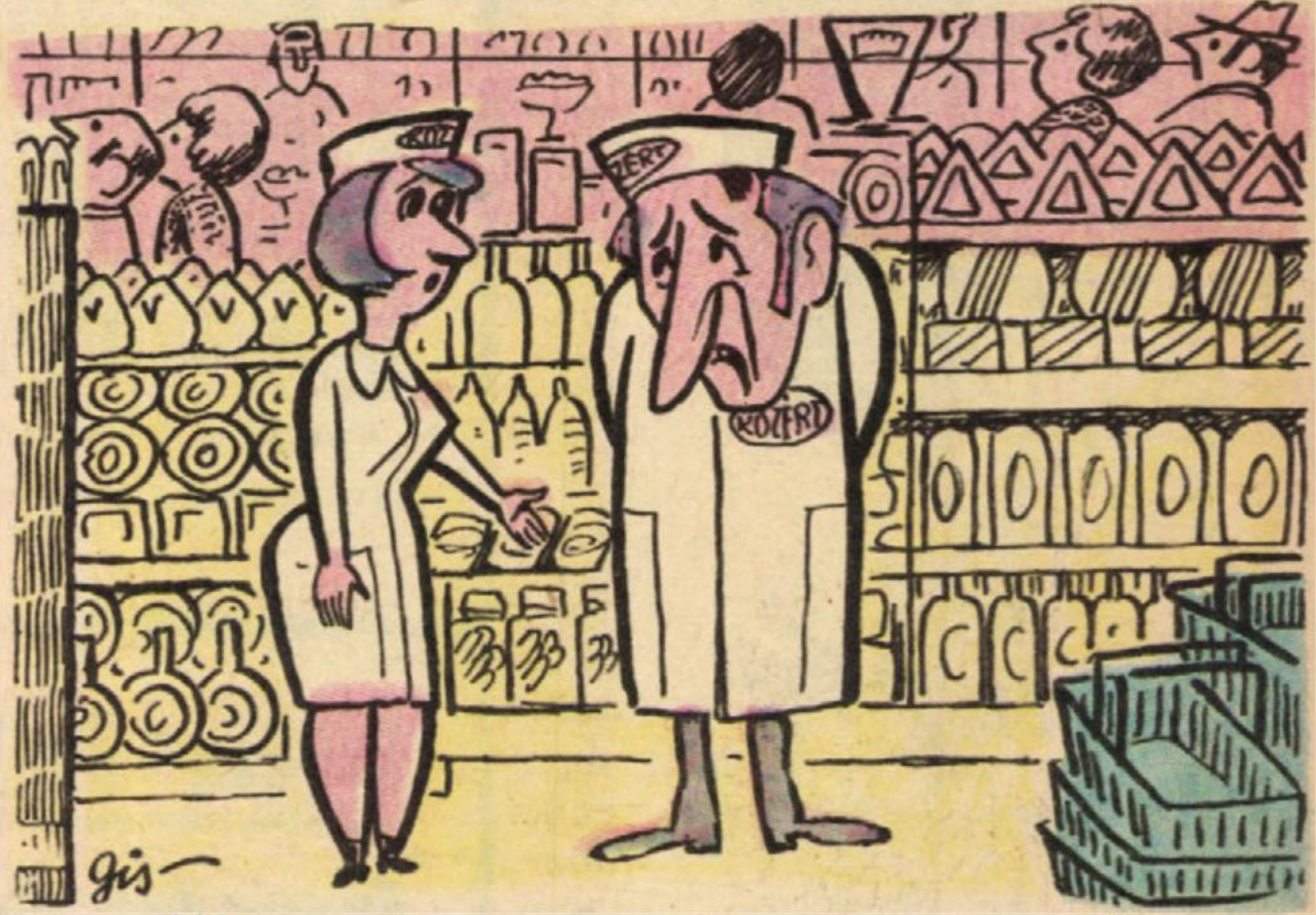

– Hónapok óta nincs egy kis sikerélményem! Egyetlen vevőt sem kaptam rajta, hogy lopott!

TALÁLÓ VÁLASZ

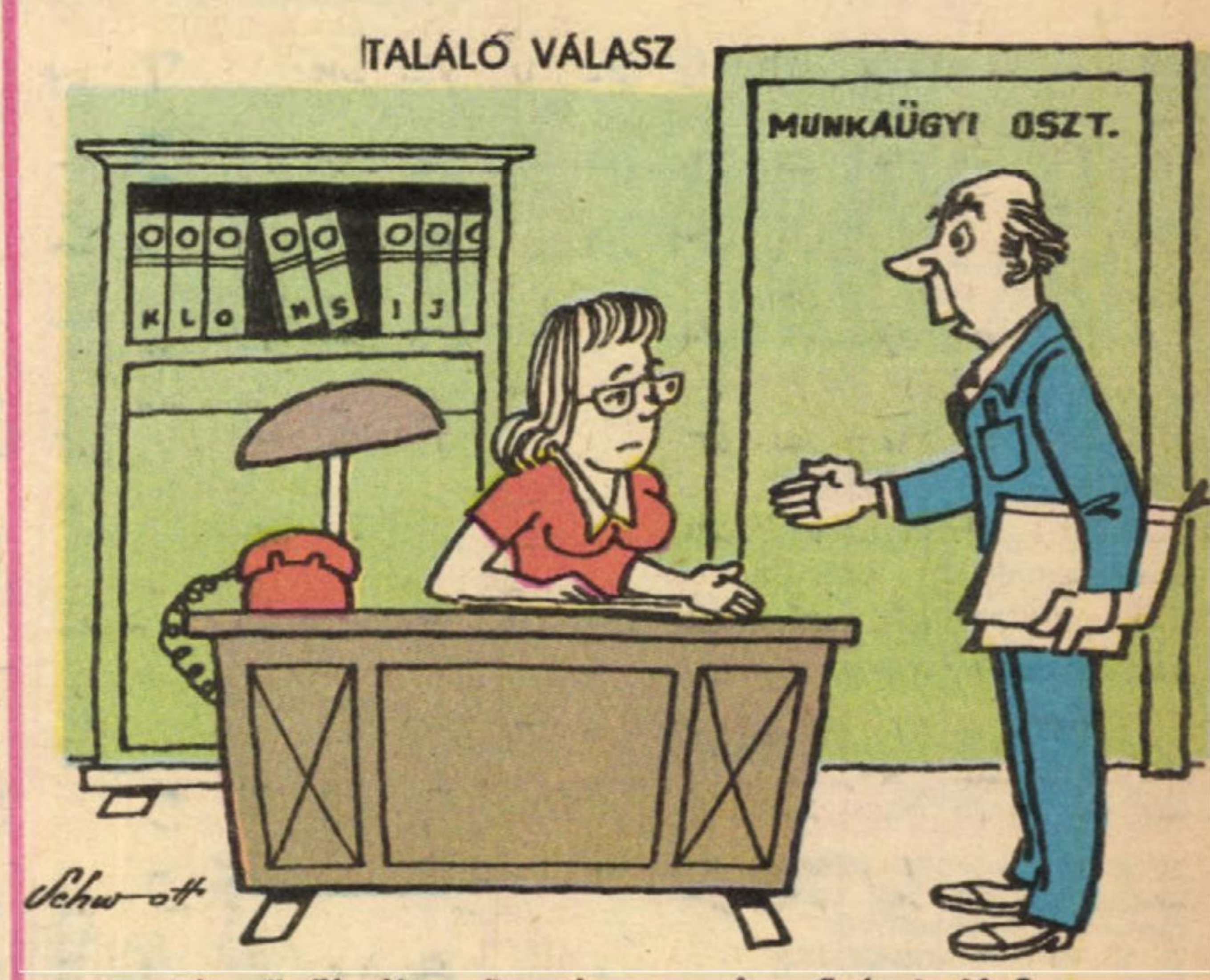

– Van önöknél az üzemben munkaerővándorlás?
– Vándorlás az van, csak munkaerő nincs.

ÁDÁM és ÉVA

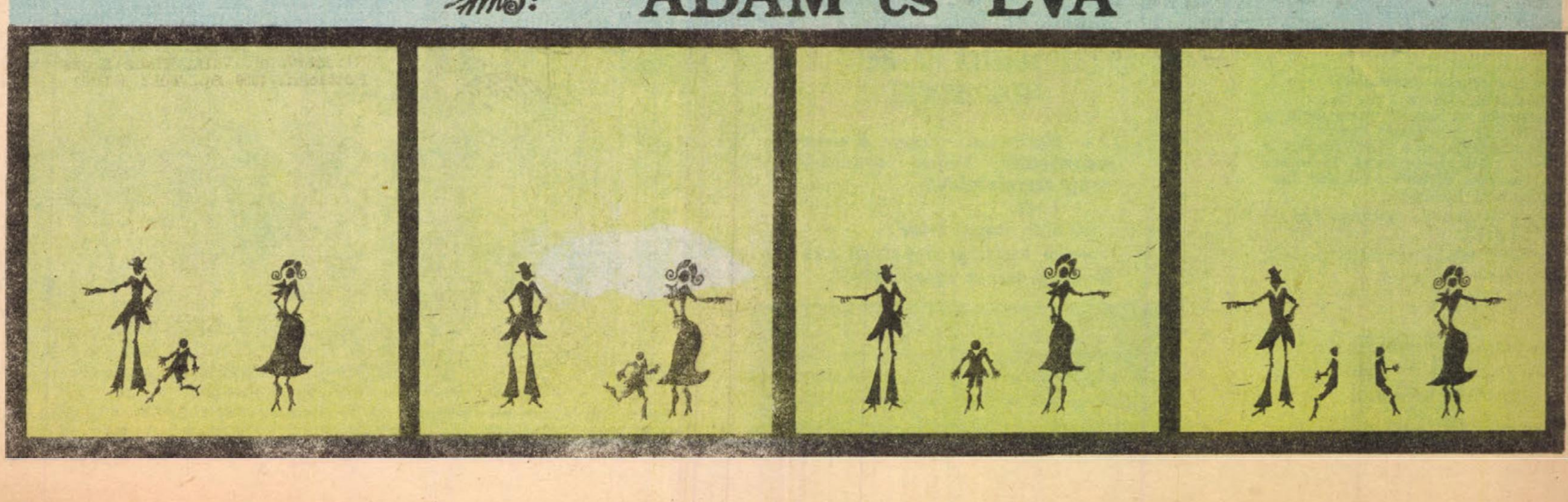

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

CSUPA JÓ EMBER

A Wiesbadener Kurier című nyugatnémet lapban a következő, nagyformátumú hirdetés jelent meg: „A vasárnap esti tv-krimiben többízben azt állították, hogy a fényképezésnél használt előhívó ciánkálit tartalmaz. Tegnap reggel óta üzletünk előhívóforgalma drámai módon megnövekedett. Ezért felhívjuk kedves vevőink figyelmét, hogy az előhívót csak előhívásra lehet használni, miután a kereskedelemben használt és forgalmazott előhívó ciánkálit NEM TARTALMAZ. Egyébként mindig kedves vevőink rendelkezésére állunk; Tauber Film- és Fotószaküzlet, Kirchgasse 20."

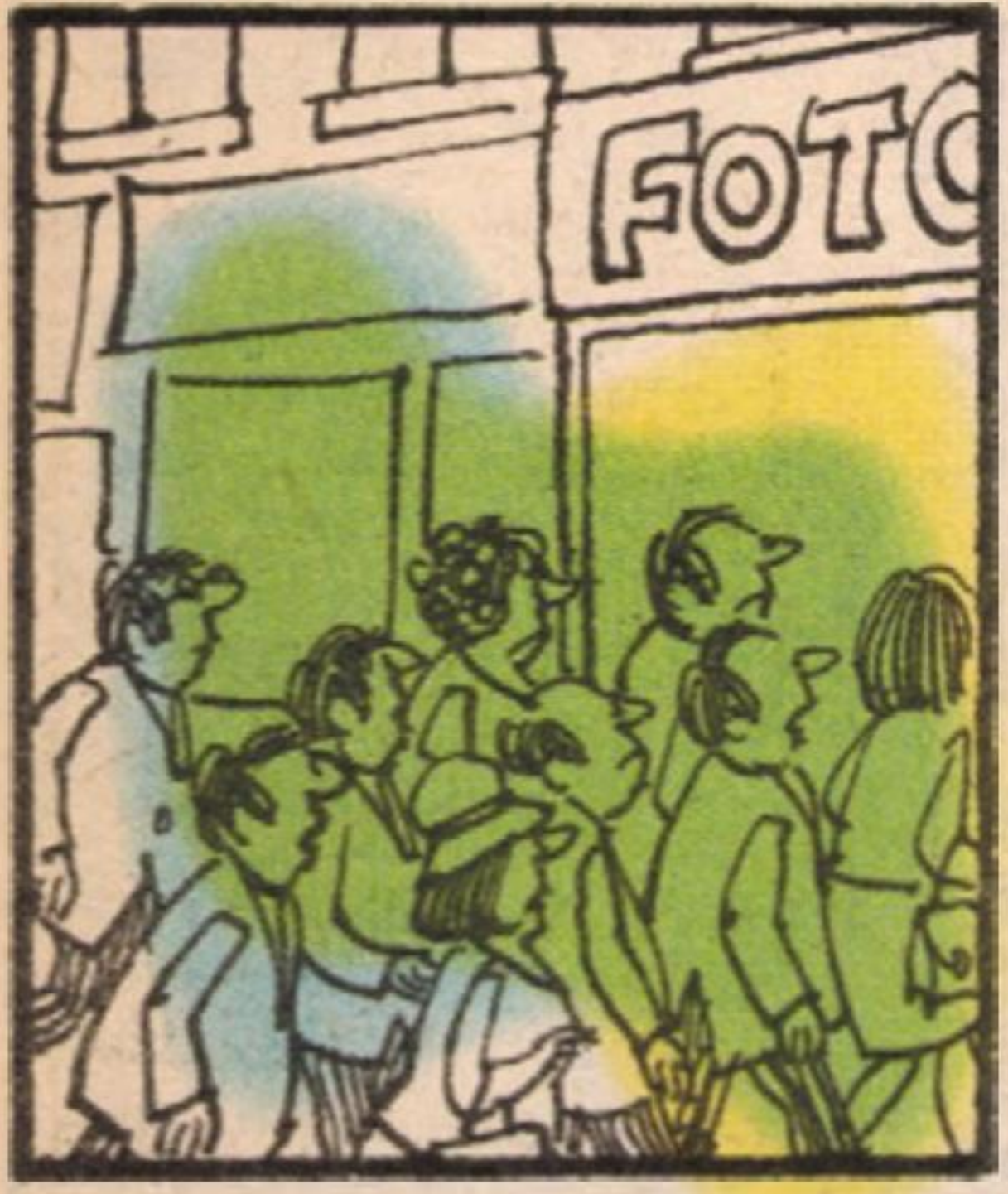

KUFÁROK A KAPUBAN

Szent év van a Vatikánban. Mint ilyenkor szokásos, feltörték az úgynevezett Szent Kaput, amely a Szent Péter székesegyház egyik jobb oldali hajóját a Vatikán belsejével köti össze. Legutóbb 1950-ben nyitották ki, majd az ünnepségek befejeztével falazták be újra ezt a kapubejáratot. A kőművesek különleges téglákkal dolgoztak, amelyeken az akkori pápa, XII. Pius címere volt látható. A 2800 különleges téglát a Vatikán egyik raktárhelyiségében helyezték el, de már néhány hét után rájöttek, hogy — nyilván az őrség tagjainak közreműködésével — jó néhány darab eltűnt a téglák közül. A pápa ekkor külön üzenetben figyelmeztette a római kereskedőket, hogy tartózkodjanak a Szent évvel kapcsolatos üzérkedéstől. A felhívásnak nem sok eredménye lett. Először a híres nyugatnémet Rosenthal konszern kaparintott meg egy eredeti Szent Kapu-téglát, s arról tízezerszámra készítette és árulta a kerámia-másolatokat. Rosenthalékban még volt annyi tisztesség, hogy a kerámiatéglákon feltüntették: csak másolatról van szó. Néhány hete azonban olyan égetett téglák kerültek forgalomba, amelyek tökéletes másai a Szent Kapu tégláinak. Ezeket a Rómába özönlő zarándokoknak téglánként 80 dolláros „árfolyamon" adják el. A római lapok szerint eddig körülbelül tizenötezer tégla talált vevőre.

A római Europeo kommentárja: „Nem gondoltuk, hogy amikor a Szent Kaput kinyitják, először a kufárok fognak átsétálni rajta."

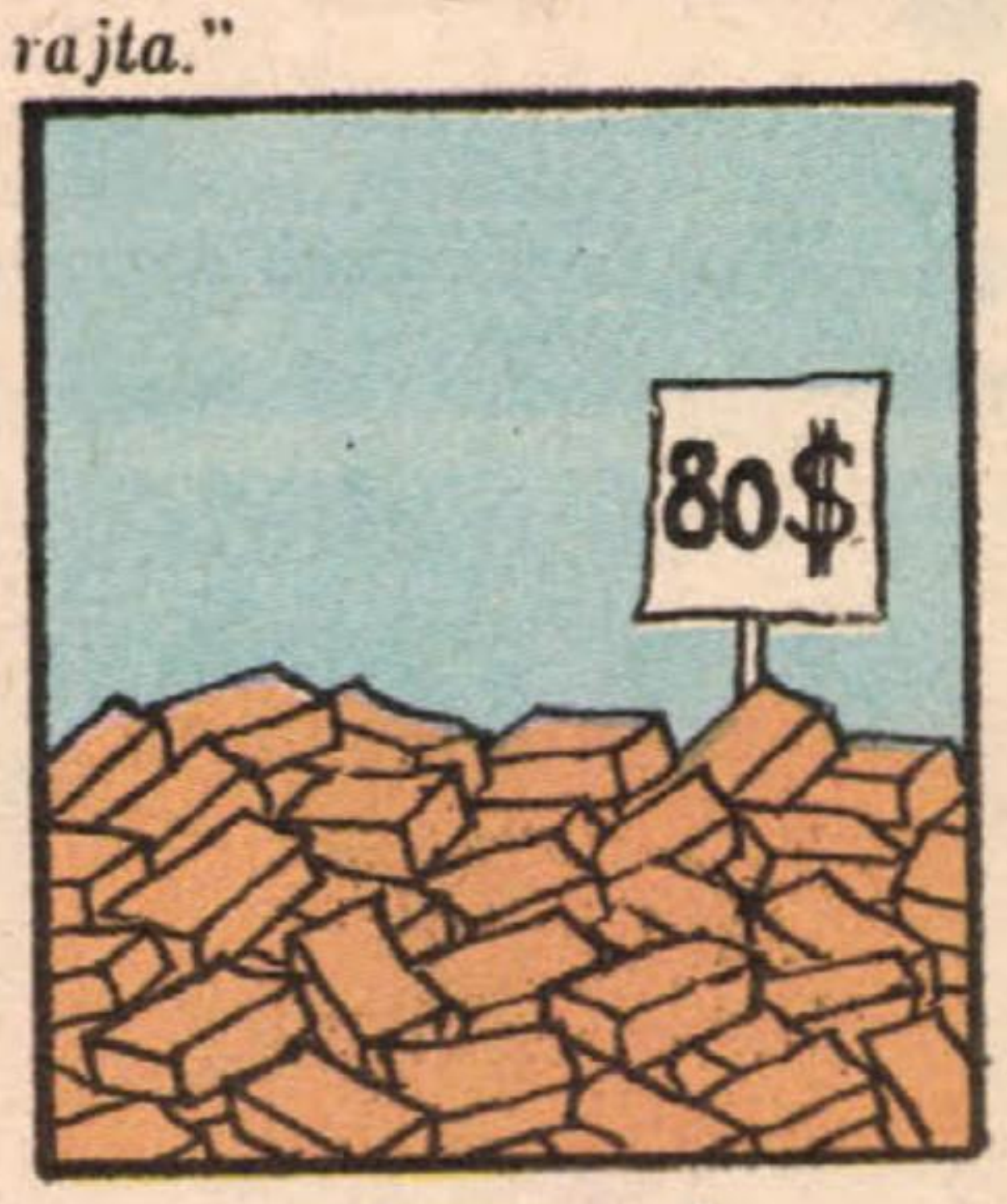

ZABAHAJÓ

Nyugat-Európában még tart a gazdasági krízis — de persze nem mindenki számára. Most tért vissza négynapos útjáról az egyik francia hajótársaság Mermoz nevű luxusgőzöse. A hajón 470 vendég töltött el egy „hosszú víkendet". A legolcsóbb jegy 1200 dollárba került. A vendégeknek azonban nemcsak a pénztárcájuk volt vastag, ők maguk is többnyire duzzadtak voltak. A francia sajtó a közelmúlt évad egyik sikeres filmjére „A nagy zabálás"-ra célozva, a Mermozt „zabáló hajónak" keresztelte el. Az egész útnak ugyanis — amelyet a leghíresebb francia mesterszakácskönyv írója szervezett — csak egyetlen célja volt: az, hogy a vendégek a napi 300 dollárjukért teletömjék magukat. Erre a célra Franciaország legjobb szakácsait vették igénybe. Az este 9 órakor felszolgált vacsorák 19 fogásból álltak. A négynapos út alatt a vendégek a vacsorán kívül 1800 palack márkás pezsgőt, négyezer üveg bort, 130 kiló kaviárt, 200 kiló libamájat, 25 ezer különböző krémmel töltött süteményt faltak fel.

A hajót a négynapos körút végeztével Marseille kikötőjében hat mentőautó várta.

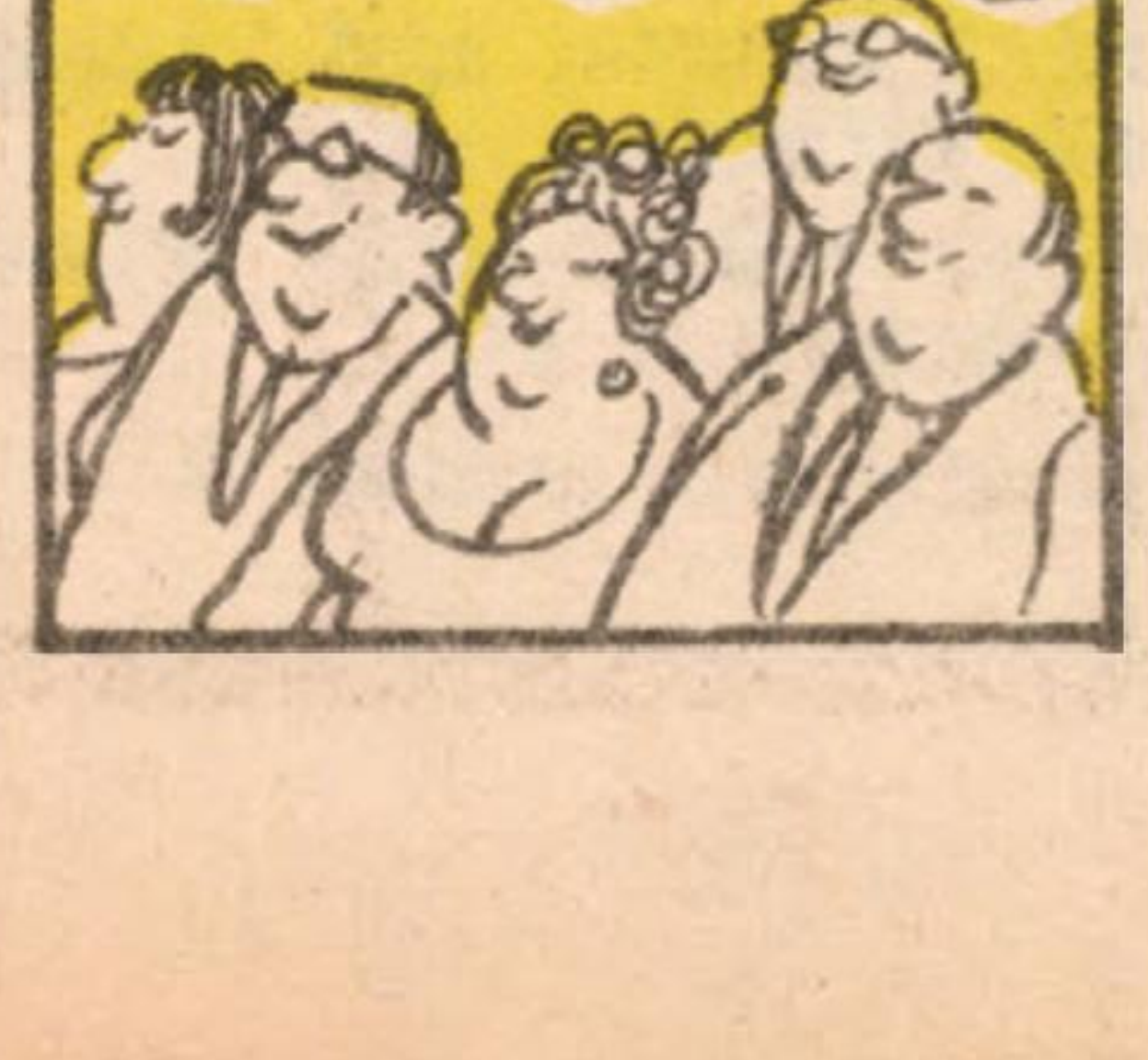

LAKÓTELEPEN

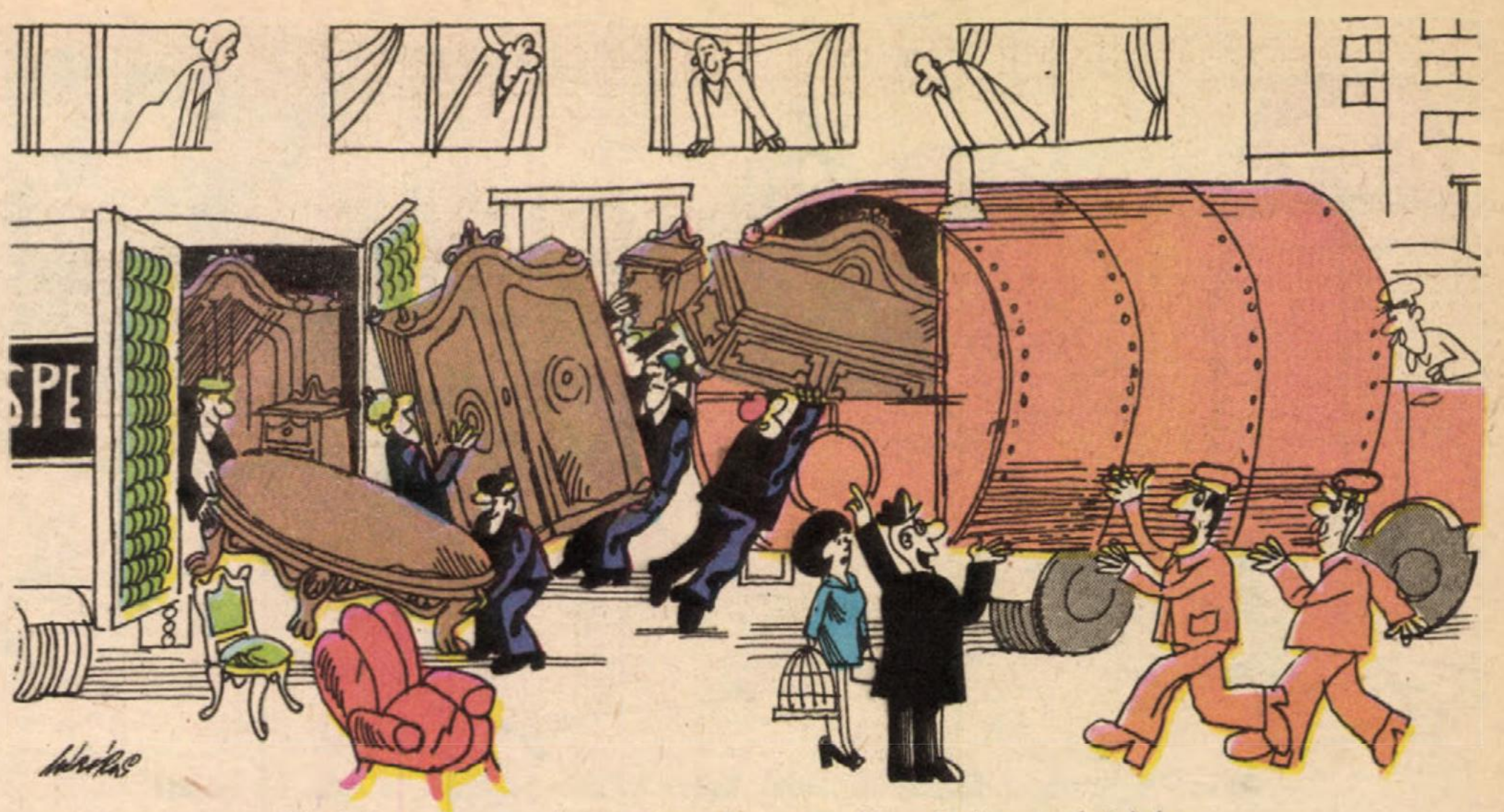

— Elnézést uraim, de ezek már nem férnek be a lakásba...

ELSŐSEGÉLY

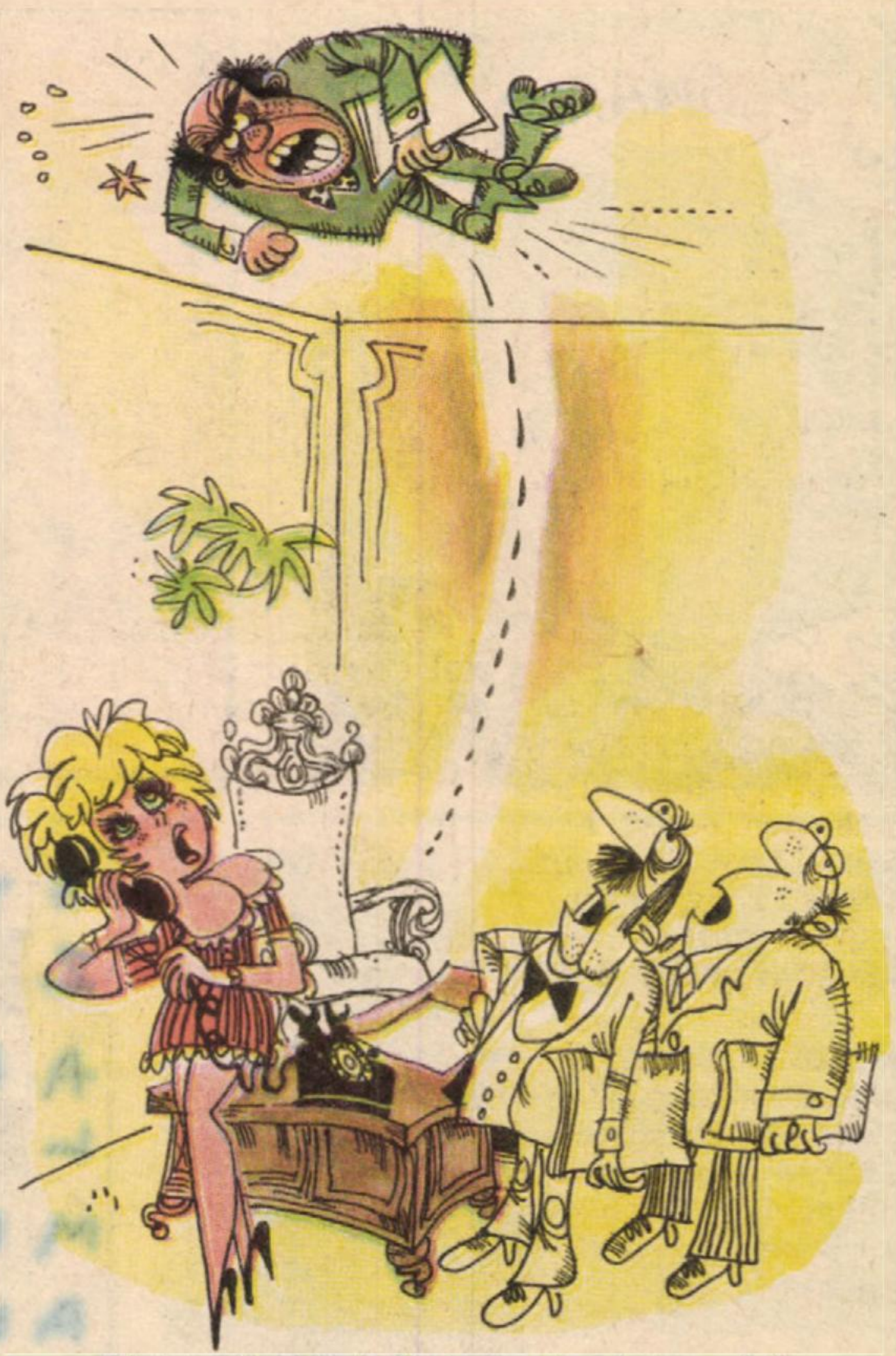

— Halló, tűzoltóság? Az igazgatónk a plafonon van a méregtől, le kellene hozni onnan...

MADÁRNYELV

Magyar madár a feketerigó,
én úgy érzem, hogy magyarul beszél,
őserdei ősmagyarok ősnyelvén.
Ő még mindig az őserdőben él,
ebben a fő, világvárosban is,
de érti már ennek magyar nyelvét is,
egész jól tudja már a kis hamis;
szavát személy és teherforgalom,
busz, kamion sem némíthatja el;
ma reggel egy ép, kerek mondatát
fülem dobjával tisztán fogtam el;
érvényesült abban minden betű,
minden magyar hang, a magyar ábécé;
a ház aknája felett ülve mondta,
hogy „folyik a vécé!..."
Folyik biz az, mert öreg ez a hajlék,
benne minden szer olyan ősöreg,
hogy szerelő nem, csak a bontó munkás
bontócsákánya javíthatja meg.

Erdélyi József

NAGYVÁROSI ROMANTIKA

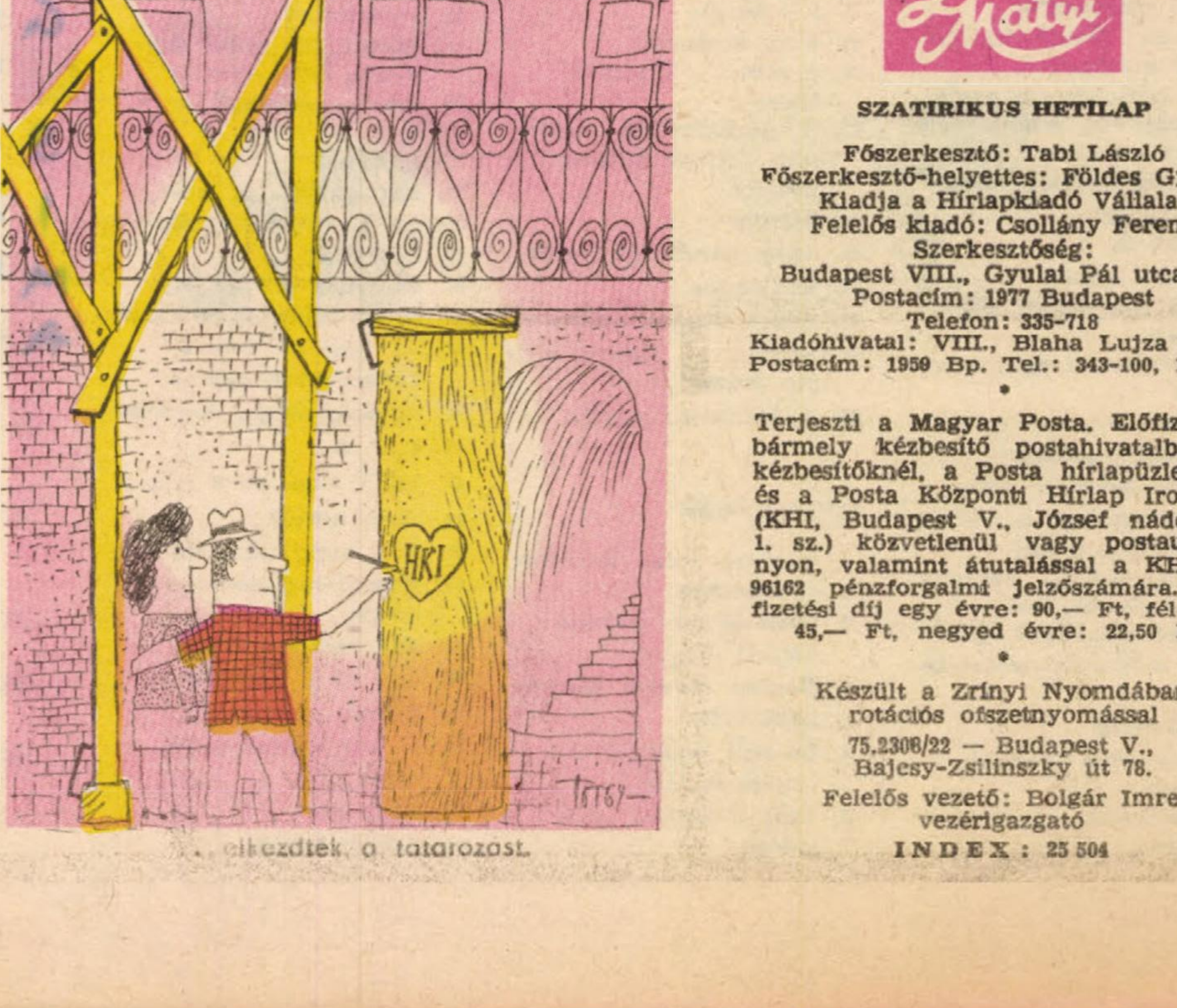

... elkezdték a tatarozást.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodában (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
75.2306/22 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 504

AGGÓDÓ KISLÁNY

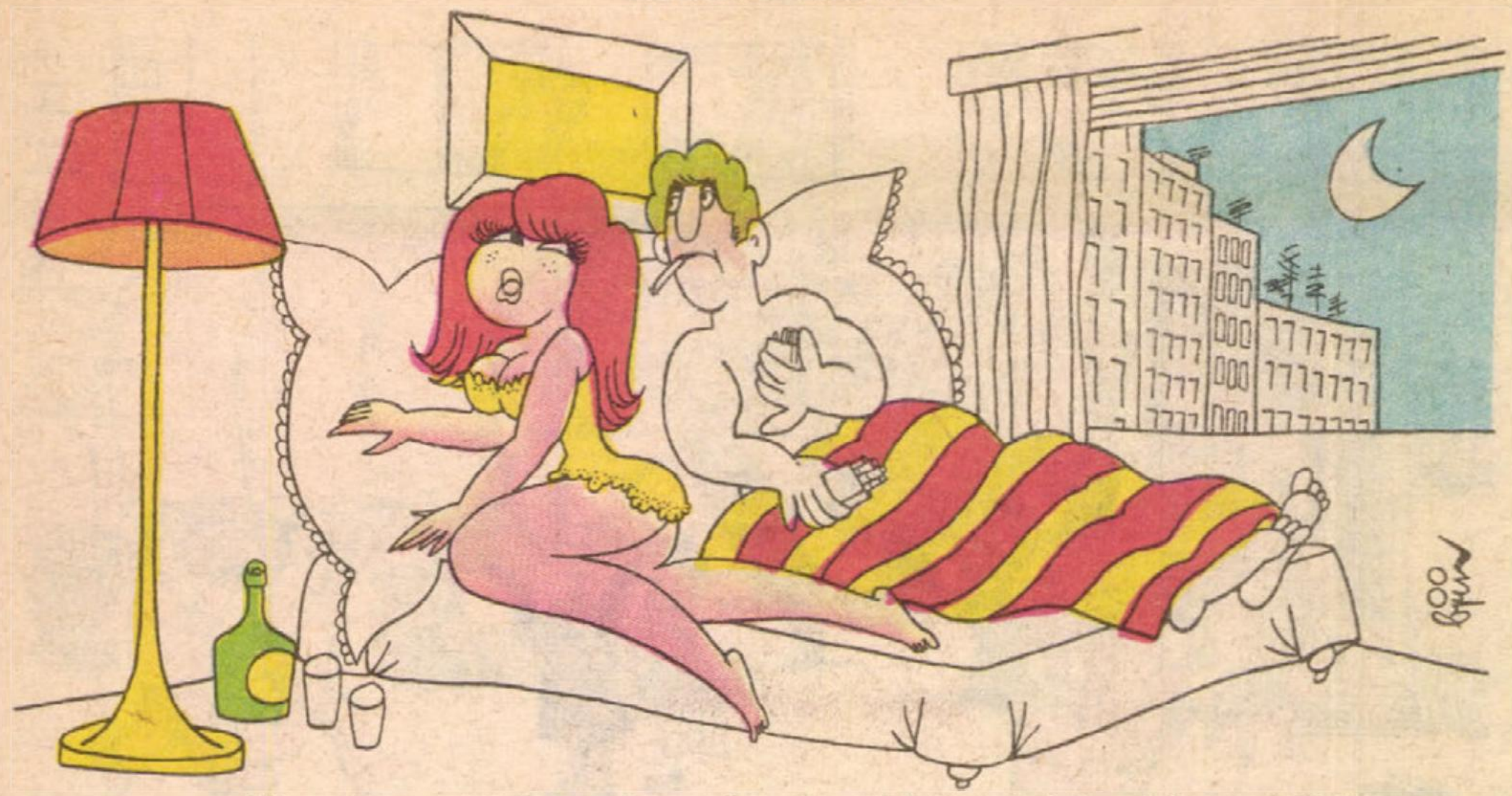

– Akkor is szeretni fogsz, ha nem tudsz többé parkolni a házunk előtt?

SEGÍTŐKÉSZSÉG

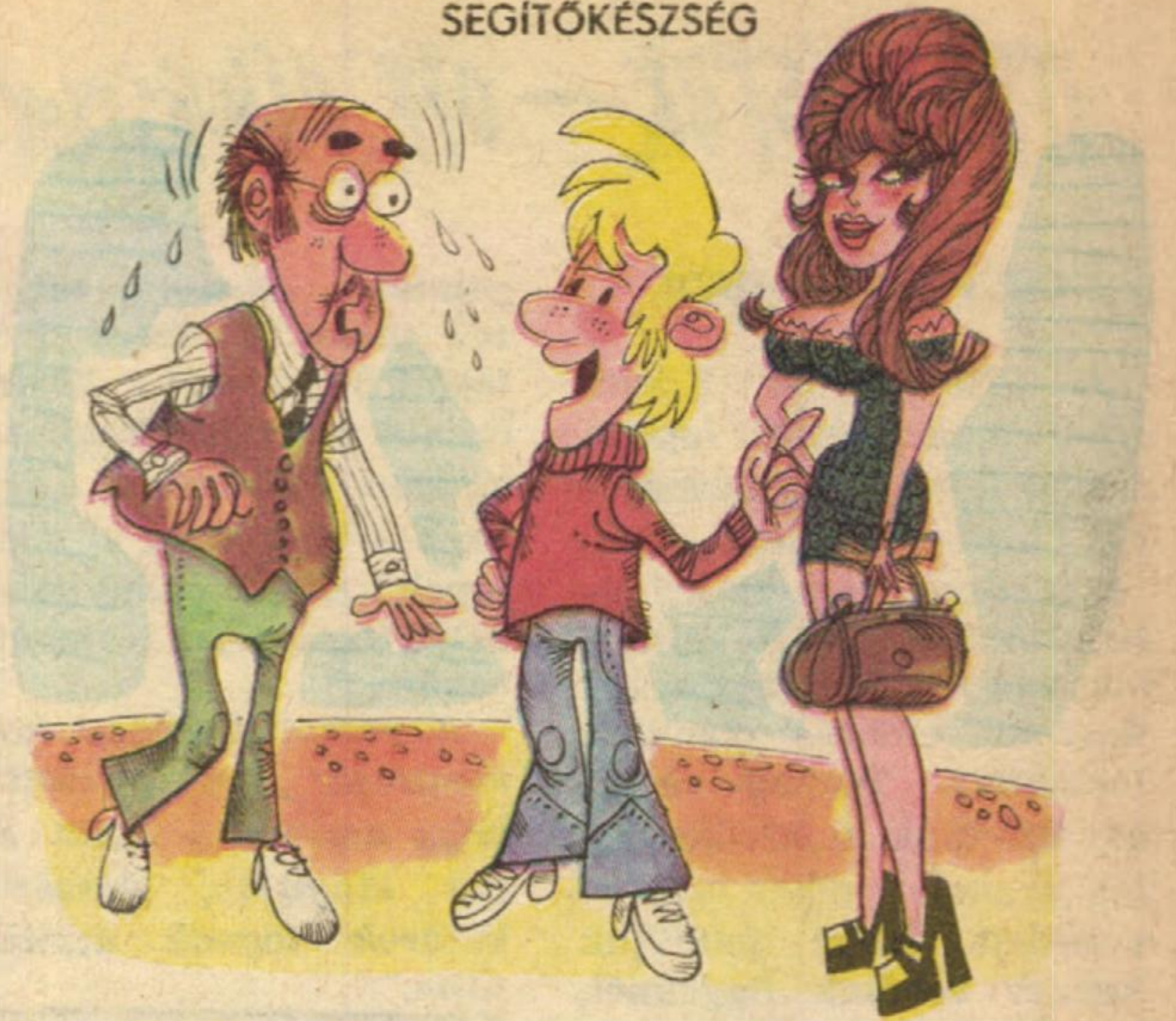

– Szexuális felvilágosítást akarsz tartani nekem, papa, hát hoztam egy demonstrátort . . .

RENDKÍVÜLI IDŐJÁRÁS

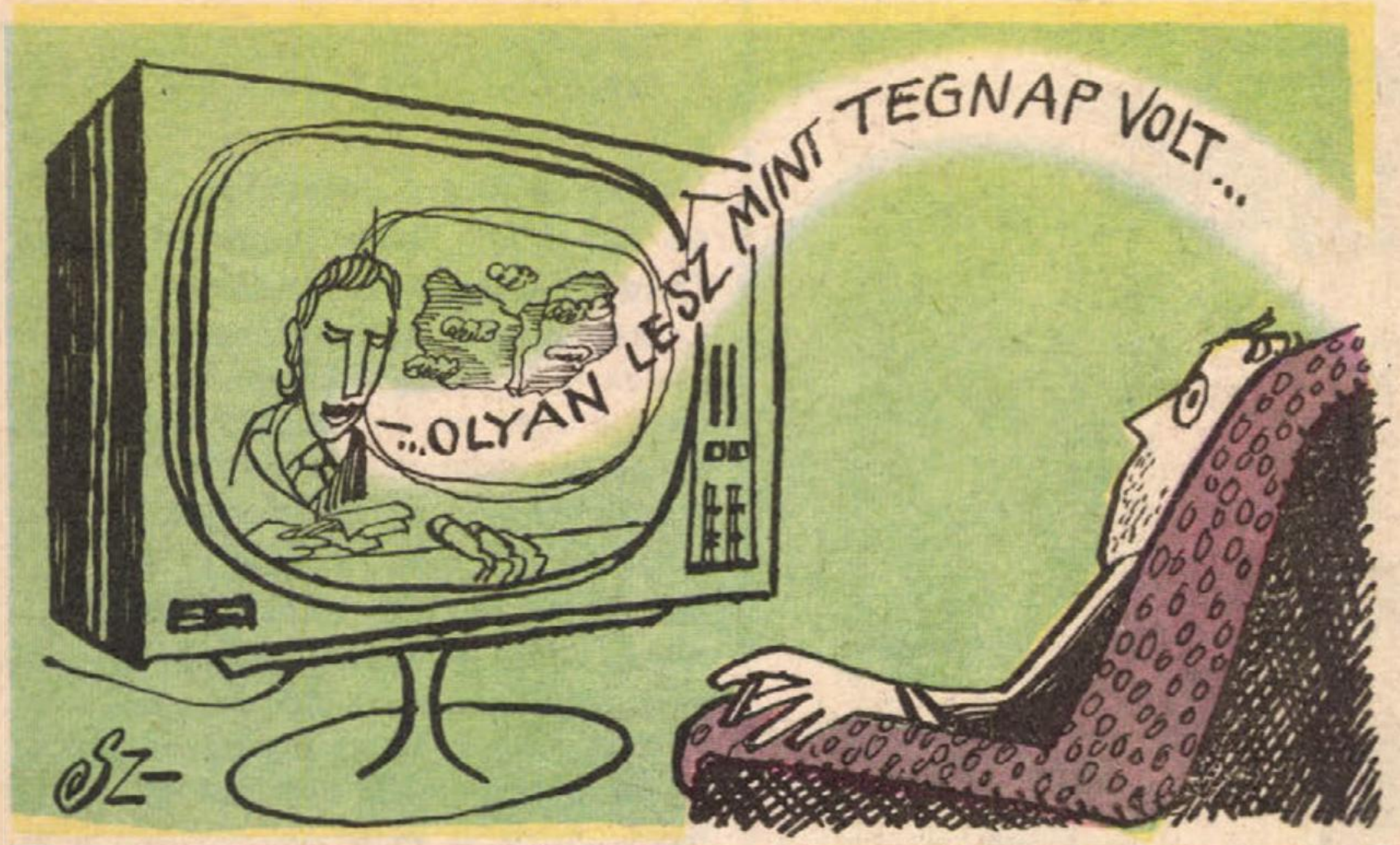
...OLYAN LESZ MINT TEGNAP VOLT...
SZ-

HATÁROZATLAN IFJÚSÁG

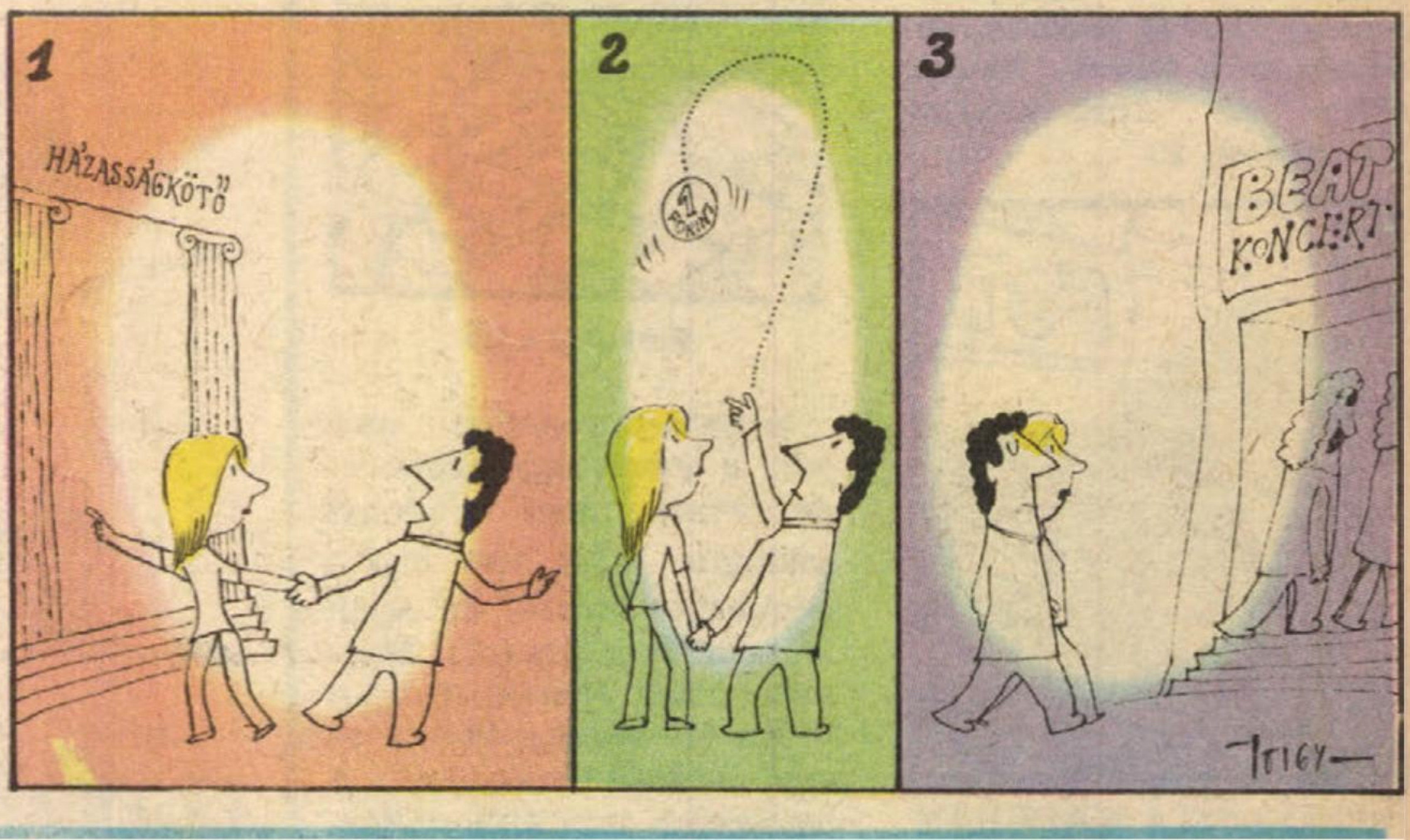

Az igazgató panasza

Faludi Gábort, a hajdani Vígszínház igazgatóját egyszer megkérdezték, hogy megy a színháza? — Tulajdonképpen jól megy — felelte bánatosan az igazgató —, csak éppen fordítva szeretném... — És miért? — Vízszintes 22. és függőleges 13. — hangzott a válasz. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb június 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 S	T	2 O	3 P	■	4 N	5 A	V	6 A	7 R	8 R	9 A	■	10 S	11 I
Z	■	12 S	●	13 D	O	L	■	14 N	I	E	L	15 S	E	N
16 A	S	Z	K	É	T	A	■	17 N	M	O	■	18 E	R	G
L	■	19 T	É	L	E	N	20 N	Y	Á	R	21 O	N	■	■
22 M	23 E	R	T	E	S	T	E	I	N	G	Y	E	N	j
24 A	L	I	■	25 L	Z	■	26 B	A	K	A	■	C	■	Ö
27 L	É	G	Z	Ő	■	28 X	E	N	O	N	■	29 A	30 P	H
A	■	A	■	31 T	32 T	■	L	■	33 D	I	34 T	■	35 Á	H
36 N	37 D	■	38 S	T	O	39 P	■	40 F	I	Z	E	T	V	E
41 G	O	42 L	E	M	■	43 R	44 I	T	K	Á	N	■	45 A	K
■	46 B	E	L	E	47 V	A	L	O	■	48 L	O	49 C	S	■
50 S	Z	O	L	G	Á	L	■	■	51 I	■	52 R	I	Z	53 S
54 I	S	■	55 A	P	R	I	56 T	A	N	57 I	■	58 C	E	T
59 M	E	G	K	É	S	N	I	■	60 T	R	61 A	U	M	A
A	■	■	■	N	Z	É	R	T	■	62 T	A	S	■	R

VÍZSZINTES

1. Az autóutazás legolcsóbb módja
4. Középkori spanyol királyság a Pireneusok között
10. Téli sporteszköz
12. Ismert fémtisztítófolyadék márkaneve
14. A némafilmek egyik legnagyobb sztárja volt (dán színésznő)
16. Önmegtartóztató életet élő ember
17. N. M. O.
18. Fizikai egység
19. Más szavakkal: egész évben
24. Több budai pasa neve volt
25. L. Z.
26. Gyalogos katona
27. Ilyen szerv a tüdő
28. A levegőben is előforduló nemes gáz
29. Hírügynökség betűjele
31. A múlt idő jele
33. Leíró-költemény neve az ó-francia irodalomban
35. Dátumrag
36. Vízinövény mássalhangzói
38. Közlekedési jelzőtábla felirata
40. Pecsét felirata a kiegyenlített számlán
41. Mesterségesen létrehozott emberi lény
43. Nem gyakran
45. . . tuális
46. Talpraesett, ügyes ember jelzője
48. Pocs ikerszava
50. Javára . . . (hasznát látja)
52. A pázsitfűfélék családjába tartozó gabonanövény
54. Szintén
55. Apró darabokra vágni
58. Vízi emlős
59. Késve érkezni valahova
60. Sérülés — ismert idegen szóval
62. A hét vezér egyike

FÜGGŐLEGES

1. Gyorsan múló érzelemre mondjuk
2. Csemegének számító tengeri kagyló
3. Hajdan divatos kártyajáték volt
4. Írásbeli feljegyzések céljára szolgál
5. Lent (hangszer, névelővel)
6. Felelet a „mennyien?" kérdésre
7. Esdekel, könyörög
8. Újjászervez — ismert idegen szóval
9. . . márium
10. Komlóból készül
11. Fehérnemű
15. Római filozófus, drámaíró, államférfi
20. Köd — németül
21. O. Y.
23. Igekötő
30. Egy lepkefajta neve
32. Az 1. vízszintes közepe
34. Férfihang
37. Gúnyból ezt az előnevet kapta II. Ulászló
38. Az iparban fontos gyanta-félék egyike
39. Édességboltban kapható
40. F. T. O.
42. Több pápa neve volt
44. Olasz névelő
47. . . . ., amíg sorra kerülsz
49. Bizalmasan becézett hölgy
50. Egyenletes felületű
51. Jelt ad a karjával
53. Csillag — angolul
56. . . . ana (Albániában van)
57. Kipusztít
61. Azonos betűk

GYENGÉDSÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Vigyázzon, hogy meg ne hűtse magát ilyen könnyű öltözékben!"

100—100 forintot nyertek:

GÁBOR JÁNOSNÉ, 1205 BP. BÁNYÁSZ U. 15.

NYITRAI ÁGOTA, 8000 SZÉKESFEHÉRVÁR, LIGETSOR 43.

PUCSOK BÉLA, 3535 MISKOLC, MÓRA FERENC U. 61.

A díjakat postán küldjük el.

```
vigyázzonhogyme
ádám  ürhajo ag
seb ráro stan n
zárai ist o ege
oligarcha zilah
nie s hálni szü
 slozi zpe todt
i  stola kaunas
londoni utas se
yr i il házszám
eke c iker olga
nádas tör ellog
knézich  el  sá
ö n pé toledo t
nnyüöltözékben
```